

Η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ
είναι η νεανική έφοδος στο μέλλον,
για τον νέο κόσμο,
τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό.

Υλικά
της Διευρυμένης
Συνόδου
του ΚΣ της ΚΝΕ
14/10/2017

**Η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ
είναι η νεανική έφοδος στο μέλλον,
για τον νέο κόσμο,
τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό.**

Υλικά της Διευρυμένης Συνόδου του ΚΣ της ΚΝΕ
14/10/2017

Κεντρικό Συμβούλιο της ΚΝΕ

Αθήνα 2017

Πρόλογος

Στις 14 Οκτωβρίου 2017 πραγματοποιήθηκε Διευρυμένη Σύνοδος του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ, στην οποία συμμετείχαν τα μέλη του ΚΣ, τα μέλη των επιτροπών του ΚΣ και στελέχη από τα γραφεία και συμβούλια των Οργανώσεων Περιοχής της ΚΝΕ.

Με αίσθημα αυξημένης ευθύνης και απαιτητικότητας, σε κλίμα μαχητικής αισιοδοξίας συζητήθηκαν δύο κείμενα:

- «Διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ».

- «Η πορεία οικοδόμησης και ανάπτυξης της ΚΝΕ μπροστά στη συμπλήρωση των 50 χρόνων από την ίδρυσή της».

Την Διευρυμένη Σύνοδο του Κεντρικού Συμβουλίου παρακολούθησε αντιπροσωπεία του Πολιτικού Γραφείου και της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, με επικεφαλής τον Γενικό Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής, Δημήτρη Κουτσούμπα.

Κατά τη διάρκεια της Διευρυμένης Συνόδου έγιναν παρεμβάσεις από στελέχη του ΚΚΕ που είχαν ιδιαίτερη συμβολή κατά τη διάρκεια της 50χρονης πορείας της ΚΝΕ, με κρίσιμες καθοδηγητικές ευθύνες, οι περισσότεροι σαν Γραμματείς του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ, αναδεικνύοντας τα βασικά πολιτικά και ιστορικά ζητήματα αυτής της πορείας.

Με απόφαση του Γραφείου του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ δημοσιεύονται στην παρούσα έκδοση υλικά της Διευρυμένης Συνόδου, που περιλαμβάνουν τη «Διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ», τις παρεμβάσεις των στελεχών του ΚΚΕ, την απόφαση για την άμιλλα ανάπτυξης και οικοδόμησης των οργανώσεων της ΚΝΕ καθώς και την παρέμβαση του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ.

Στην έκδοση περιλαμβάνονται ορισμένα βιογραφικά στοιχεία και μια συνέντευξη του α. Δ. Τσιάρα, που ήταν ο πρώτος γραμματέας της ΚΝΕ, καθώς και φωτογραφίες από την 50χρονη πορεία και δράση της ΚΝΕ.

Η έκδοση αυτή θέλουμε να αποτελέσει όπλο γνώσης, διαφώτισης αλλά και δράσης για τα μέλη και τους φίλους της ΚΝΕ, στην πολύμορφη δραστηριότητα που θα αναπτύξουν οι οργανώσεις της ΚΝΕ το 2018, που είναι χρονιά συμπλήρωσης των 100 χρόνων ύπαρξης και δράσης του ΚΚΕ και των 50 χρόνων της ΚΝΕ.

Η δημοσιοποίηση αυτών των ντοκουμέντων μπορεί να γίνει αφορμή για να έρθουν σε επαφή τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ, αλλά και ευρύτερα τμήματα της νεολαίας, με πλευρές από την ιστορία της ΚΝΕ, που ήταν σε όλα τα 50 χρόνια της συνυφασμένη με την ιστορία και την πορεία του ΚΚΕ.

Σκοπός μας είναι να συζητήσουμε πλατιά με κάθε νέο που έχει αντικειμενικά συμφέρον από την πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, τους μεγάλους στόχους της ΚΝΕ, που, όντας η επαναστατική νεολαία του ΚΚΕ, βάζει πλώρη στο πλευρό του Κόμματός της για το φωτεινό μέλλον της κοινωνίας όπου δεν θα υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο· για το φωτεινό μέλλον του σοσιαλισμού – κομμουνισμού.

Στην παρούσα έκδοση ζωντανεύει όλη η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ, γίνεται φανερό ότι η Οργάνωσή μας ήταν και είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα για κάθε τι που αφορά τη νεολαία της εργατικής τάξης και του λαού. Τα μέλη της ΚΝΕ πρωτοστατούσαν και πρωτοστατούν σε κάθε αγώνα για τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας, στα σχολεία, στους εργασιακούς χώρους, στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, στις σχολές μαθητείας και κατάρτισης, στις γειτονιές.

Μέσα από αυτόν τον καθημερινό αγώνα, μέσα από την μαχητική κατάκτηση της γνώσης για το πώς αλλάζει ο κόσμος, με τόλμη να θέτουμε στόχους που σε κάποιους μπορεί να μοιάζουν δύσκολοι και απραγματοποίητοι, με αντοχή μπροστά στις δυσκολίες αυτού του όμορφου αγώνα, κερδίζονται καθημερινά τα επαναστατικά χαρακτηριστικά που είναι απαραίτητα για την πραγματοποίηση της ανατροπής του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας «στο μπόι των ονείρων και των ανθρώπων».

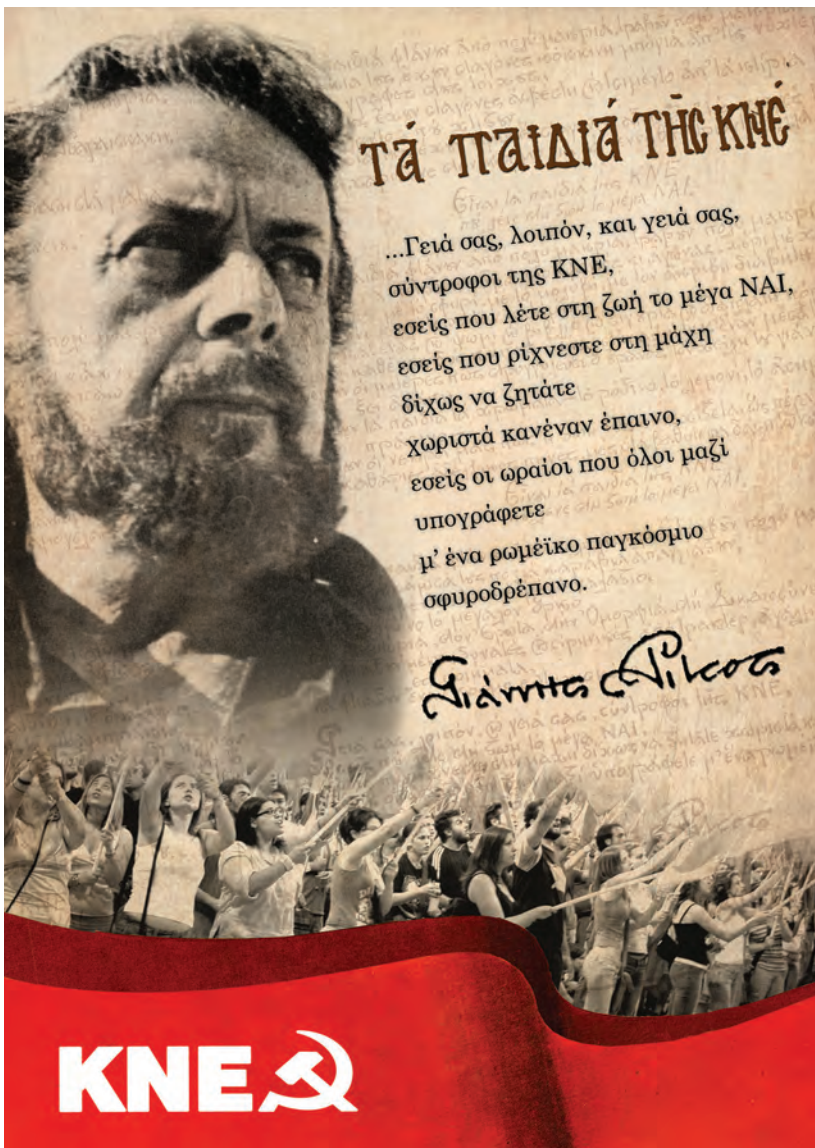
Σε αυτόν τον αγώνα για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για την κοινωνία της πραγματικής ελευθερίας, τον σοσιαλισμό – κομμουνισμό, έχει συμφέρον να συνταχθεί κάθε νέος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Η συμπλήρωση των 100 χρόνων ηρωικής πορείας και δράσης του ΚΚΕ, και των 50 χρόνων από την ίδρυση της ΚΝΕ, μπορεί να βρει την ΚΝΕ ακόμα πιο δυνατή, ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά, με οργανώσεις παντού, σε όλους τους χώρους όπου δουλεύει, δρα, μορφώνεται, κατοικεί η νεολαία, ριζωμένη με την πρωτοπόρα δράση των μελών και των φίλων της, μέσα στα εργατικά σωματεία, τις επιτροπές αγώνα, τα μαθητικά συμβούλια, τους

φοιτητικούς συλλόγους, με πλούσια ενδιαφέροντα, που προωθεί την πρωτόπορα ριζοσπαστική τέχνη και τον πολιτισμό, την πολύπλευρη μορφωτική δραστηριότητα.

Νοέμβρης 2017

Το Γραφείο του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ

Τὰ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΚΝΕ

...Γιὰ σας, λοιπόν, και γιὰ σας,
σύντροφοι της ΚΝΕ,
εσείς που λέτε στη ζωή το μέγα ΝΑΙ,
εσείς που ρίχνετε στη μάχη
δίχως να ζητάτε
χωριστά κανέναν έπαινο,
εσείς οι ωραίοι που όλοι μαζί
υπογράφετε
μ' ένα ρωμέϊκο παγκόσμιο
σφυροδρέπανο.

Γιάννης Ρίτσος

ΚΝΕ

Διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ

Γεια σας, λοιπόν, και γεια σας, σύντροφοι της ΚΝΕ,
εσείς που λέτε στη ζωή το μέγα ΝΑΙ,
εσείς που ρίχνεστε στη μάχη δίχως να ζητάτε χωριστά κανέναν έπαινο,
εσείς οι ωραίοι που όλοι μαζί υπογράφετε
μ'ένα ρωμέικο παγκόσμιο σφυροδρέπανο.

Γ. Ρίτσος
“Τα παιδιά της ΚΝΕ”

Υποδεχόμαστε τα 100 χρόνια του ΚΚΕ, τα 50 χρόνια της Οργάνω-
σής μας το 2018, με ακλόνητη πεποίθηση και σιγουριά στον αγώνα
για τον πιο όμορφο και σπουδαίο στόχο για την κοινωνική εξέλιξη: **Την
πάλι για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρω-
πο. Δηλώνουμε με αποφασιστικότητα ότι το μέλλον μας δεν είναι ο
καπιταλισμός, αλλά ο νέος κόσμος, ο σοσιαλισμός - κομμουνισμός.
Ο αντικαπιταλιστικός, αντιμονοπωλιακός αγώνας της νεολαίας είναι
και επίκαιρος και απόλυτα αναγκαίος, πίσω από αυτόν δεν υπάρχει
ελπίδα να βελτιωθεί η ζωή της, να κατακτήσει τα κοινωνικά και ατο-
μικά της δικαιώματα.**

**Η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ είναι η νεανική έφοδος στο μέλλον, για
τον νέο κόσμο, τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.**

Καλούμε τους νέους εργαζόμενους και άνεργους, όσους περιπλανιούνται

από την ανεργία στην κακοπληρωμένη δουλειά και την μαθητεία, τους μαθητές, φοιτητές και σπουδαστές από τις εργατικές και λαϊκές οικογένειες:

● **Να διεκδικήσουμε ό, τι μας ανήκει!** Παλεύουμε, αγωνιζόμαστε, χαιρόμαστε τη ζωή, γιατί θέλουμε να την κάνουμε καλύτερη, όμορφη, δίκαιη, γιατί το μέλλον μας δεν μπορεί να είναι ο κόσμος της εκμετάλλευσης, των κρίσεων, της ανεργίας, των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Δίνουμε έναν αγώνα με ιδανικά που απορρέουν από την κοσμοθεωρία μας, τον μαρξισμό – λενινισμό, με αξίες που αντέχουν στο πέρασμα του χρόνου, με ιδέες που είναι ανίκητες γιατί είναι αληθινές, σε πείσμα των καιρών και των μύθων που στόχο έχουν να συμβιβαστεί η νέα γενιά με την ιστορικά ξεπερασμένη καπιταλιστική βαρβαρότητα.

● Να συναντηθούμε σε όλους τους χώρους όπου ζει, εργάζεται, μορφώνεται και σπουδάζει η γενιά μας και **να δυναμώσουμε τη δράση, την οργάνωση, την πάλη για ζωή με σύγχρονα δικαιώματα** μέσα από τα σωματεία, τις μαθητικές κοινότητες, τους φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους, τους συλλόγους της κατάρτισης, σε μαζικούς φορείς στον τόπο κατοικίας που αγωνίζονται για τις ανάγκες και τα δικαιώματα της νεολαίας.

● **Να γνωρίσουν την πρόταση του ΚΚΕ για την ανατροπή του καπιταλισμού, την οικοδόμηση της κοινωνίας της πραγματικής ελευθερίας, της ζωής με δικαιώματα, του σοσιαλισμού – κομμουνισμού, την πρόταση αγώνα και δράσης για το δρόμο που πρέπει να πυκνώσουμε σήμερα για να χτίσουμε αυτή την προοπτική.**

Είμαστε βέβαιοι ότι ο 21^{ος} αιώνας θα είναι ο αιώνας μιας καινούριας ανόδου του επαναστατικού κινήματος και μιας νέας σειράς κοινωνικών σοσιαλιστικών επαναστάσεων.

Αυτή η πορεία δεν αλλάζει παρά τους σημερινούς αρνητικούς συσχετισμούς, παρά την αντεπανάσταση, την ανατροπή της πρώτης προσπάθειας για την οικοδόμηση του σοσιαλισμού στη Σοβιετική Ένωση και σε μια σειρά άλλες χώρες. Η πορεία της κοινωνικής προόδου εμπεριέχει καιπισωγυρίσματα. Κανένα κοινωνικό σύστημα δεν επικράτησε μεμιάς. Διδασκόμαστε και μελετάμε την πείρα με τα θετικά αλλά και τα αρνητικά που καθόρισαν τη σοσιαλιστική οικοδόμηση και την ανατροπή της στον προηγούμενο αιώνα.

Ο καπιταλισμός δεν έχει πλέον μέλλον παρά το ότι εδώ και περίπου 30 χρόνια, μετά τη νίκη της αντεπανάστασης, κυριαρχεί παγκόσμια. Το σύστημα της βαρβαρότητας παρασάπισε, θα πνιγεί από τις ίδιες τις αντιθέσεις του και αντιφάσεις του, τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς ενώ ένας νέος κύκλος οικονομικής κρίσης, ύφεσης προβάλλει απειλητικός. Θα πνιγεί από την δράση των επαναστατικών μαζών που σίγουρα θα αναπτυχθεί ως τέτοια. Αυτή την εξέλιξη δεν μπορεί τίποτα να τη σταματήσει!

Οι νέοι και οι νέες που βιώνουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι αυτοί που θα πυκνώσουν και θα ενισχύσουν την κοινωνική συμμαχία και τις στρατιές της επανάστασης.

Στεκόμαστε με αίσθημα αυξημένης ευθύνης και απαιτητικότητας συλλογικά και ατομικά για την ισχυροποίηση της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας, της πρωτοπόρας νεολαίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, μαχητικά στο δρόμο για το σοσιαλιστικό αύριο.

Η πορεία του Κόμματός μας, του ΚΚΕ, αλλά και της ΚΝΕ, η δράση των νέων κομμουνιστών και κομμουνιστριών σε όλη την ιστορία δίκαια γεμίζουν με υπερηφάνεια και ενθουσιασμό κάθε Κνίτη και Κνίτισσα σήμερα, διδάσκουν και διαπαιδαγωγούν.

Ταυτόχρονα όμως μας επιφορτίζουν με σημαντικά καθήκοντα, μας τροφοδοτούν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και απαιτητικότητα, ξεπερνώντας υποκειμενικές αδυναμίες, αντιπαλεύοντας αντικειμενικές δυσκολίες ώστε να ανταποκριθούμε στους στόχους που έχουμε θέσει:

- Να έχουμε ΚΝΕ ακόμα πιο δυνατή, ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά ατσάλωμένη. Με ανέβασμα της εσωοργανωτικής μόρφωσης, με άνοδο της μελέτης, της επαφής με το ιδεολογικό, πολιτικό και ιστορικό βιβλίο, την ΚΟ-ΜΕΠ, τον Ριζοσπάστη και τον Οδηγητή. Με πλούσια δραστήρια εσωοργανωτική ζωή και λειτουργία, με ενιαία θέληση και δράση.

- Με Οργανώσεις Βάσης παντού, σε όλους τους χώρους όπου δουλεύει, δρα, μορφώνεται, κατοικεί η νεολαία. Στην πλειοψηφία των Λυκείων, των ΕΠΑΛ, των σχολών και τμημάτων σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, στους χώρους μαθητείας και κατάρτισης, σε τόπους δουλειάς κι επιχειρήσεις, στις πόλεις, τις εργατικές-λαϊκές συνοικίες και τα χωριά.

- ΚΝΕ ριζωμένη με την πρωτοπόρα δράση των μελών και των φίλων της μέσα στα εργατικά σωματεία, τις επιτροπές αγώνα, τα μαθητικά συμβούλια, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις λαϊκές επιτροπές της κοινωνικής συμμαχίας, τους αθλητικούς και πολιτιστικούς συλλόγους, τους συλλόγους και ομάδες του γυναικείου ριζοσπαστικού κινήματος, συνολικά στις μαζικές οργανώσεις και φορείς που να μπορούν να ενεργοποιούν, να συσπειρώνουν τη νεολαία.

- ΚΝΕ μαχητική για να εμποδίσουμε τη χειροτέρευση της ζωής της νεολαίας με αδιάσπαστο στοιχείο τον αγώνα για τον πολιτισμό και τον αθλητισμό, την αναψυχή και τις διακοπές. Οργάνωση με πλούσια ενδιαφέροντα, που προωθεί την πρωτοπόρα ριζοσπαστική τέχνη και τον πολιτισμό, την πολύπλευρη μορφωτική δραστηριότητα, με ικανότητα συσπείρωσης νέων δημιουργών. Δραστήρια στην άθληση, στα αθλητικά κέντρα, μαζί με τους νέους αθλητές και τους νέους που αθλούνται.

● Πρωτοπόρα οργάνωση η οποία: ενημερώνει και παλεύει σταθερά ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά και τη ναρκωκουλτούρα· πρωτοστατεί στην πάλη ενάντια στις ιδεαλιστικές αντιλήψεις, τις μεταφυσικές δοξασίες, τη νάρκωση του μυαλού και της ψυχής των νέων· παλεύει κατά της αποξένωσης και της διαδικτυακής εξάρτησης, που όχι μόνο δεν προσφέρουν γνώση αλλά αποκοιμίζουν και παροπλίζουν τη θέληση για συλλογική δράση.

● Νεολαία που θα έχει στη φροντίδα της και τους μικρούς της φίλους στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου, στις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού που έχουν αγωνίες για το σχολείο τους, την οικογένειά τους, για όσα συμβαίνουν γύρω τους.

Βάζουμε υψηλούς στόχους για πιο μαζική, πιο γερή ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά ΚΝΕ, να γίνουμε πιο ικανοί να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες, σύνθετες ανάγκες του ταξικού αγώνα, κατακτώντας μέσα από την καθημερινή πάλη την ετοιμότητα για να ανταποκριθούμε σε απότομες στροφές και καμπές, σε συνθήκες στις οποίες δημιουργούνται οι προϋποθέσεις αλλά και οι απαιτήσεις να μπουν σε πρωτόγνωρη δράση μάζες νεολαίας που λίγο πριν δεν είχαν συμμετοχή.

Επαγρυπνούμε και παλεύουμε ώστε η ΚΝΕ να κατακτά και να καλλιεργεί όλο και περισσότερο τα επαναστατικά της χαρακτηριστικά:

● Την ακλόνητη πίστη στην πάλη για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού – κομμουνισμού, με βάση την πολύτιμη προσφορά και την κριτική αποτίμηση της οικοδόμησης του σοσιαλισμού τον 20^ο αιώνα, τη μελέτη των αιτιών της αντεπανάστασης.

● Την αγωνιστική – μαχητική, ανυπότακτη στάση ζωής, την αδιαλλαξία απέναντι στο κεφάλαιο, τους μηχανισμούς του και το κράτος.

● Τους αγωνιστικούς δεσμούς στους χώρους νεολαίας, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, στις σχολές κατάρτισης, τους χώρους δουλειάς και τις γειτονιές.

● Την αντοχή στις δυσκολίες της πάλης, στα διλήμματα και τους μηχανισμούς του συστήματος της εκμετάλλευσης. ● Την ιδεολογική, πολιτική, οργανωτική ετοιμότητα για να ανταπεξέλθει σε όλες τις συνθήκες της ταξικής πάλης που είναι η κινητήρια δύναμη της κοινωνικής εξέλιξης.

● Την τόλμη στον αγώνα γι' αυτό που «σε κάποιους μοιάζει αδύνατο», στην αναμέτρηση με τον αρνητικό για τον λαό συσχετισμό δυνάμεων που βαραίνει στη συνείδηση των νέων. Την αντιπαράθεση με σταθερότητα και πίστη στον σκοπό μας με τα κυρίαρχα αστικά ρεύματα, τα ομορτωριστικά και ρεφορμιστικά, τον αντικομμουνισμό και όλες τις ξεπερασμένες ιδέες που παρουσιάζονται ως νέες και “μοντέρνες”, σπάζοντας τον συμβιβασμό

και τη μοιρολατρία. Την σύγκρουση με την αδικία όπου κι αν βρίσκεται κάθε μέλος της ΚΝΕ.

● Τη γνώση των τεράστιων δυνατοτήτων που υπάρχουν σήμερα στην κοινωνία, των επιτευγμάτων της επιστήμης και της τεχνολογίας που έχουν δημιουργηθεί από το μυαλό και τα χέρια των εργαζομένων αλλά και τη γνώση των εμποδίων που δεν τους επιτρέπουν να τα απολαύσουν, γιατί τα μέσα παραγωγής βρίσκονται στην ιδιοκτησία των παρασίτων, των καπιταλιστών.

● Την πρωτοπόρα μαχητική στάση στην κατάκτηση της γνώσης του «δρόμου» που απαιτείται για την ανατροπή του κόσμου των εκμεταλλευτών.

Έχουμε τα όπλα, έχουμε το πείσμα για να τα καταφέρουμε. Να κάνουμε πολύτιμο οδηγό την βαριά κληρονομιά της ιστορίας του ΚΚΕ και του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, να αντλήσουμε πείρα και συμπεράσματα, να την πάμε παραπέρα και εμείς, όπως έκαναν και οι προηγούμενοι από μας, και να τη δικαιώσουμε ως το τέλος.

Η ίδρυση της ΚΝΕ, ώριμο τέκνο της ανάγκης και της οργής

Η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας ιδρύθηκε μέσα στα χρόνια της Απριλιανής δικτατορίας. Έτσι υλοποιήθηκε η απόφαση ίδρυσης της Οργάνωσης, που πάρθηκε από το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ τον Αύγουστο του 1968.

Αρχικά δημιουργήθηκε το Κεντρικό Γραφείο της ΚΝΕ και εκδόθηκε ο "Οδηγητής", ενώ ένα χρόνο μετά, τον Οκτώβρη του 1969, συνήλθε παράνομα στην Αθήνα η Α' Συνδιάσκεψη της ΚΝΕ, που ενέκρινε το Καταστατικό και την Ιδρυτική Διακήρυξη προς την ελληνική νεολαία και εξέλεξε το Κεντρικό Συμβούλιο και τον Γραμματέα του.

Η ίδρυση της ΚΝΕ πραγματοποιήθηκε σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες. Το ΚΚΕ βρισκόταν στην παρανομία από το 1947, ενώ με την επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας το 1967 εντάθηκαν οι διώξεις, τα βασανιστήρια απέναντι στους κομμουνιστές, χιλιάδες στάλθηκαν ξανά στις φυλακές και στα ξερονήσια. Έγινε στο φως της ιστορικής σημασίας 12^{ης} Ολομέλειας της ΚΕ του ΚΚΕ (1968), που απέκρουσε την ομορτωτιστική προσπάθεια διάλυσης του Κόμματος από στελέχη του και αποφάσισε την ανασυγκρότηση των Κομματικών Οργανώσεων.

Ήταν η πρώτη φορά μετά την αυτοδιάλυση της ΟΚΝΕ (1943) που ιδρύονταν οργάνωση με μαρξιστικά - λενινιστικά χαρακτηριστικά, με σκοπό να είναι φορέας της πολιτικής του ΚΚΕ στη νεολαία, πρωταρχικά στα παιδιά της εργατικής τάξης, να διαπαιδαγωγεί τα τμήματα της νεολαίας με τις αρχές και τα

ιδανικά της ταξικής πάλης, στον στόχο του σοσιαλισμού – κομμουνισμού. Το γεγονός ότι για να ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, από το 1943 έως το 1968, δεν υπήρχε αυτοτελής Κομμουνιστική Οργάνωση νεολαίας, δυσκόλεψε την κομμουνιστική δουλειά στις νεότερες ηλικίες. Ιδιαίτερα δυσκόλεψε την ανανέωση των γραμμών του ΚΚΕ με νέα μέλη και στελέχη, την κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση και ατσάλωμα μπροστά στις δυσκολίες, κόντρα σε κοινοβουλευτικές αυταπάτες.

Η Ιστορία του Κόμματος δείχνει ότι είναι διαχρονική ανάγκη να υπάρχει ΚΚΕ ως επαναστατικό κόμμα σε οποιεσδήποτε συνθήκες (π.χ. σε συνθήκες αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, απαγόρευσης δράσης, ανοιχτής δικτατορίας, ιμπεριαλιστικού πολέμου). Αντίστοιχα να υπάρχει και να καθοδηγείται από το Κόμμα, Οργάνωση της Κομμουνιστικής Νεολαίας. Καμιά άλλη οργάνωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ανάγκη για αυτοτελή ύπαρξη και δράση Κόμματος και Κομμουνιστικής Νεολαίας.

Η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας έρχεται από πολύ μακριά...

Κληρονόμησε τις αγωνιστικές παραδόσεις του λαού και της νεολαίας. Είναι συνεχιστής της ηρωικής ΟΚΝΕ, κληρονόμος των μαχητικών παραδόσεων της ΕΠΟΝ και της Δημοκρατικής Νεολαίας (ΔΝ) του ΔΣΕ, της αγωνιστικής δράσης των νεολαίων κομμουνιστών κάτω από άλλες συνθήκες σε μαζικές πολιτικές οργανώσεις, όπως η Δημοκρατική Νεολαία Λαμνηράκη (ΔΝΛ).

Η ΟΚΝΕ (Ομοσπονδία Κομμουνιστικών Νεολαίων Ελλάδας) ιδρύθηκε στις 28 Νοέμβρη του 1922 στη Θεσσαλονίκη με πρωτοβουλία του ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος), που το 1924 μετονομάστηκε σε ΚΚΕ. Από την πρώτη στιγμή έγινε τμήμα της Κομμουνιστικής Διεθνούς των Νέων, ανέπτυξε διεθνιστική δράση. Η ίδρυση της ΟΚΝΕ έδωσε πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό, ώθησε στην ανάπτυξη των αγώνων της νεολαίας με τις δικές της διεκδικήσεις στο πλαίσιο του εργατικού – λαϊκού κινήματος. Συνέβαλε ώστε για πρώτη φορά τμήματα της νεολαίας να έρθουν σε επαφή με τις επαναστατικές ιδέες, τη μαρξιστική – λενινιστική κοσμοθεωρία, δηλαδή τον επιστημονικό κομμουνισμό. Άπλωσε τη δράση της στους χώρους όπου ζούσε, δούλευε και μορφωνόταν η νεολαία. Πρόβαλε και ζύμωσε στη νεολαία πρωτόγνωρες, νέες ιδέες και συνθήματα για τη σημασία της γνώσης, της μόρφωσης και του πολιτισμού, για την αξία και το ρόλο της εργατικής τάξης, την ισοτιμία των δύο φύλων, την αποκάλυψη της υποκριτικής ηθικής της αστικής τάξης στα ζητήματα του έρωτα, της

οικογένειας, του γάμου.

Αποτέλεσε βασικό αιμοδότη του Κόμματος, ανέδειξε χιλιάδες άγνωστους και επώνυμους ήρωες που βγήκαν από τα σπλάχνα της, που η αλύγιστη στάση τους στον αγώνα κατά της κοινωνικής αδικίας, για την απελευθέρωση από τα δεσμά του εκμεταλλευτικού συστήματος είναι τεράστια πηγή έμπνευσης και διδαγμάτων για την πάλη σήμερα. Τέτοιο παράδειγμα είναι οι κομμουνιστές φαντάροι – μέλη της ΟΚΝΕ – που στάθηκαν αλύγιστοι στο κολαστήριο του «Πειθαρχικού Ουλαμού» Καλπακίου τις δεκαετίες του 1920 και 1930. Είναι τα παραδείγματα: του Χρήστου Μαλτέζου, Γραμματέα της ΚΕ της ΟΚΝΕ που σε ηλικία 30 ετών δολοφονήθηκε με φριχτά βασανιστήρια στις φυλακές της Κέρκυρας, της Ηλέκτρας Αποστόλου που δολοφονήθηκε στην Ασφάλεια το 1944, του Ναπολέοντα Σουκατζή που εκτελέστηκε από τους Γερμανούς ως 200^{ος} στην Καισαριανή και πολλών άλλων.

Στις 5 Φλεβάρη 1942 με πρωτοβουλία της ΟΚΝΕ ιδρύθηκε το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Νέων (ΕΑΜ Νέων). Στις 23 Φλεβάρη 1943, με πρόταση της ΟΚΝΕ και με τη συμμετοχή εκπροσώπων όλων των οργανώσεων νέων που συμμετείχαν στο ΕΑΜ Νέων, καθώς και άλλων οργανώσεων, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη που κατέληξε στην απόφαση ίδρυσης της Ενιαίας Πανελλαδικής Οργάνωσης Νέων (ΕΠΟΝ), με την αυτοδιάλυση όλων των οργανώσεων νεολαίας που συμμετείχαν στην ίδρυσή της. Έτσι με την ίδρυση της ΕΠΟΝ, η ΟΚΝΕ αυτοδιαλύθηκε μετά από 21 χρόνια ηρωικής δράσης. Η ΕΠΟΝ ανέπτυξε τεράστια ηρωική εθνικοαπελευθερωτική, διαπαιδαγωγική και μορφωτική δράση, έδωσε στη νεολαία άφθαστα πρότυπα αυτοθυσίας και λαϊκής αλληλεγγύης. Πάνω από 32.000 ΕΠΟΝίτες πολέμησαν στον ΕΛΑΣ, τις παραμονές της απελευθέρωσης η ΕΠΟΝ αριθμούσε 640.000 νέους και νέες μαζί με τα Αετόπουλα. Χιλιάδες ΕΠΟΝίτες βρήκαν ηρωικό θάνατο στα χιτλερικά στρατόπεδα και στις μάχες με τους κατακτητές και τους ταγματασφαλίτες. Οι περισσότεροι από τους ΕΛΑΣίτες της Αθήνας και του Πειραιά ήταν μέλη της ΕΠΟΝ και οι μισοί από τους νεκρούς ΕΛΑΣίτες ήταν ΕΠΟΝίτες.

Την περίοδο της ένοπλης ταξικής σύγκρουσης (1946 – 1949) μεταξύ των κομμουνιστών, χιλιάδων άλλων αγωνιστών και του λαϊκού κινήματος από τη μία μεριά και της αστικής τάξης με τους ξένους συμμάχους της από την άλλη, δημιουργήθηκε στα βουνά, στο πλάι του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, η Δημοκρατική Νεολαία Ελλάδας. Η ΔΝΕ είχε σημαντική συμβολή στις μάχες του ΔΣΕ, αλλά και στη διαπαιδαγωγική και διαφωτιστική δουλειά στους νέους της Ελεύθερης Ελλάδας.

Την ίδια περίοδο στις πόλεις, και μέχρι το 1957 - 1958, συνέχιζε να δρα η παράνομη πλέον ΕΠΟΝ, σηκώνοντας σημαντικό βάρος της δουλειάς του

Κόμματος στη νεολαία. Παράλληλα, μετά την ίδρυση της Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς (ΕΔΑ), συγκροτήθηκε η Ενιαία Δημοκρατική Νεολαία Ελλάδας (ΕΔΝΕ) το 1951. Η οργάνωση διαλύθηκε με απόφαση της Επιτροπής Ασφαλείας περίπου ένα χρόνο μετά, στη βάση του Αναγκαστικού Νόμου 509/1947. Αργότερα τη διαδέχθηκε η Νεολαία της ΕΔΑ, η οποία μετά την δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη το 1964 συγχωνεύτηκε με την νεοσύστατη τότε Κίνηση Νέων – Γρηγόρης Λαμπράκης και δημιουργήθηκε η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη (ΔΝΛ). Αυτές οι οργανώσεις αναμφισβήτητα έπαιξαν θετικό ρόλο στους αγώνες της νεολαίας και του λαού εκείνη την περίοδο, όπως τα συλλαλητήρια ενάντια στο ΝΑΤΟ το 1958 και 1959, οι απεργίες των οικοδόμων το 1960, οι αγώνες για την παιδεία την περίοδο 1961-63 με σύνθημα «1-1-4» (έτσι έμειναν ιστορικά γνωστές οι μεγάλες μαθητικές και φοιτητικές κινητοποιήσεις που ξέσπασαν το 1963, με βασικό αίτημα να δοθεί το 15% του κρατικού προϋπολογισμού για την Παιδεία).

Με σεβασμό υποκλινόμαστε: σε όσους και όσες αγωνίστηκαν για τα λαϊκά συμφέροντα σε όλες τις συνθήκες· σε όλους όσοι κράτησαν ηρωική στάση με το όπλο, ή με τα χωνιά και την προκήρυξη, πήραν μέρος στις διαδηλώσεις, τις απεργίες, στα σαμποτάζ, διώχτηκαν, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν, εκτελέστηκαν, έμειναν αλύγιστοι και μας δίδαξαν έναν περήφανο, ηρωικό τρόπο ζωής· σ' αυτούς που ανέδειξαν τη μορφή του αφοσιωμένου, σταλάντευτου αγωνιστή, χαρακτηριστικά του επαναστάτη.

Η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας τραβά πολύ μακριά...

Η ΚΝΕ είναι πρωτοπόρα νεολαία και ο αγώνας της κοιτάζει το μέλλον γιατί είναι η Νεολαία του Κόμματος της εργατικής τάξης, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Άλλωστε το ίδιο το ΚΚΕ είναι το Κόμμα που εκφράζει τα συμφέροντα της πλειοψηφίας της νεολαίας, γιατί φέρνει στη ζωή το πιο νέο και καινοτόμο που γέννησε ο ανθρώπινος νους στην παγκόσμια κοινωνική εξέλιξη: Τον επιστημονικό κομμουνισμό, τον αγώνα για το πέρασμα του ανθρώπου από “το βασίλειο της ανάγκης στο βασίλειο της ελευθερίας”. Σε όλη την 100χρονη ζωή του, το ΚΚΕ ασχολήθηκε με αμέριστο ενδιαφέρον με τη ζωή και τα προβλήματα της νέας γενιάς. Έδειχνε τον μόνο δρόμο που μπορεί να φέρει αποτέλεσμα, γεννώντας χιλιάδες νέους αγωνιστές και πρωτοπόρους στους καθημερινούς αγώνες, διαμορφώνοντας προσωπικότητες ανυπότακτες στη μοιρολατρία και τον συμβιβασμό.

Στο πλευρό του ΚΚΕ, η ΚΝΕ δίνει την μάχη με περηφάνια αλλά και ευθύ-

νη, καταθέτει όλες τις δυνάμεις της για τη διάδοση του Προγράμματος, των θέσεων και των επεξεργασιών που αφορούν τα γενικά και τα ειδικά προβλήματα της νεολαίας, τα ενδιαφέροντά της. Έχει ειδική ευθύνη να εξειδικεύει την στρατηγική του Κόμματος, τις θέσεις του για τη νεολαία αλλά και να βοηθά το Κόμμα να εμπλουτίζει τις θέσεις και τις επεξεργασίες του με την γνώση και την πείρα που οι οργανώσεις της ΚΝΕ συγκεντρώνουν αφού κατευθύνουν την δράση τους αποκλειστικά σε νέες ηλικίες.

Η ΚΝΕ παλεύει για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής – κομμουνιστικής κοινωνίας, στην οποία θα καταργηθεί κάθε εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, κάθε μορφή καπιταλιστικής ιδιοκτησίας και θα διασφαλιστεί ένα ανώτερο επίπεδο ζωής και δικαιωμάτων. Γιατί πραγματικά νέο και καινοτόμο σήμερα είναι η κοινωνία όπου οι νέες και οι νέοι θα μπορούν να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες τους, με ισότητα δυνατοτήτων και δικαιωμάτων, να αναπτύσσουν ολόπλευρα την προσωπικότητά τους, να αξιοποιούν τις ικανότητές τους και να συμμετέχουν πρωτόπορα στην οικοδόμηση της νέας, της σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής κοινωνίας. Η ΚΝΕ δουλεύει ακούραστα για να συνειδητοποιηθεί η δυνατότητα και η αναγκαιότητα αυτής της κοινωνίας από τη νεολαία, για να συνδεθούν οι αγώνες της με αυτή την προοπτική.

Αυτός ο χαρακτήρας της ΚΝΕ ήταν ο βασικός παράγοντας για το γεγονός ότι ρίζωσε και απόκτησε μεγάλο κύρος και επιρροή στη νεολαία. Ο χαρακτήρας της ΚΝΕ ως νεολαίας του ΚΚΕ είναι ο κύριος παράγοντας που της έδωσε και της δίνει δύναμη, αντοχή, σταθερή πορεία, παρά τις πολλές δυσκολίες που προέκυπταν σε διάφορες περιόδους. Η ΚΝΕ μπόρεσε να γίνει καθοδηγητής και οργανωτής των αγώνων πλατιών μαζών της νεολαίας στο πλάι της εργατικής τάξης.

Συνεχίζει αταλάντευτα για να φουντώνουν διεκδικήσεις όπου ζει η νέα γενιά, να οργανώνεται η μάχη για τη ζωή που μας στερούν, για τον ριζοσπαστικό προσανατολισμό τους, τη σύνδεσή τους με το ταξικό εργατικό και ευρύτερα το λαϊκό κίνημα. Οι αγώνες των νέων να συνδέονται με ένα «νήμα» με τους αγώνες των προηγούμενων γενιών, να ετοιμάζουν ακόμα πιο δυναμικούς, πιο μαζικούς αγώνες, για τις κρίσιμες αναμετρήσεις με τον πραγματικό αντίπαλο, για τη νίκη της εργατικής τάξης και την ανατροπή του καπιταλισμού.

Η νεολαία μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο σε ανατροπές, σε βελτίωση του συσχετισμού δυνάμεων όταν διαποτίζεται από την ταξική πάλη και τις επαναστατικές ιδέες. Είχαν σημαντική συμβολή τα τμήματα της νεολαίας και τα κινήματά τους, οι αγώνες τους όταν, χωρίς βέβαια να χάνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, βάδιζαν συνειδητά με την εργατική τάξη και τους συμμάχους της, αυτοαπασχολούμενους της πόλης και του χωριού.

Αυτό τρέμει η κυρίαρχη τάξη. Αυτό αποδείχτηκε σε όλη την ιστορία, σε συγκεκριμένες φάσεις και συνθήκες που χαρακτηρίζονταν από την ανοδική πορεία του εργατικού κινήματος, όταν οι αγώνες του, που ξεπηδάνε από την αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας αποκτούσαν και πολιτικό περιεχόμενο.

Και σήμερα η ΚΝΕ δρα στα σχολεία, στις σχολές, στους χώρους κατάρτισης, στους εργαζόμενους και άνεργους νέους ώστε μαχητικές νεανικές δυνάμεις να συμβάλλουν στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στην κοινωνική συμμαχία ρήξης και ανατροπής. Επιδιώκει η δράση της να πάρει το χαρακτήρα αγωνιστικής μορφωτικής – πολιτιστικής αντεπίθεσης, διαμορφώνοντας αντίστοιχο ρεύμα στις γραμμές της και ευρύτερα στη νεολαία.

Η 50χρονη ζωή και δράση της ΚΝΕ είναι αναντικατάστατη

Η ίδρυση της ΚΝΕ έδωσε πνοή στη δράση του ΚΚΕ στη νεολαία, στην αντιδικτατορική πάλη. Η συγκρότηση παράνομων οργανώσεων του ΚΚΕ, αλλά και της ΚΝΕ σε χώρους νεολαίας, επέδρασε στην ανάπτυξη, στην άνοδο του φοιτητικού και μαθητικού κινήματος, στην οργάνωση της αντιδικτατορικής πάλης σε αυτούς τους χώρους. Με πρωτοβουλία του ΚΚΕ και της ΚΝΕ ιδρύθηκε η Αντιδικτατορική Φοιτητική Ένωση Ελλάδας (Αντί-ΕΦΕΕ, με όργανο την εφημερίδα Πανοπουδαστική) και η Μαθητική Οργάνωση Δημοκρατικής Νεολαίας Ελλάδας (ΜΟΔΝΕ), που έδωσαν σημαντική ώθηση στην ανάπτυξη της αντιδικτατορικής πάλης, από την κατάληψη της Νομικής (Φλεβάρης 1973) και με αποκορύφωμα την εξέγερση του Πολυτεχνείου το Νοέμβριο του 1973. Συνάντησε τη λυσσαλέα αντίδραση όχι μόνο της δικτατορίας, αλλά και των δυνάμεων της αναθεωρητικής ομάδας που αποσπαστηκε το 1968 από το ΚΚΕ, που διέδιδαν ότι «η ΚΝΕ διασπά το αντιδικτατορικό κίνημα νεολαίας, δεν χρειάζεται».

Τα χρόνια μετά την αποκατάσταση της αστικής δημοκρατίας η ΚΝΕ αναπτύχθηκε ορμητικά στο πλευρό του Κόμματος. Καθοριστικό ρόλο έπαιξε η απόφαση της 4^{ης} Συνόδου του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ που αποφάσισε ανάμεσα σε άλλα: «Κάθε μέλος της ΚΝΕ να συγκροτήσει μία Οργάνωση Βάσης». Η ΚΝΕ αναπτύχθηκε γρήγορα, συγκρότησε ΟΒ σε όλη τη χώρα, με επίκεντρο τα μεγάλα αστικά κέντρα, έβαλε τη σφραγίδα της στην αγωνιστική ανάταση της νεολαίας, στους αγώνες και τις διεκδικήσεις της πλάι στο εργατικό – λαϊκό κίνημα. Στους αγώνες των μαθητών, των φοιτητών, των νέων εργαζομένων, των σπουδαστών στις τεχνικές σχολές, στους αντιιμπε-

ριαλιστικούς αγώνες ενάντια στην τότε ΕΟΚ (σήμερα ΕΕ) και το ΝΑΤΟ, για την απομάκρυνση των αμερικάνικων βάσεων, για τη διεθνή αντιιμπεριαλιστική αλληλεγγύη, για την ειρήνη. Πρωτοστάτησε στην υπεράσπιση του σοσιαλισμού από τις επιθέσεις αστών και ομορτουνιστών, στην αλληλεγγύη στις σοσιαλιστικές χώρες. Είχε πρωτοπόρα συμβολή στην ανασυγκρότηση, τον αγωνιστικό προσανατολισμό και τη δημιουργία χιλιάδων νέων μαζικών συλλογικών μορφών δράσης όπως οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι μαθητικές κοινότητες, οι επιτροπές νέων εργαζομένων, οι πολιτιστικοί, μορφωτικοί σύλλογοι και άλλοι. Έβγαλε νέους μπροστάρηδες στους αγώνες της νεολαίας, έδωσε και νέους “αθάνατους” όπως η Σωτηρία Βασιλακοπούλου, Κνίτισσα δολοφονημένη στην πύλη του εργοστασίου της ΕΤΜΑ.

Ύστερα από πλούσια εσωργανωτική διαδικασία και συζήτηση και ως αποτέλεσμα μίας πλατιάς δραστηριότητας –μέσα σε αυτή και το 1^ο Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή το 1975– η ΚΝΕ έφτασε στο 1^ο Συνέδριό της, που ξεκίνησε τις εργασίες του στις 18 Φλεβάρη του 1976. Το 1^ο Συνέδριο ήταν ένα μεγάλο βήμα μπροστά για την ΚΝΕ. Αποτέλεσε ένα πολύ σημαντικό γεγονός για ευρύτερες μάζες νεολαίας. Όπως αναφέρει και η απόφασή του: «Η ίδρυση της ΚΝΕ, ύστερα από απόφαση του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ... σημαίνει την απαρχή μιας ανώτερης φάσης του κινήματος νεολαίας στην Ελλάδα. Αποτέλεσε σημαντικό σταθμό για τη γενικότερη ανάπτυξη του επαναστατικού κινήματος στην πατρίδα μας... Μετά από 7,5 χρόνια ύπαρξης και πλούσιας δράσης», αναφέρει η ίδια απόφαση, «η ΚΝΕ αποτελεί καθοδηγητική δύναμη μέσα στο κίνημα της νεολαίας, τη μαρξιστική - λενινιστική πρωτοπορία του, το σταθερό συνδετικό κρίκο με το κίνημα της εργατικής τάξης και του Κόμματός της».

Το Α' Συνέδριο με την απόφασή του επιβεβαίωσε ως πρώτο καθήκον τον προσανατολισμό της ΚΝΕ στην εργατική νεολαία, στα παιδιά της εργατικής τάξης. Ενίσχυσε την αυτοπεποίθηση των νέων κομμουνιστών για τον αναγκατότατο ρόλο του εργατικού κινήματος στην επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας. Όλα τα μετέπειτα συνέδρια (2^ο-1979 και 3^ο-1983) απασχολήθηκαν σταθερά με τα προβλήματα και τις αγωνίες των νέων, την προώθηση της πολιτικής του Κόμματος στη νεολαία, την πρωτοπόρα δράση των μελών της ΚΝΕ στα διάφορα κινήματα της νεολαίας.

Η πορεία της ΚΝΕ είναι αντικειμενικά αδιάσπαστα δεμένη με την πορεία του ΚΚΕ, συνολικά με την πορεία διαμόρφωσης της στρατηγικής του.

Από αυτή την άποψη η ΚΝΕ δεν έμεινε ανεπηρέαστη από τις αντεπαναστατικές ανατροπές στις σοσιαλιστικές χώρες την περίοδο 1989 – 1991 και την κρίση που πέρασε το ΚΚΕ την ίδια περίοδο υπό την επίδραση της οργανωμένης ομορτουνιστικής δράσης για να απεμπολήσει τα επαναστατικά του

χαρακτηριστικά, να μετατραπεί σε ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα και τελικά να διαχυθεί στον τότε «Συνασπισμό της αριστεράς και της προόδου».

Παρά τους τρανταγμούς, τις δυσκολίες, η ΚΝΕ άντεξε και στις φουρτούνες της αντεπανάστασης. Άντεξε γιατί πηγαίνοντας «κόντρα στο ρεύμα» άντεξε το ΚΚΕ, κρατώντας ψηλά τη σημαία της ταξικής πάλης, του αγώνα για τον σοσιαλισμό – κομμουνισμό.

Είμαστε περήφανοι που το Κόμμα μας, σε πείσμα όλων όσοι θα ήθελαν τη διάλυσή του ή την ενσωμάτωσή του στο σύστημα της αστικής εξουσίας, μπόρεσε να σταθεί όρθιο σε αυτές τις πρωτόγνωρες, δύσκολες συνθήκες για το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα. Δεν υπέκυψε στις σειρήνες του συμβιβασμού. Υπερασπίστηκε τις θεμελιακές αρχές και τα χαρακτηριστικά ενός κομμουνιστικού κόμματος, την κοσμοθεωρία του επιστημονικού σοσιαλισμού – κομμουνισμού, τον μαρξισμό – λενινισμό, τον προλεταριακό διεθνισμό, το δημοκρατικό συγκεντρωτισμό, τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής οικονομίας και κοινωνίας, αρχές που βρέθηκαν στο επίκεντρο της αντικομμουνιστικής και της ομορποτιστικής επίθεσης. Στάθηκε αντίθετο στον μηδενισμό της πορείας σοσιαλιστικής οικοδόμησης κατά τον 20^ο αιώνα, ανέδειξε την προσφορά του σοσιαλισμού και του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος, τη διαχρονική επικαιρότητα της ταξικής πάλης ως μοναδικής κινητήριας δύναμης - για την απελευθέρωση της εργατικής τάξης με την κατάργηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής - για την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού -κομμουνισμού.

Χάρη στην ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, η ΚΝΕ κατάφερε να ξεπεράσει προβλήματα και συγχύσεις που εκφράστηκαν και στα Συνεδριά της (4^ο-1988 και 5^ο έκτακτο-1990), που αφορούσαν την αμφισβήτηση του πολιτικού και ιδεολογικού καθοδηγητικού ρόλου του Κόμματος στην ΚΝΕ, την αμφισβήτηση του ίδιου του χαρακτήρα της Οργάνωσης. Η κρίση του Κόμματος οδήγησε και στην απόπειρα για αλλαγή του χαρακτήρα της ΚΝΕ, για διάλυσή της και διάχυση των δυνάμεών της στα πλαίσια του Συνασπισμού ή μιας ευρύτερης λεγόμενης “αριστερής” νεολαίας. Αυτές οι προσπάθειες έφεραν την ΚΝΕ στα πρόθυρα της διάλυσης με τις δύο διασπάσεις το 1989 και το 1991.

Η ΚΝΕ κατάφερε να ανασυγκροτηθεί και να ξεκινήσει την πορεία ισχυροποίησης και μαζικοποίησής της. Με την στήριξη του Κόμματος αλλά και την πείρα που απέκτησε η ίδια, η ΚΝΕ έκανε σταθερά βήματα ενίσχυσης των επαναστατικών χαρακτηριστικών της, βελτίωσης της ικανότητας παρέμβασής της στη νεολαία των εργατικών – λαϊκών δυνάμεων.

Ξεχωριστής σημασίας είναι το 6^ο Συνέδριο (1993) και η μαχητική προσπάθεια σε όλη την Ελλάδα μερικών εκατοντάδων Κνιτών να ξαναστηθούν Οργανώσεις Βάσης, να ανασυγκροτηθεί η ΚΝΕ, να μένει ζωντανό το σύνθη-

μα «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι ο νέος κόσμος ο σοσιαλισμός». Τις βάσεις για την ανασυγκρότηση της ΚΝΕ δυνάμωσε ιδιαίτερα το 7^ο Συνεδριό της (1997), όπου ξεχωρίζει η ψήφιση νέου καταστατικού της Οργάνωσης, που είναι και η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το σημερινό καταστατικό της ΚΝΕ (ψηφίστηκε στο 11^ο Συνέδριο το 2014).

Δεν άργησε να αναγνωριστεί ξανά η ΚΝΕ ως πρωτοπόρα, αγωνιστική, μαχητική οργάνωση της νεολαίας. Αυτό έγινε κατορθωτό με τον σκληρό αγώνα των μελών της ΚΝΕ, που είχαν την ολόπλευρη ιδεολογική – πολιτική και οργανωτική στήριξη και βοήθεια του ΚΚΕ. Είναι αναντικατάστατη η συμβολή της ΚΝΕ, σε κάθε μικρό και μεγαλύτερο αγώνα των μαθητών, ιδιαίτερα στις μεγάλες κινητοποιήσεις του 1998-1999, των φοιτητών, των νέων από τις επαγγελματικές σχολές, στα νυχτερινά σχολεία για το φούντωμα διεκδικήσεων, συλλογικής δράσης αλλά είναι και τεράστιας σημασίας για την κατεύθυνσή τους, για να μην τους βάζουν στο χέρι, για να βαδίζουν μαζί με το ταξικό εργατικό κίνημα.

Η ΚΝΕ έδωσε τη μάχη από τα πρώτα χρόνια μετά τις αντεπαναστατικές ανατροπές ενάντια στους πολέμους (Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Αφγανιστάν κ.ά.) και στα σχέδια των ιμπεριαλιστικών κρατών και ενώσεων (ΝΑΤΟ, ΕΕ κ.λπ.), στη συμμετοχή των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων εκτός συνόρων, ενάντια στην έξαρση του εθνικισμού για να μην μπει η νεολαία κάτω από ξένη για τα συμφέροντά της σημαία, για να μην γίνει ουρά καμίας αστικής τάξης. Η δράση της αυτή αγκάλιασε τη νεολαία της εργατικής τάξης, τους μαθητές, τους φοιτητές, τους νέους εργαζόμενους, τους νέους στρατευμένους. Η ΚΝΕ οργάνωσε την διεθνιστική αλληλεγγύη, με στήριξη και έμπρακτο τρόπο με “μπριγάνδες” αλληλεγγύης σε λαούς που αγωνίζονται. Σε αυτά τα πλαίσια καθιερώθηκε και ως θεσμός το Αντιιμπεριαλιστικό Διήμερο της ΚΝΕ από τον Ιούλη του 1992 στις Πρέσπες.

Αντιπάλεψε με όρους δράσης και διαφώτισης τη συμμετοχή της χώρας μας σε ιμπεριαλιστικές διακρατικές ενώσεις, όπως στην ΕΟΚ, μετέπειτα ΕΕ, αναδεικνύοντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να γίνει φιλολαϊκή, ούτε βέβαια ιδρύθηκε για τέτοιο σκοπό. Από την ίδρυσή της ήταν, είναι και θα είναι εναντίον του λαού και της νεολαίας, γιατί είναι ένωση των εκμεταλλευτών και των κυβερνήσεών τους ενάντια στους λαούς.

Η πορεία για να κατοχυρώνονται θετικά βήματα, για να ανταποκρίνεται σε σύνθετες εξελίξεις και για να ανοίγουν νέες δυνατότητες πήγαινε μαζί με την επίμονη προσπάθεια για την ενίσχυση των επαναστατικών, κομμουνιστικών χαρακτηριστικών της, για να εμπνέεται από την επαναστατική προοπτική και να ανεβάζει την ικανότητα διαπαιδαγώγησης των χιλιάδων μελών και φίλων της ΚΝΕ σε αυτό το σκοπό. Πείρα που αποτυπώνεται σε όλα

τα συνέδρια της ΚΝΕ μέχρι και σήμερα (8^ο-2001, 9^ο-2006, 10^ο-2010 και 11^ο-2014).

Η ΚΝΕ από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της, πιστή στις αρχές του προλεταριακού διεθνισμού, ανέπτυξε πλούσιες σχέσεις με Κομμουνιστικές Νεολαίες από όλον τον κόσμο, ενώ από το 1970 είναι μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαίων (ΠΟΔΝ). Ιδιαίτερα από το 1991 και μετά παίζει πρωτοπόρο ρόλο στην ενίσχυση της συζήτησης και της κοινής δράσης των Κομμουνιστικών Νεολαίων διεθνώς. Η ΚΝΕ συνεχίζει να παίρνει και να ενισχύει πρωτοβουλίες, όπως οι κοινές ανακοινώσεις των Κομμουνιστικών Νεολαίων, τα διεθνή σεμινάρια ιδεολογικού περιεχομένου, οι συναντήσεις των Κομμουνιστικών Νεολαίων της Ευρώπης, άλλες μορφές συλλογικής συζήτησης και κοινής δράσης που η ανάγκη και τα κοινά βήματα των Κομμουνιστικών Νεολαίων θα φέρνουν στο προσκήνιο.

Από το 2013, το ΚΚΕ στο 19^ο Συνέδριο εξοπλίστηκε με νέο Πρόγραμμα και νέο Καταστατικό, τα οποία μαζί με τις αποφάσεις του 20^{ου} Συνεδρίου το 2017, αποτελούν αναντικατάστατα εφόδια για το δυνάμωμα της δράσης και της παρέμβασης της ΚΝΕ.

Η ένταση των προσπαθειών για πρωτοπόρα και μαζική δράση σε όλα τα τμήματα νεολαίας προχωρούσε και προχωρά χέρι-χέρι με νέες προκλήσεις στις οποίες πρέπει η ΚΝΕ σε κάθε φάση να ανταποκρίνεται, να δυναμώνει ως πρωτοπόρα νεολαία του ΚΚΕ.

Ο “Οδηγητής”, σύντροφος στη δράση και τους αγώνες

Παράλληλα με τη συγκρότηση του πρώτου καθοδηγητικού οργάνου της ΚΝΕ και των πρώτων Οργανώσεών της, ξεκινά “σύντροφός” της στη δράση και τους αγώνες, η εφημερίδα της, ο “Οδηγητής”, όργανο του Κεντρικού Συμβουλίου, οργανωτής και καθοδηγητής μέχρι τις μέρες μας, που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 1968.

Δεν είναι τυχαίο ότι το πρώτο φύλλο του “Οδηγητή” κυκλοφόρησε μόλις λίγες μέρες μετά την ίδρυση της Οργάνωσης. Το πείσμα, η εφευρετικότητα, το μαχητικό πνεύμα ότι «καμία δυσκολία δε θα μας νικήσει», η τήρηση των κανόνων συνωμοτικότητας, ο συνδυασμός της παράνομης με τη νόμιμη δουλειά, η πρωτοβουλία, έκαναν δυνατή την εκτύπωση, τη διακίνηση αλλά και το γράψιμο του “Οδηγητή”, με ειδήσεις αλλά και ανταποκρίσεις από όλη την Ελλάδα που έφταναν χέρι με χέρι. Η ΚΝΕ, με την καθοριστική συμβολή και τη βοήθεια του Κόμματος, φρόντισε για τη δημιουργία κατάλληλου μηχανισμού, ώστε να εξασφαλίζεται η εκτύπωση του “Οδηγητή” και άλλων υλικών

της ΚΝΕ. Η εφημερίδα έπρεπε να βγαίνει με κάθε τρόπο, με κάθε κόστος, και έβγαине.

Η δράση με αυτά τα χαρακτηριστικά καθιέρωσε την ΚΝΕ, εξασφάλισε την επαφή με χιλιάδες νέους. Χάρη σε αυτή τη δύσκολη μα πρωτοπόρα δράση εκτυπωνόταν ο “Οδηγητής” και τα υλικά της ΚΝΕ, ακόμα και εκδόσεις την περίοδο της χούντας. Χάρη σε αυτή τη δράση και παρά το χτύπημα της Ασφάλειας στο τυπογραφείο και τη διακοπή της κυκλοφορίας του “Οδηγητή” το 1971, ξαναφτιάχτηκε το 1972 τυπογραφείο και συνέχισε ο “Οδηγητής” να αποτελεί πραγματική αγωνιστική κραυγή μέσα στα σκοτάδια των διώξεων και της παρανομίας, μαζί με τον “ΡΙζοσπάστη” και τα έντυπα του Κόμματος.

Ο “Οδηγητής”, από την πρώτη στιγμή της κυκλοφορίας του μέχρι και σήμερα, συμβάλλει καθοριστικά στην μαχητική προβολή της πολιτικής, της ιδεολογίας και των θέσεων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ στη νεολαία. Ενημερώνει και διαφωτίζει για τα προβλήματα της νεολαίας και τις αιτίες τους, για τις διεκδικήσεις και τις ανάγκες της νεολαίας κόντρα στην διαστρέβλωση και την παραπληροφόρηση των αστικών ΜΜΕ. Συμβάλλει στη γενίκευση της πείρας από τη δράση των Οργανώσεων της ΚΝΕ. Γ’ αυτούς τους λόγους ο “Οδηγητής” αποτελεί μαζικό οργανωτή και καθοδηγητή.

Σήμερα αποτελεί το μοναδικό νεολαιίστικο έντυπο, που “μιλά” για τα προβλήματα και τους αγώνες των νέων και αναδεικνύει τη διέξοδο από τη σκοπιά της εργατικής τάξης. Στόχος είναι ο “Οδηγητής” να φτάνει παντού: σε κάθε τόπο δουλειάς, γειτονιά, σχολείο και σχολή.

Εμβληματικό σε όλη τη διαδρομή της ΚΝΕ είναι το παράδειγμα του **Φεστιβάλ της ΚΝΕ και του “Οδηγητή”** που δεκαετίες φέρνει σε επαφή χιλιάδες νέους και νέες με τις πιο πρωτοπόρες ιδέες, με την ιστορία του Κόμματος, του κινήματος, με τον ηρωισμό των αλύγιστων της ταξικής πάλης, με τους αγώνες που ενέπνευσαν ένα γιγάντιο, έως και διεθνούς απήχησης καλλιτεχνικό έργο. Το Φεστιβάλ της ΚΝΕ και του “Οδηγητή” στην 40χρονη και πλέον διαδρομή του έχει βάλει τη σφραγίδα του στην ιδεολογικοπολιτική, αγωνιστική και πολιτιστική παρέμβασή μας στη νεολαία. Συνδύαζε πάντα την αγωνιστική διαπαιδαγώγηση με τη στρατευμένη, την προοδευτική τέχνη. Τη δημιουργία και επέκταση των δεσμών μας ευρύτερα με νέους και ιδιαίτερα με καλλιτέχνες, πολιτιστικές, αθλητικές ομάδες, κοινότητες απεξάρτησης, συλλογικούς φορείς. Πρόκειται για στοιχείο που ξεχωρίζει, που συμβάλλει στο κύρος του ίδιου του Φεστιβάλ, στην καθιέρωσή του στη συνείδηση χιλιάδων νέων, ολόκληρων γενιών, ως το μεγαλύτερο πολιτικό-πολιτιστικό νεολαιίστικο γεγονός.

Εμπρός για ΚΝΕ γερή και μαζική

Το ΚΣ, όλα τα στελέχη και τα μέλη της Οργάνωσής μας σφίγγουμε θερμά το χέρι σε όλους τους συντρόφους και συντρόφισσες που στέριωσαν την ΚΝΕ στη νεολαία της χώρας μας, από τα χρόνια της δικτατορίας μέχρι σήμερα.

Η ΚΝΕ φτάνει στη συμπλήρωση των 50 χρόνων ζωής και αγωνιστικής δράσης με μεγαλύτερη αισιοδοξία και αποφασιστικότητα!

Η πάλη για το μυαλό, τη συνείδηση και την καρδιά, τη στάση και δράση των νέων της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων είναι καθοριστικό στοιχείο της ταξικής πάλης ανάμεσα στην εργατική τάξη και το κεφάλαιο.

Γνωρίζουμε καλά ότι τη νεολαία δεν τη θέλουν απλώς αμέτοχη και ουδέτερη. Τη θέλουν να στηρίζει ενεργά το σύστημα της εκμετάλλευσης, τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, τις σφαγές λαών για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Επιδιώκουν να αποδέχεται να συνθλίβεται το μέλλον της στους μύλους της κερδοφορίας και των ανταγωνισμών των εκμεταλλευτών, την ίδια στιγμή που η ανάπτυξη της παραγωγής βασισμένη στη σύγχρονη τεχνολογία μπορεί να εξασφαλίσει εργασία σε όλους και όλες με γενική μείωση του εργάσιμου χρόνου, καθώς και επίπεδο παραγωγής και υπηρεσιών για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των νέων και των μεγαλύτερων ηλικιακά.

Θέλουν τους νέους και τις νέες να μη βλέπουν άλλη λύση έξω από τα όρια του συστήματος, να θεωρούν το καπιταλιστικό σύστημα ανίκητο και παντοτινό, να συμβιβάζονται με την ψευτοασπασχόληση ως εναλλακτική της ανεργίας, την ακριβοπληρωμένη ημιμάθεια. Να έχουν σύντροφο τη μοιρολατρία, τη λογική «ότι δεν αλλάζει τίποτα...».

Σε αυτή την προσπάθεια αντιμετωπίζουμε μαχητικά τη γενικότερη τάση που παρατηρείται στην κοινωνία για υποκατάσταση της γνώσης από την πληροφορία, τον τρόπο που η αστική τάξη με τη βοήθεια των νέων μέσων τεχνολογίας και επικοινωνιών προσπαθεί να διαπαιδαγωγεί στον ατομισμό, τον υποκειμενισμό, στην αδράνεια σκέψης και δράσης.

Απέναντι στις σάπιες αξίες και τα ιδανικά του συστήματος, το ΚΚΕ και η ΚΝΕ στην πράξη και όχι στα λόγια ανέδειξαν και αναδεικνύουν χιλιάδες παραδείγματα προς μίμηση: Χιλιάδες πρότυπα νέων σεμνών αγωνιστών, πρωτοπόρων στη μόρφωση, στον πολιτισμό, στον αγώνα. Νέους με βαθιά αίσθηση της αξίας που έχει η συλλογικότητα, με βαθιά αγάπη προς τους ανθρώπους του μόχθου, εκθρούς του πλουτισμού και της σαπίλας, με βαθιά αγάπη προς τους καταπιεσμένους όλου του κόσμου, με βαθιά πίστη στο δίκιο του εργάτη, με αισιοδοξία ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες ότι ο κόσμος μπορεί να αλλάξει, με βαθιά γνώση της πραγματικότητας.

Κάθε μέλος της ΚΝΕ είναι “αναγκασμένο” να αξιοποιεί και να κατανέμει το χρόνο του ώστε με τη βοήθεια της γνώσης και της πείρας από την άμεση

συμμετοχή στο κίνημα να συμβάλλει όσο γίνεται πιο πλατιά ώστε νέοι από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα να βλέπουν ταξικά την αντικειμενική πραγματικότητα, χωρίς όλο τον ιδεολογικό “βούρκο”. Με την μελέτη και αξιοποίηση των ντοκουμέντων του Κόμματος, με τη διεισδυτική παρατήρηση της επίδρασης της αστικής ιδεολογίας στη νεολαία, κατακτάμε και την ικανότητα διαφώτισης με δημιουργικό και εύληπτο τρόπο παίρνοντας υπόψη το επίπεδο συνείδησης του νέου ανθρώπου. **Μπορούμε να πείσουμε πιο πολλούς από ότι έχουμε καταφέρει ως τώρα, να προκαλέσουμε ερωτηματικά και αμφιβολίες απέναντι στην κυρίαρχη προπαγάνδα σε ακόμη περισσότερους!**

Αν και η σημερινή νεολαία βρίσκεται περικυκλωμένη από τη συντηρητική οπισθοδρόμηση, τον αντικομμουνισμό, την ιδεολογική επίθεση κατά του επαναστατικού, του εργατικού κινήματος και του πρωτοπόρου ρόλου της εργατικής τάξης –κυρίως μετά τις ανατροπές του σοσιαλιστικού συστήματος το 1991– το μέλλον της για μια καλύτερη ζωή, για την ικανοποίηση των αναγκών της συνδέεται άμεσα με τη συμμετοχή και τη συμβολή της στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης, την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και την οικοδόμηση της νέας, της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Ήρθε η στιγμή της δράσης! Η ΚΝΕ, η Νεολαία του ΚΚΕ, είναι εδώ! Έχει ξεκάθαρη πρόταση αγώνα, έχει προτάσεις και θέσεις για όλα τα ζητήματα που απασχολούν τους νέους και τις νέες των εργατικών - λαϊκών οικογενειών.

Κάθε ένας μετρά στο μεγάλο αγώνα που έχουμε μπροστά μας! Κάθε νέος και νέα που οργανώνεται στην ΚΝΕ, σημαίνει μία μεγάλη αποτυχία του συστήματος να τον βάλει στο χέρι, να τον εξουδετερώσει! Σημαίνει ότι κανένας δεν θα είναι μόνος του απέναντι στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της εξαπάτησης.

Η οργάνωση πολλαπλασιάζει τη δύναμη του καθένα και της καθεμιάς, στον αγώνα για ένα μέλλον «στο μπόι των ονείρων» και των αναγκών μας!

Ο Κομμουνισμός είναι η νιότη του Κόσμου

Η ΚΝΕ η Οργάνωσή μας

Από τις εργασίες της διευρυμένης συνόδου του ΚΣ της ΚΝΕ.
Στο βήμα ο Νίκος Αμπατιέλος, Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΝΕ

Για την προκήρυξη άμιλλας
οικοδόμησης και στρατολογίας μπροστά
στη συμπλήρωση των 50 χρόνων
από την ίδρυση της ΚΝΕ

Δεν επιλέγουμε τυχαία να τιμήσουμε τα 100 χρόνια του Κόμματος μας, τα 50 χρόνια της Οργάνωσής μας συγκεντρώνοντας την προσοχή μας στο ζήτημα της ανάπτυξης των δυνάμεων της ΚΝΕ. Προς τιμήν του μεγάλου ιστορικού γεγονότος, το Κ.Σ. της ΚΝΕ καλεί όλες τις Οργανώσεις, τα στελέχη, τα μέλη της ΚΝΕ να ριχτούμε με όλες μας τις δυνάμεις να ισχυροποιηθούν και οργανωτικά παντού το Κόμμα και η ΚΝΕ.

Το καθήκον να περάσουμε σε φάση σημαντικής ανόδου των οργανωμένων μας δυνάμεων είναι όρος για να ανταποκρίνεται η ΚΝΕ στο ρόλο της, να διευρύνεται η επίδραση των επαναστατικών ιδεών στη νεολαία, να δυναμώνει η αγωνιστική και ανυπότακτη στάση των νέων απέναντι στο σύστημα της εκμετάλλευσης, να ενισχυθεί ο αντικαπιταλιστικός, αντιμονοπωλιακός αγώνας της νεολαίας που πίσω από αυτόν δεν υπάρχει ελπίδα να βελτιωθεί η ζωή της, να κατακτήσει τα κοινωνικά και ατομικά της δικαιώματα.

**Υπάρχει πείρα, να την αξιοποιήσουμε,
να ανοίξουμε νέους δρόμους!**

Αξιοποιούμε τη σημαντική πείρα από τις προσπάθειες οικοδόμησης, συνολικής δράσης και παρέμβασης της ΚΝΕ όλο το χρονικό διάστημα από το 11^ο Συνέδριο μέχρι σήμερα. Συζητώντας την δημιουργικά, δουλεύοντας με βάση

τις αποφάσεις του 20^{ου} Συνεδρίου του Κόμματος και την αντιστοίχιση της καθοδηγητικής μας δουλειάς με αυτές. Με τόλμη, συλλογική ευθύνη σχεδιάζουμε αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες που αναδεικνύονται από την πολιτική του Κόμματος, την παρέμβαση της οργάνωσης στο ιδεολογικό-πολιτικό μέτωπο, με πρωτοπόρα δράση στο κίνημα για να αντιμετωπίζονται μαχητικά εμπόδια και δυσκολίες.

Δυναμώνουμε τις προσπάθειές μας ώστε το στίγμα που αφήνει το σύνολο των ενεργειών της ΟΒ, του μέλους της ΚΝΕ στο χώρο του, να εμπνέει τη διάθεση για δράση, για ένταξη στην οργανωμένη πάλη.

Η δυναμική της πρότασης του Κόμματος απέναντι στην σημερινή πραγματικότητα είναι το πιο σημαντικό όπλο στα χέρια μας, ώστε οι νέοι με εργατική – λαϊκή καταγωγή να κατανοήσουν γιατί το αντικειμενικό συμφέρον τους βρίσκεται στην πρόταση του ΚΚΕ. Ότι ο κόσμος που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε, ο καπιταλισμός που με σκοπό το κέρδος γεννά την αδικία, την εκμετάλλευση τη φτώχεια, τις κρίσεις, τους πολέμους δεν μπορεί να είναι το μέλλον μας, πρέπει να ανατραπεί. Αυτό δε θα γίνει από μόνο του, αλλά οι άνθρωποι που το συνειδητοποιούν θα τον αλλάξουν, με επαναστατική δράση. Και για να γίνει αυτό πρέπει να είναι οργανωμένοι και να έχουν σχέδιο.

Η ΚΝΕ, η νεολαία του ΚΚΕ, είναι επαναστατική οργάνωση εθελοντών που παλεύει για το μεγαλύτερο κοινωνικό σκοπό, για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση της νέας κοινωνίας του σοσιαλισμού – κομμουνισμού. Στην κοινωνία που θα καταργηθεί κάθε εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, κάθε μορφή ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και θα έχουμε ένα ανώτερο επίπεδο ζωής και δικαιωμάτων, πραγματική ελευθερία. Θα υπάρχει κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία, που θα αξιοποιεί την ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας με σκοπό την ικανοποίηση των αναγκών μας. Μια κοινωνία στην οποία με βάση τις δυνατότητές του θα μπορεί να αναπτύσσει ολόπλευρα την προσωπικότητά του, να αξιοποιεί όλες τις ικανότητές του και να συμμετέχει πρωτοπόρα στην οικοδόμησή της. Μια κοινωνία που καλλιεργεί την πρωτοβουλία, τη δημιουργικότητα, την πραγματικά καινοτόμα σκέψη και τη συνειδητή δράση, που απελευθερώνει όλες εκείνες τις δυνατότητες των νέων ανθρώπων που σήμερα στραγγαλίζει το σύστημα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Στη διακυβέρνηση της νέας κοινωνίας ο λαός θα είναι πρωταγωνιστής, θα συμμετέχει στην εξουσία μέσα από νέους θεσμούς, θα ελέγχει τις αποφάσεις και την υλοποίησή τους.

Καλούμε τη νεολαία να εμπιστευτεί την πρόταση πάλης του ΚΚΕ, της ΚΝΕ σε όλους τους χώρους που ζει, μορφώνεται, δουλεύει, εκεί όπου οι κομμουνιστές πρωτοστατούν στην οργάνωση των αγώνων, καταθέτουν όλες του τις δυνάμεις για να ανοίξει αυτός ο δρόμος σήμερα. Αυτή

η συζήτηση δεν αφορά απλά τους πολύ στενούς φίλους της οργάνωσης, αλλά τους νέους και τις νέες που έχουν αντικειμενικά συμφέρον από αυτή την προοπτική, τους νέους από τις εργατικές και λαϊκές οικογένειες.

Αυτή η προσπάθεια προϋποθέτει καλή και σταθερά προσανατολισμένη εσωργανωτική ζωή, αφομοίωση της στρατηγικής του Κόμματος, καθοδηγητική βοήθεια. Με το σχεδιασμένο, σταθερό, πολύμορφο πρόγραμμα δράσης, σε βάθος μελέτη του τι επιδρά στη συνείδηση συνολικά, πώς επιδρούν οι ίδιες οι εξελίξεις, την πρόβλεψη και προετοιμασία, την επεξεργασία αντίστοιχου σχεδίου ιδεολογικής, πολιτικής αντιμετώπισης. Αυτή ακριβώς η συζήτηση για το σχέδιο είναι που μπορεί να «ζωντανεύει» τη λειτουργία οργάνων και ΟΒ. Για να είναι αποτελεσματική αυτή η καθημερινή δουλειά είναι αναντικατάστατο όπλο για όλα τα μέλη της ΚΝΕ, πρώτα και κύρια για τα στελέχη, ο Ριζοσπάστης και ο Οδηγητής.

Το ζήτημα της ανάπτυξης της ΚΝΕ, δεν είναι ένα ακόμη καθήκον στα παραπάνω αλλά ο πυρήνας όλης της δράσης μας, το καταστάλαγμα που επιδιώκουμε, οι υποδομές και η προετοιμασία που θα χτίσουμε για όλο το επόμενο διάστημα. Είναι το βασικό κριτήριο επιτυχίας κάθε ενέργειας, κάθε δραστηριότητας που κάνουμε, να μένουν νέες οργανωμένες δυνάμεις στην ΚΝΕ, να απλώνει ο περίγυρος της οργάνωσης, να ανεβαίνει η ικανότητα της οργάνωσης να διεξάγει την ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση με βάση τις θέσεις και την πολιτική του Κόμματος σε κατεύθυνση σχεδιασμένης και συστηματικής επικοινωνίας με χιλιάδες νέους, αξιοποίηση δυνάμεων που ξεχωρίζουν, πολύμορφη προετοιμασία τους για να οργανωθούν στην ΚΝΕ. Αυτή η παρέμβαση να είναι στο επίκεντρο κάθε μέλους της ΚΝΕ.

Η ανάπτυξη και διεύρυνση των δεσμών μας με τους νέους και τις νέες θα επιτευχθεί αν ο κάθε Κνίτης και Κνίτισσα από κοινού με τους φίλους της οργάνωσης πρωτοστατούν δρώντας στα σωματεία και στους μαζικούς φορείς που έχουν αναφορά σε νεολαία, αν είμαστε μέσα σε συλλογικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται, αγωνιστικές, αθλητικές, πολιτιστικές. Με την πρωτοπόρα δράση για οργάνωση αγώνων, την προσπάθεια και συμβολή για την πολιτικοποίησή τους, για να μην τους βάζουν στο χέρι, κόντρα στις αντιδραστικές αξίες και τα ιδεολογήματα του συστήματος, τον ατομισμό και τη λογική «κοίτα την πάρτη σου» που δε βγάζει πουθενά, την ψευδεπίγραφη ελευθερία της ατομικής επιλογής, την ναρκωκουλτούρα. Πρέπει να έχουμε στόχο και φιλοδοξία κάθε μέλος της ΚΝΕ να αναγνωρίζεται σε κάθε χώρο ως πρωτοπόρος στον αγώνα ενάντια στα προβλήματα που συναντά η νεολαία στην προσπάθεια να μορφωθεί, να δουλέψει, να ζήσει με δικαιώματα.

Θα ανταποκριθούμε σε αυτό το καθήκον με μαχητικότητα, αποφασιστικότητα, με κλίμα άμιλλας μεταξύ των Οργανώσεων της ΚΝΕ που θα προω-

θεί τη συνδυασμένη προσπάθεια για απόλυτη αύξηση και άνοδο αλλά και βελτίωση της κοινωνικής σύνθεσης των οργανώσεων, την τροφοδότηση του Κόμματος με περισσότερα νέα μέλη και στελέχη.

Προκηρύσσουμε άμιλλα των Οργανώσεων της ΚΝΕ με συνδυασμένα κριτήρια:

- Οι Οργανώσεις Περιοχής με βάση το ποσοστό της ανάπτυξης των δυνάμεών μας.
- Οι Οργανώσεις Περιοχής για την οικοδόμηση ΟΒ σε χώρους μαθητείας και κατάρτισης και σε κλάδους.
- Οι μαθητικές και εδαφικές Τομεακές Οργανώσεις σε όλη την Ελλάδα με βάση το ποσοστό της απόλυτης ανάπτυξης σε μαθητές, την οικοδόμηση ΟΒ ΕΠΑΛ.
- Οι οργανώσεις των ΑΕΙ και ΤΕΙ με βάση το ποσοστό της απόλυτης ανάπτυξης στα Α' έτη, την οικοδόμηση ΟΒ σε Α' έτη ΑΕΙ και ΟΒ τμημάτων σε ΤΕΙ.

Η επιβράβευση των πρωτοπόρων οργανώσεων θα πραγματοποιηθεί στο 12^ο Συνέδριο της ΚΝΕ.

Μπορούμε να τα καταφέρουμε!

Στις γραμμές της ΚΝΕ μπορούν να ενταχθούν χιλιάδες νέοι και νέες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, νέοι εργάτες κι άνεργοι, εάν εμείς εμπνέουμε ευρύτερα στη νεολαία διάθεση για δράση, συλλογικότητα και πρωτοβουλία, εάν απευθυνόμαστε μαζικά με πίστη και εμπιστοσύνη στην κοσμοθεωρία και τις θέσεις μας.

Όλα τα μέλη και στελέχη της ΚΝΕ δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό για να γίνεται πράξη το σύνθημα «Εμπρός για ΚΝΕ γερή και μαζική». Είναι εκτός των άλλων και ζήτημα τιμής, ιδιαίτερα το 2018, χρονιά συμπλήρωσης 100 χρόνων του Κόμματός μας, και 50 χρόνων από την ίδρυση της ΚΝΕ.

Το Κεντρικό Συμβούλιο, 14/10/2017

Από τις εκδηλώσεις του 25^{ου} Αντιιμπεριαλιστικού Διημέρου της ΚΝΕ στη Φλώρινα.

ΚΝΕ:

Σχολείο διαπαιδαγώγησης νέων κομμουνιστών, μελών του ΚΚΕ

του Μήτσου Τσιάρα

Ο σύντροφος Μήτσος Τσιάρας υπήρξε ο πρώτος Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 1968 έως το 1972. Το κείμενο αποτελείται από αποσπάσματα συνέντευξής του στον Οδηγητή (φύλλο 51, 27/8/1975) με αφορμή τα 7 χρόνια από την ίδρυση της Οργάνωσής μας. Ο σ. Μήτσος Τσιάρας εκλέχτηκε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ στο 10^ο Συνέδριο του Κόμματος (1978) και επανεκλέχτηκε στο 11^ο Συνέδριο. Έφυγε από τη ζωή στις 30 Ιούλη 1984. Παρακάτω ακολουθεί απόσπασμα από συνέντευξή του στον “Οδηγητή”.

Η ελληνική νεολαία για πολλά χρόνια είχε πάψει να διαπαιδαγωγείται με τα ιδανικά του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού, με την ιδεολογία του μαρξισμού - λενινισμού, γιατί έλειπε ακριβώς εκείνη η οργάνωση νεολαίας που θα της διοχέτευε, θα της καλλιεργούσε αυτά τα ιδανικά. Και φυσικά μόνο μια κομμουνιστική οργάνωση θα μπορούσε να εκπληρώσει αυτό τον σκοπό. [...]

Ακόμα και με τη διάλυση των Κομματικών Οργανώσεων το 1958 στην Ελλάδα, είχε σταματήσει η στρατολογία νέων μελών στο Κόμμα και η ανανέωση των γραμμών του. Και καταλαβαίνουμε τι σημασία είχε αυτό για την πορεία του Κόμματός μας και του κινήματος. Η ΚΝΕ έπρεπε να σταθεί το φυτώριο για τη δημιουργία και την προετοιμασία νέων κομμουνιστών και το πέρασμά τους στις γραμμές του ΚΚΕ. [...]

Οπωσδήποτε - και να καθοδηγήσει και να αναπτύξει όπως άλλωστε επιβεβαιώθηκε - η ίδρυση της ΚΝΕ ήταν αναγκαία ακριβώς και για τις τότε συνθήκες, που ζούσε και πάλευε η ελληνική νεολαία... [...]

Μόνο μια οργάνωση σαν την ΚΝΕ θα μπορούσε να οργανώσει τον αντιδικτατορικό αγώνα της ελληνικής νεολαίας. Κι αυτό γιατί, μια Κομμουνιστική Οργάνωση απ' τις ίδιες τις αρχές και τους σκοπούς της έχει τη μεγαλύτερη επαναστατική συνέπεια στα αντιφασιστικά, δημοκρατικά, αντιιμπεριαλιστικά ιδανικά. Από την ίδια την οργανωτική της λειτουργία, βασισμένη στην αρχή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, θα μπορούσε να σταθεί ικανή να δημιουργήσει τέτοιες παράνομες οργανώσεις και μηχανισμό αναγκαία και απαραίτητα για την οργάνωση και ανάπτυξη ενός πλατιού αντιδικτατορικού κινήματος της νεολαίας και ταυτόχρονα να σταθεί ικανή να προφυλάξει τις οργανώσεις της, το μηχανισμό της και το αντιδικτατορικό κίνημα απ' τα χτυπήματα του εχθρού. Καμιά από τις προηγούμενες νεολαϊστικές οργανώσεις δεν εκπλήρωνε αυτούς τους όρους.

Η ΚΝΕ δε γνώρισε αυτή την τεράστια ανάπτυξη, ξεκινώντας από μια μικρή ομάδα στελεχών, θέλω να τονίσω την τεράστια συμβολή των ομάδων που δημιουργούνταν με δική τους πρωτοβουλία με βάση τη γραμμή του ΚΚΕ. Πράγματι πολλοί νέοι ακούγοντας τη «Φωνή της Αλήθειας», που καλούσε κάθε ξεκομμένο κομμουνιστή οπαδό του ΚΚΕ, να φτιάξει οργάνωση του Κόμματος, και της ΚΝΕ στο χώρο του, είχαν συγκροτήσει χωρίς να 'χουν καμιά σύνδεση και καμιά πείρα πολυάριθμες και πολυμελείς οργανώσεις, με τις οποίες ερχόμασταν τη μια μετά την άλλη σε επαφή και μέναμε πραγματικά έκπληκτοι από τη σωστή δουλειά των ηρωικών νεολαίων μας. Ολόκληρες οργανώσεις φτιάχτηκαν έτσι απ' την αρχή τους. [...]

Η ΚΝΕ πήρε συγκεκριμένη οργανωτική μορφή τον Οκτώβριο του 1969 με την Α' Συνδιάσκεψή της, που συνήλθε παράνομα στην Αθήνα. Η Συνδιάσκεψη επεξεργάστηκε και διατύπωσε το Καταστατικό της ΚΝΕ, τη Διακήρυξη προς την ελληνική νεολαία και συγκροτήθηκε το πρώτο καθοδηγητικό όργανο της ΚΝΕ. Το κεντρικό όργανο της ΚΝΕ, ο "Οδηγητής" εκδόθηκε αμέσως μετά την απόφαση για την ίδρυσή της, στις 22 Σεπτέμβριο 1968.

ΟΔΗΓΗΤΗΣ

Με την έγκριση της
Επιτροπής της Νέας
Δημοκρατίας της Ελλάδας
Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 1972
Α. ΝΑΥΠΛΙΩΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΕΩΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 1972, ΣΕΛ. 37-38

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ

1. Νά μιλάς μόνο, γιὰ ὅτι πρέπει, ὅσο πρέπει καὶ
ὅπου πρέπει. (φίλος καὶ συγγένειες δὲ χωρὶς).
2. Νά μιλάς χαμηλόφωνα ἔξω ἀπὸ τὰ ἐλέγξεις τῆς
περιβάλλοντος. (ὅτι οἱ τοῖχοι ἔχουν αὐτίς).
3. Νά εἶσαι ἀκριβὴς καὶ συνεπὴς στὴν ὥρα τῆς ἐπα-
λειᾶς καὶ τοῦ ραντεβού σου, καὶ μελετημένος σὺν-
τομος καὶ ἀκριβὴς σ' αὐτὰ ποὺ ἔχεις νὰ πῆς.
4. Νά εἶσαι σίγουρος ὅτι ἐκεῖ ποὺ πᾶς δὲ σὲ πα-
ρακολουθοῦν καὶ νὰ ἐλέγξεις τὸ χῶρο ποὺ πῆς ἂν
εἶναι καθαρὸς.
5. Νά γράφεις ὅσο γίνεται πρὸ σύντομα καὶ ὅσα
εἶναι ἀπαραίτητα, καὶ σὲ μικρὸ καὶ φιλὰ χαρτί.
6. Νά γράφεις ἔτσι ποὺ καὶ νὰ πιαστῇ τὸ γράψι-
μά σου, νὰ μὴ κάνει ζημιὰ στὴ δουλειὰ καὶ σὲ
ἀνθρώπους. Νά μὴ σκορπᾷς ἢ χάνεις χαρτιά.
7. Νά μὴ κρατᾷς γραπτὰ ποὺ δὲ χρειάζονται. Νά
ἀντιγράφεις καὶ νὰ καταστρέφεις ἐπὶ τοῦ ὅσο μπορεῖς
ποὺ παρνεῖς, νὰ καταστρέφεις ἐπὶ τοῦ ὅσο μπορεῖς
νὰ κρατήσεις ἀπὸ μνήμης.
8. Νά γνωρίζεις ὅσα γίνεται περισσότερα γιὰ τὸ
περιβάλλον σου, καὶ τὸ περιβάλλον σου ὅσο ἐπι-
νεται λιγώτερα γιὰ σένα καὶ τίποτα γιὰ τὸ ὄφελος
σου.
9. Νά προσέχεις τὰ τηλέφωνα. Νά τὰ χρησιμοποιοῦς
μόνιμ σὲ ἐλάχιστη ἀνάγκη καὶ χωρὶς νὰ ἐκτίθῃσαι.
10. Νά εἶσαι πάντα ἐτοιμὸς ἂν χρειαστεῖς ἐξ ὀφεί-
κων καὶ νὰ χάσῃς τὰ ἔγγραφα σου γιὰ τὸν ἑαῖμα.
11. Νά εἶσαι πάντα ἐτοιμὸς, ὥστε ἂν συλληφθεῖς,
νὰ μὴ βρεθεῖ τίποτα πάνω σου ποὺ νὰ ἐνδέχεται ἐν-
δυνάμει καὶ τῆς δουλειᾶς.
12. Νά φροντίζεις πάντα, ἂν συλληφθεῖς νὰ ἔχεις
ἐνα ἄλλο.
13. Ἐν συλληφθεῖς ἔλαβε τίποτα καὶ καὶ ἐν-
δυνάμει παραδέχεσαι τίποτα οὔτε γιὰ τὸν ἑαῖμα σου.
Ἐπιδείκναι τὴν ἰσορροπία σου.
14. Γνωρίζεις καὶ ἐλέγχεις κάθε νῆμα ποὺ περνοῦν
ἀπὸ τοὺς.

Μὲν καὶ στελέχη τῆς Ν.Δ., τρεῖς καὶ ἑκατὸν
τε ἀπὸ τὰ τοὺς κανόνες τῆς ἀναμοιαικτικότητας καὶ
ἐπαγρύπνησης, βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴ συγκράτηση
τοῦ κομμουνιστῆ, τοῦ κερτοπόρου ἐκμετάλλευσης τῆς ἐπι-
χειρηματικῆς πλῆθους. Γιὰ νὰ περιφρουρηθῇ οἱ
ὁργανώσεις τῆς Ν.Δ. καὶ ὅλες οἱ ἀντιδικτατορικές
ὁργανώσεις ἀπὸ τὰ κτηνίατα τῆς ἀσφαλείας. Γιὰ
τὴν ἀσφάλεια ἐκμετάλλευσης τῆς ὁργανωτικῆς δουλειᾶς
καὶ τῆς μαζικῆς ἀντιδικτατορικῆς πλῆθους.

Βοηθεῖστε ὅλους τοὺς νέους πατριώτες ἐκμεταλλεύ-
της δημοκρατίας νὰ κάνουν τὸ ἴδιον. Ἡ ἐφαρμογὴ
τῶν συνδυαστικῶν κανόνων ἀποτελεῖ βασικὴ προϋ-
πόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμετώπιση τῶν συμ-
φύτων μὲ τὴ δουλειὰ μας.

Η ανάγκη ύπαρξης και δράσης Κομμουνιστικής Νεολαίας, νεολαίας του ΚΚ της Αλέκας Παπαρήγα

Η παρέμβαση της Αλέκας Παπαρήγα αναφέρεται στην περίοδο που προηγήθηκε της ίδρυσης της ΚΝΕ, κυρίως τη δεκαετία του '60 πριν τη δικτατορία.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, στις αρχές της δεκαετίας του '60 αναπτύχθηκε στην Ελλάδα ένα μαζικό, πολύμορφο, πρωτότυπο και ηρωικό νεολαιίστικο κίνημα, που τότε καθοδηγούνταν από την ΕΔΑ, από τη νεολαία της ΕΔΑ και στη συνέχεια από τη Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη.

Λέω ηρωικό, γιατί δεν αναπτύχθηκε σε εύκολες συνθήκες. Για αρκετά χρόνια οι κινητοποιήσεις ήταν απαγορευμένες και η κρατική-αστυνομική βία που συναντούσε τότε το νεολαιίστικο κίνημα, με εξαίρεση τη δικτατορία βεβαίως, δεν τη συνάντησε ποτέ από το '74 και μετά.

Παρόλα αυτά, αυτό το κίνημα δεν είχε σπονδυλική στήλη. Δεν υπήρχε μαρξιστική - λενινιστική οργάνωση της νεολαίας, δηλαδή ΚΝΕ και βεβαίως δεν υπήρχε και Κόμμα. Όπως ξέρετε από το '58 το Κόμμα είχε διαλύσει τις κομματικές του οργανώσεις με την απόφαση της 8^{ης} Ολομέλειας του 1958 και είχε στην ουσία υποκατασταθεί από την ΕΔΑ, μια συμμαχία κομμάτων που στη συνέχεια μετεξελίχθηκε σε ενιαίο κόμμα, που θα μπορούσαμε να

πούμε ότι αποτελούσε τη σοσιαλδημοκρατική πολιτική δύναμη εκείνης της περιόδου.

Το κίνημα αυτό, παρότι είχε πολύπλευρα αιτήματα, τελικά ήταν ενταγμένα σε ένα τρίπτυχο εκδημοκρατισμού της πολιτικής ζωής του τόπου: Στον εκδημοκρατισμό της Παιδείας με ιδιαίτερη αιχμή την δωρεάν Παιδεία για τα φτωχά παιδιά του λαού, τις δημοκρατικές ελευθερίες στο χώρο της Παιδείας, τις συνδικαλιστικές ελευθερίες στους τόπους δουλειάς.

Έτσι όπως διαμορφωνόταν ο χαρακτήρας του κινήματος αυτού, εύκολα μπορούσε να ρυμουλκηθεί και να χειραγωγηθεί μέσα από την κυρίαρχη ενδοαστική αντιπαράθεση που άρχισε να γίνεται διακριτή στην δεκαετία του '60, με δικομματική βασικά μορφή ανάμεσα στην ΕΡΕ και την Ένωση Κέντρου. Η ενδοαστική αυτή αντιπαράθεση με επίκεντρο τα ζητήματα της δημοκρατίας, αντανakλούσε την αντιμετώπιση αναχρονισμών και ακραίων αυταρχισμών που χαρακτήριζαν την μετεμφυλιακή περίοδο, με κύριο στοιχείο τις αντιθέσεις ανάμεσα στο θρόνο και τις ένοπλες δυνάμεις από τη μια και το αστικό κοινοβούλιο-την εκτελεστική εξουσία από την άλλη. Αυτές οι αντιθέσεις δεν υπηρετούσαν τις σύγχρονες ανάγκες του αστικού πολιτικού συστήματος σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης και προοπτικής ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ. Δεν θα τα αναλύσω, αυτά τα ζητήματα, είναι γραμμένα στην ιστορία του Κόμματος, στο Δοκίμιο της περιόδου 1949-1968.

Η νεολαία της ΕΔΑ και μετά της ΔΝΛ δεν είχε δεχθεί στοιχειώδη κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση, δεν αναφέρομαι στην γνώση της θεωρίας του μαρξισμού – λενινισμού, που τότε ήταν ουσιαστικά άγνωστη στην Ελλάδα και μέσα στο κίνημα της νεολαίας. Αναφέρομαι στην κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση δράσης και αντοχής κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

Παραδείγματος χάριν εκείνη την περίοδο εμφανίστηκε για πρώτη φορά ένα πολύ ισχυρό μαθητικό κίνημα, ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα, κυρίως στην Αθήνα, χωρίς να υπάρχει καν οργανωμένη δύναμη της νεολαίας της ΕΔΑ. Ούτε ένα μέλος της ΕΔΑ δεν υπήρχε στα σχολεία. Φυσικά υπήρχαν τα παιδιά των κομμουνιστών που ήταν στις φυλακές και εξορίες, στελεχών που δρούσαν μέσα στην ΕΔΑ, παιδιά πρωτοπόρα. Η μαθητική οργάνωση της νεολαίας της ΕΔΑ συγκροτήθηκε με οργανώσεις στη διάρκεια των μεγάλων κινητοποιήσεων που έγιναν γνωστές ως μαθητικές και φοιτητικές - σπουδαστικές ως κίνημα του 15%, που αφορούσε την ανάγκη γενναίας χρηματοδότησης της Παιδείας από το κράτος. Ιδρύθηκε η ΣΕΜΗΓΑ (Συντονιστική Επιτροπή Ημερησίων Γυμνασίων Αθηνών), με εκλογή προεδρείου με εκλογές με τη συμμετοχή μαθητών που είχαν πάρει μέρος στις μεγάλες απεργίες από πολλά σχολεία της Αθήνας.

Εκείνη την περίοδο επίσης αναπτύχθηκε ισχυρό πανελλαδικά οργανωμένο φοιτητικό κίνημα, με αποτέλεσμα θετικό την ίδρυση της ΕΦΕΕ, ενώ κατακτήθηκε η συνδικαλιστική δράση στα πανεπιστήμια, που κυρίως γινόταν απ' έξω λόγω των πολλαπλών απαγορεύσεων. Σ' αυτό το κίνημα η νεολαία της ΕΔΑ έπαιξε βέβαια σημαντικό ρόλο.

Αλλά το κίνημα αυτό δεν είχε σπονδυλική στήλη, την επαναστατική κομμουνιστική στρατηγική και την ιδιαίτερη οργάνωση της νεολαίας, την ΚΝΕ.

Μόλις η Ένωση Κέντρου κέρδισε τις εκλογές ο συσχετισμός δυνάμεων στα όργανα του φοιτητικού κινήματος άλλαξε σε βάρος των μελών της νεολαίας της ΕΔΑ και της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη με κυριαρχία των μελών της ΕΔΗΝ, της νεολαίας της ΕΚ. Ως ένα βαθμό τέτοιες εξελίξεις εξηγούνται, σε συνθήκες συγκεκριμένης στάθμης του κινήματος, όμως η μείωση των δυνάμεων ήταν πολύ πάνω από το κανονικό, ας το πούμε έτσι. Έπαιξε ρόλο η κατεύθυνση της Νεολαίας της ΕΔΑ και της ΔΝΛ μέσα στο νεολαιίστικο κίνημα που δεν αντιστοιχούσε στις πραγματικές ανάγκες του αγώνα. Επιβεβαιώθηκε ότι η κατεύθυνσή τους εύκολα αφομοιωνόταν από τις ενδοαστικές αντιθέσεις, την αντιπαράθεση ΕΡΕ-ΕΚ.

Η μαθητική οργάνωση είχε επίσης δραματική μείωση και τελικά βεβαίως διαλύθηκε από την αντιδημοκρατική εγκύκλιο του Γεώργιου Παπανδρέου που απαγόρευσε το συνδικαλισμό μέσα στο σχολείο.

Μετά τις μεγάλες κινητοποιήσεις του καλοκαιριού του '65 (όταν με παρέμβαση του παλατιού ένα μέρος των βουλευτών της ΕΚ έφυγαν από το κόμμα και παραιτήθηκε η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου) σημειώθηκε υποχώρηση του νεολαιίστικου κινήματος όπως και του γενικότερου κινήματος, βρέθηκε ανέτοιμο με την επιβολή της δικτατορίας. Αποτελεί εκτός των άλλων και απόδειξη ότι δεν μπορούσε να υπάρξει ανθεκτικό στον πυρήνα του κίνημα της νεολαίας σε συνθήκες δικτατορίας, δίχως κόμμα και ΚΝΕ που αποτέλεσαν την ψυχή του αντιδικτατορικού αγώνα. Σε όλη την 7ετία δεν υπήρξαν ούτε στοιχειωδώς οργανωμένη νεολαιίστικη οργάνωση ΔΝΛ ή της ΕΔΑ, ούτε καν η ΕΔΑ είχε πραγματική οργανωτική υπόσταση. Δεν έπαιξε μόνο ρόλο η απαγόρευση της νόμιμης δράσης τους όσο η έλλειψη κάθε προετοιμασίας και διαπαιδαγώγησης, προσανατολισμού δράσης και αντοχής.

Ευτυχώς το Κόμμα αποφάσισε πριν απ' όλα την συγκρότηση αυτοτελών Κομματικών Οργανώσεων στην Ελλάδα και στη συνέχεια την ίδρυση της ΚΝΕ.

Βεβαίως υπήρξαν προβλήματα στρατηγικής, δεν στέκομαι τώρα, αναφέρονται γενικά στην ανάγκη ύπαρξης αυτοτελούς Κόμματος και της νεολαίας του.

Κι αυτό είναι μια πείρα που είναι δεδομένη και νομίζω ότι δεν πρόκειται να αμφισβητηθεί από εδώ και μπρος. Γιατί στο παρελθόν αυτή η πείρα αμφισβητήθηκε. Δείτε μερικές πλευρές του προβλήματος:

Όταν η ΕΔΑ πέρασε από αξιωματική αντιπολίτευση (που είχε αναδειχθεί το 1958) σε τρίτη δύναμη το '61 και μάλιστα με σημαντικές εκλογικές απώλειες, τότε υπήρξε αιφνιδισμός, καθώς ήταν κυρίαρχες οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Όταν εκτιμήθηκε η προοπτική ανόδου της Ένωσης Κέντρου τότε τέθηκε στην Νεολαία της ΕΔΑ η απόφαση διάλυσής της και στην θέση της να δημιουργηθεί μια νέα αριστερή νεολαία και μάλιστα με το όνομα του δολοφονημένου Γρ. Λαμπράκη. Βέβαια η απόφαση αυτή δεν ήταν αποκλειστικά της ΕΔΑ, ήδη είχε διαμορφώσει μια τέτοια θέση 7^η Ολομέλεια της ΚΕ του Κόμματος το '64. Η επιλογή αυτή εντασσόταν στην κατεύθυνση να διευκολυνθεί η συνεργασία με την ΕΔΗΝ στα πλαίσια της γενικής αντίληψης για συνεργασία της ΕΔΑ και της ΕΚ που η τελευταία βεβαίως δεν ήθελε, αρνιόταν συστηματικά. Δεν ήταν η πρώτη φορά που γινόταν η προσπάθεια πάση θυσία να υπάρξει μια πολιτική συνεργασία στο χώρο της νεολαίας, να χρησιμοποιηθούν με τεχνητό τρόπο διάφορα σχήματα. Πιο πριν γινόταν προσπάθεια κάποια αγωνιστικά νεολαιίστικα πρόσωπα με κύρος που ήταν κοντά στη Ν. ΕΔΑ να ενταχθούν στην νεολαία του Κόμματος των Προοδευτικών του Σ. Μαркеζίνη, ώστε να διευκολύνεται η κοινή δράση. Με ποιο σκοπό; Να ενισχυθεί, με τεχνητό τρόπο, με αριστερούς η προοδευτική νεολαία Μαркеζίνη, αυτή ήταν η κατεύθυνση, ούτως ώστε να διευκολυνθεί η συνεργασία της νεολαίας της ΕΔΑ με μια άλλη πολιτική οργάνωση νεολαίας και μέσα από αυτήν την πίεση να γίνει και η συνεργασία με τη νεολαία της Ένωσης Κέντρου, την ΕΔΗΝ.

Η απόφαση της διάλυσης της Ν. ΕΔΑ και η δημιουργία στη θέση της μιας νέας νεολαίας, γενικά αριστερής, συνάντησε αντιδράσεις ιδιαίτερα στη σπουδαστική οργάνωση, ίσως και άλλου. Μπορεί να μην ήταν πλειοψηφική η αντίδραση, όμως ήταν ισχυρή. Βεβαίως η αντίδραση δεν πατούσε σε μια ορισμένη γενικότερη στρατηγική αντίληψη, αυτή δεν ήταν δυνατόν να υπάρχει στην Ν. ΕΔΑ, ούτε πατούσε σε κάποιο επαναστατικό ένστικτο ή επίπεδο συνείδησης, εξέφραζε όμως μια μορφή πολιτικού ενστίκτου που περιβαλλόταν σε ορισμένες περιπτώσεις και με συναισθηματικά επιχειρήματα, που δεν ήταν όμως έξω από την ζωή. Οι αντιδράσεις και διαφωνίες με αρνητική ψήφο ακόμα και αν ήταν πλειοψηφικές δεν θα άλλαζαν την απόφαση διάλυσης γιατί αυτή πατούσε σε γενικότερη πολιτική επιλογή.

Θα σταθώ κυρίως στο επιχείρημα που λεγόταν στις συνελεύσεις των οργάνωσεων της σπουδάζουσας, ότι στην Ελλάδα χρειάζεται μια πλατιά νεολαιίστικη αριστερή οργάνωση γιατί η Ν. ΕΔΑ ήταν στενή, κομματική. Αυτό το επιχείρημα ήταν εντελώς λαθεμένο, αντίθετο προς την πραγματικότητα, ποια είναι η πλατιά και η στενή γραμμή;

Ποια είναι στην πραγματικότητα η πλατιά γραμμή; Μα δεν υπάρχει πιο

πλατιά γραμμή από τη γραμμή του Κόμματος και της ΚΝΕ. Πλατιά, με ποια έννοια; Ότι το Πρόγραμμα, η στρατηγική, η πολιτική του Κόμματος ανταποκρίνεται στα συμφέροντα πριν απ' όλα της εργατικής τάξης, αλλά και των κοινωνικών της συμμάχων, των λαϊκών στρωμάτων, της μεγάλης πλειοψηφίας της νεολαίας. Δηλαδή ας το πάρουμε και από την αριθμητική πλευρά, ανταποκρίνεται στα συμφέροντα της πλειοψηφίας του λαού.

Υπάρχει πιο πλατιά γραμμή από αυτά τα αιτήματα που βάζει σήμερα η ΚΝΕ, όσον αφορά ποιους συμφέρει;

Ποια είναι η στενή γραμμή; Η γραμμή των αστικών κομμάτων που στηρίζει τα συμφέροντα της αστικής τάξης και των συμμάχων της. Το ίδιο ισχύει και για τα αυτοσπακαλούμενα πολιτικά κόμματα που υπηρετούν το σύστημα.

Ακόμα ως παράδειγμα μπορούμε να πάρουμε την γραμμή και τις θέσεις των αγωνιστικών συνδικάτων, κλάδων, ομοσπονδιών. Όσο και αν είναι ταξικά-αγωνιστικά δεν είναι δυνατόν να εκφράζουν συνολικά τα πλατιά εργατικά-λαϊκά συμφέροντα, βάση της θέσης τους είναι ο κλάδος, δεν μπορούν να έχουν δικό τους γενικότερο πολιτικό πρόγραμμα εξουσίας που υπηρετεί την πλειοψηφία του εργαζόμενου λαού.

Είναι άλλο ζήτημα, που έχει την εξήγησή του, ότι στις συνθήκες του καπιταλισμού η πλατιά γραμμή του Κόμματος και της ΚΝΕ δεν γίνεται πλειοψηφική, όσο και να δυναμώνει και να ισχυροποιείται, δεν είναι δυνατόν η σοσιαλιστική-κομμουνιστική συνείδηση να γίνει πλειοψηφική όσο την εξουσία ασκεί η αστική τάξη και μάλιστα σε μη επαναστατικές συνθήκες.

Το γεγονός αυτό αξιοποιείται από τις δυνάμεις του συστήματος να λένε στο λαό ότι το ΚΚΕ και η ΚΝΕ είναι μειοψηφίες, ενώ αυτές εκφράζουν την λαϊκή πλειοψηφία μέσω των εκλογών και της εξουσίας του. Βλέπετε ότι η έννοια "πλειοψηφία-μειοψηφία" όσον αφορά τα ταξικά συμφέροντα, είναι πιο σύνθετη και πολύπλοκη και προπαντός δεν αρχίζει και τελειώνει με αριθμικά-κοινοβουλευτικά κριτήρια.

Αυτό δεν σημαίνει ότι Κόμμα και ΚΝΕ δεν πρέπει συνεχώς να φροντίζουμε αυτή η πολιτική γραμμή που εμφανίζεται ως μειοψηφική με τα κυρίαρχα κριτήρια και προπαγάνδα, να συσπειρώνει όλο και περισσότερες εργατικές λαϊκές μάζες, νέες ηλικίες, πώς θα πολλαπλασιάσει τις οργανωμένες δυνάμεις της στους τόπους δουλειάς και μόρφωσης. Η ΚΝΕ μάλιστα ως νεολαία του ΚΚΕ μπορεί και πρέπει να επιδιώκει να έχει περισσότερες οργανωμένες δυνάμεις από το Κόμμα καθώς δεν είναι απολύτως ταυτόσημα τα κριτήρια στρατολογίας λόγω της ηλικίας. Είναι ζήτημα που απασχολεί, και σωστά, πώς η ΚΝΕ θα μπορέσει μέσα από την αυτοτελή της δράση και την επίδρασή της μέσα στο κίνημα να πολλαπλασιάζει και να κινητοποιεί πολύ περισσότερες μάζες. Και με αυτήν την έννοια η μαζικότητα είναι το ζητούμενο,

καθορίζεται και από τις αντικειμενικές συνθήκες, την πορεία του κινήματος και το επίπεδο της δράσης της ΚΝΕ, την ικανότητα διείσδυσης στις μάζες της νεολαίας.

Βέβαια είναι αντικειμενικό το γεγονός ότι οι νεαρές ηλικίες είναι σε μεταβατική φάση, δεν είναι παράξενο, στην πορεία όταν μπαίνουν στις υποχρεώσεις της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής ή ανεργίας, σε δυσκολίες και περίπλοκες καταστάσεις, να ταλαντεύονται, να υποχωρούν, να μη καταφέρνουν να τα βγάλουν όλα μαζί πέρα. Οι απώλειες αυτές είναι ως ένα βαθμό φυσιολογικές, γι' αυτό έχει σημασία και η προετοιμασία των νέων να ζήσουν την επόμενη φάση της ζωής τους.

Μπορεί στην μια ή την άλλη φάση να μην είναι εύκολο να κερδηθούν, άμεσα, στο σύνολο της στρατηγικής όλοι οι νέοι και νέες με τους οποίους έχουμε επαφή, δεν είναι εύκολο να έλθουν τα πάνω-κάτω και μάλιστα σε συνθήκες υποχώρησης του κινήματος. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχει σημασία, έχει και πολλή μάλιστα, η ΚΝΕ να ασκεί επίδραση στις μάζες της νεολαίας με τις θέσεις της στο ένα ή το άλλο ζήτημα, να ανοίγει προβληματισμούς, να προκαλεί ερωτήματα και συζητήσεις, να δημιουργεί όρους να αμφισβητούνται τα αστικά δόγματα. Έχει σημασία περισσότεροι νέοι και νέες να στήνουν αυτή, να ενδιαφέρονται τι λέει το Κόμμα και η ΚΝΕ.

Με αυτήν την έννοια λοιπόν η έννοια “στενός” και “πλατύς” πρέπει να προσδιορίζεται κάθε φορά μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες και να μη λέγεται έτσι γενικά. Άλλο πράγμα αν από αστοχίες και κακοτεχνίες δυσκολευόμαστε να αναπτύξουμε στενούς δεσμούς με μια ομάδα ή με ένα τμήμα νέων σε ένα χώρο, αυτό πρέπει να το εξετάζουμε, και άλλο πράγμα είναι με υπομονή και χωρίς το λαθεμένο κριτήριο της πλατύτητας, (με βάση το παράδειγμα της αντίληψης που ανάφερα για το επιχείρημα της διάλυσης της Ν. ΕΔΑ) να δουλεύουμε με ικανότητα και αυξημένη απαιτητικότητα στις ευρύτερες μάζες της νεολαίας, που είναι προκατειλημμένες υπέρ της αστικής ιδεολογίας, επηρεάζονται από διάφορους ιδεολογικούς μηχανισμούς, αλλά και τα σύγχρονα μέσα χειραγώγησης και ρουσφετολογίας. Αλλά τουλάχιστον η πείρα που εγώ μεταφέρω εκείνης της περιόδου είναι ότι η έννοια της στενότητας και πλατύτητας οδήγησε στην εδραίωση της αντίληψης να μην έχουμε επαναστατική γραμμή.

Θα το επαναλάβω, πραγματικά αυτό το κίνημα της νεολαίας το μεγάλο της 10ετίας του '60, (αφήνω τη δικτατορία που είχε τις δυσκολίες της), άφησε στο πλάι παρά πολλά παιδιά, πήγαν στο σπίτι τους. Αυτή η εξέλιξη είχε συνέπειες και για το Κόμμα μας, όπου δεν έλειψε μόνο η γενιά της περιόδου μετά τον εμφύλιο, η γενιά της πολιτικής προσφυγιάς, των διώξεων, της παρανομίας, αλλά και ένα συγκριτικά μεγάλο μέρος της γενιάς της δεκαετίας

του '60 που είχε μια σημαντική εμπειρία αγώνων, που όμως δημιουργούσαν και προϋποθέσεις ριζοσπαστισμού αλλά και ενίσχυσης του ρεφορμισμού και του ομορτουισμού.

Διατρέχαμε τη δεκαετία του '60 στην Ελλάδα που αύξαιναν οι ρυθμοί της καπιταλιστικής ανάπτυξης, μειωνόταν το χάσμα, η καθυστέρησή της με άλλες καπιταλιστικές χώρες. Αυξήθηκαν απότομα τα μεσαία στρώματα. Αυξήθηκε η εργατική τάξη με προερχόμενους από την αγροτιά με όλες τις ταλαντεύσεις που έχουν. Υπήρχαν νέα τμήματα της αστικής τάξης που ήταν φορείς νέων εκσυγχρονιστικών ιδεών και ταυτόχρονα υπήρχε έδαφος ανάπτυξης του ριζοσπαστισμού.

Το σοσιαλιστικό σύστημα με το κύρος και τις κατακτήσεις του, ο πόλεμος στο Βιετνάμ, μεγάλα κινήματα που αναπτύχθηκαν τότε, (επηηρεασμένα σημαντικά από το σοσιαλρεφορμισμό), ιδιαίτερα στην δυτική Ευρώπη δημιουργούσαν κλίμα. Το κίνημα κατά των διακρίσεων των μαύρων στην Αμερική, μια σειρά κινήματα είτε εργατικά είτε μικροαστικών δυνάμεων αλλά με ριζοσπαστικά συνθήματα σε όλο τον κόσμο, ευνοούσαν ένα κλίμα ριζοσπαστισμού στη νεολαία το οποίο όμως εγκλωβίστηκε θα έλεγα μέσα σε μια γραμμή εκδημοκρατισμού και εκσυγχρονισμού, στο δίπολο της αντιπαράθεσης της ΕΚ με την ΕΡΕ.

Σήμερα νομίζω με τους όρους που διαμορφώνει η στρατηγική του Κόμματος και η εξειδίκευση στο χώρο της νεολαίας από την ΚΝΕ δημιουργούν προϋποθέσεις κατάκτησης της ικανότητας συσπείρωσης ευρύτερων λαϊκών μαζών σε μια γραμμή αντικαπιταλιστική – αντιμονοπωλιακή και βεβαίως δημιουργίας εδάφους για την κατανόηση της ανάγκης ανατροπής του καπιταλιστικού συστήματος, στις κατάλληλες βέβαια επαναστατικές συνθήκες.

Από διαδήλωση στα Ιουλιανά (1965).

Η πορεία μαζικοποίησης της ΚΝΕ, πείρα και ορισμένα προβλήματα *του Δημήτρη Γόντικα*

Ο Δημήτρης Γόντικας ήταν Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 1972 έως το 1979.

Η ΚΝΕ έχει γράψει τη δική της ιστορία δίπλα στο Κόμμα και κάτω από την καθοδήγησή του. Σήμερα η ΚΝΕ διανύει την πιο ώριμη και πιο ελπιδοφόρα περίοδο της ιστορίας της. Η πηγή δύναμης της ΚΝΕ και των επιτυχιών της βρίσκεται σε αυτή τη σχέση. Στην αναγνώριση θεωρητικά, ουσιαστικά και πρακτικά του καθοδηγητικού ρόλου του Κόμματος.

Δεν ήταν πάντα εύκολα τα πράγματα σε αυτό το κρίσιμο και πολύπλευρο ζήτημα. Αυτή η σχέση δεν διασφαλίζεται γιατί κατοχυρώνεται καταστατικά ή με τη διακήρυξη, ότι η ΚΝΕ είναι νεολαία του ΚΚΕ. Είναι πολύ πιο σύνθετο ζήτημα που απαιτεί συνεχή παρακολούθηση, συμπλήρωση, ολοκλήρωση, αυξημένη ιδεολογική επαγρύπνηση και από το Κόμμα και από την ΚΝΕ. Συνίσταται πριν απ' όλα στη διαρκή προετοιμασία των μελών της ΚΝΕ να εντάσσονται στις γραμμές του Κόμματος με υψηλές προσδοκίες ως προς τη συνέχεια του Κόμματος, για την εκπλήρωση των προγραμματικών του στόχων και στην ικανότητα της ΚΝΕ να τραβά μαζικά τη νεολαία στην επαναστατική πάλη και όλα αυτά κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

Σε δύσκολες συνθήκες αυτή η σχέση δοκιμάστηκε με βαριές συνέπειες και

για το Κόμμα και την ΚΝΕ. Τα τελευταία χρόνια το ζήτημα αυτό έχει λυθεί πολύ καλά και είναι μια μεγάλη κατάκτηση που πρέπει να την περιφρουρήσουμε ως κόρη οφθαλμού με τα μάτια ανοιχτά προς διάφορες κατευθύνσεις.

Σε κάθε περίπτωση ένας από τους πιο σταθερούς κρίκους σύνδεσης του μέλους της ΚΝΕ με το Κόμμα και το επαναστατικό κίνημα και κριτήριο για τη σταθερότητα αυτής της σχέσης είναι ο κομματικός τύπος και το μαρξιστικό βιβλίο.

Με βάση αυτή τη γενική τοποθέτηση, επιτρέψτε μου ορισμένες σκέψεις από την πορεία μαζικοποίησης κι ισχυροποίησης της ΚΝΕ.

Το '68 που ιδρύθηκε η ΚΝΕ ξεκίνησε με πολύ λίγες δυνάμεις, κυριολεκτικά μετρημένες στα δάχτυλα. Ιδρύθηκε μάλιστα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Μόλις είχε γίνει η επέμβαση του Συμφώνου της Βαρσοβίας στην Τσεχοσλοβακία και είχε εξαπολυθεί ένα τεράστιο κύμα αντικομμουνισμού και αντισοβιετισμού με πρωταγωνιστές τους ομορτυνιστές, που είχαν δύναμη, και η πάλη με τον ομορτυνισμό ήταν στο αποκορύφωμά της, σχετικά με το Κόμμα, την αναγκαιότητα ύπαρξής του, το χαρακτήρα του.

Δυο λόγια για αυτά τα γεγονότα. Το 1968 στην Τσεχοσλοβακία εκδηλώθηκε ένα μεγάλο αντεπαναστατικό κύμα με φορέα το ΚΚ στο εσωτερικό και με ενεργοποίηση όλων των μηχανισμών του ΝΑΤΟ. Με κεντρικό σύνθημα "σοσιαλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο", επιδίωκαν την ανατροπή του σοσιαλισμού στη συγκεκριμένη χώρα και ταυτόχρονα να δώσουν ένα ισχυρό πλήγμα στο σοσιαλιστικό σύστημα. Στην ουσία ήταν τα προεόρτια της αντεπανάστασης που εκδηλώθηκε στα επόμενα χρόνια στη Σοβιετική Ένωση.

Στην Τσεχοσλοβακία υπήρχαν δυνάμεις που αντιπάλευαν αυτά τα σχέδια, αλλά δεν μπορούσαν μόνες τους να τα βγάλουν πέρα και ζήτησαν τη βοήθεια αδελφών κομμάτων και της συμμαχίας των σοσιαλιστικών χωρών. Υπήρξε ανταπόκριση και μέσα σε λίγες ώρες η αντεπανάσταση ανετράπη. Έγινε μάλιστα τότε το εξής εντυπωσιακό. Τυφλώθηκαν και κουφάθηκαν όλα τα ραντάρ του ΝΑΤΟ που ήταν ανεπτυγμένα γύρω από τις σοσιαλιστικές χώρες. Το φυσάγανε και δεν κρύωνε οι ιμπεριαλιστές.

Ξεσήκωσαν, όμως, μια τεράστια εκστρατεία ενάντια στη Σοβιετική Ένωση και τον σοσιαλισμό. Ταυτίστηκαν μαζί τους όλοι οι ομορτυνιστές όπου γης. Εδώ στην Ελλάδα από τους πρώτους που βγήκαν να καταδικάσουν τη Σοβιετική Ένωση ήταν ο Γλέζος, κρατούμενος τότε της χούντας στη Λέρο. Εξελίχθηκε τότε μια πολύ σκληρή αντιπαράθεση στις εξορίες, στις φυλακές και σε όλη την Ελλάδα.

Μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες η ΚΝΕ ξεκίνησε τη δράση της. Επιπλέον, αντιμετώπιζε την κατηγορία, ότι η ίδρυσή της διασπά το νεολαιίστικο κίνημα με πρωταγωνιστές το ΚΚΕ εσωτερικού, τον προγόνο του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ. Είχαν, βλέπετε, πολύ καλούς δασκάλους.

Παρόλα αυτά, η ΚΝΕ ριζωσε και σχετικά γρήγορα άρχισε να μαζικοποιείται και να αποκτά κύρος. Για μια σειρά λόγους το ριζώμα και η μαζικοποίηση της ΚΝΕ ξεκίνησε από τα Πανεπιστήμια. Θα επανέλθω σε αυτό το ζήτημα, γιατί ήταν ταυτόχρονα μια πηγή δυσκολιών στα επόμενα χρόνια.

Αλλά ας δούμε ποιοι είναι οι κυριότεροι παράγοντες που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στο ριζώμα και τη μαζικοποίηση της ΚΝΕ. Αναφέρονται και στη διακήρυξη που συζητάτε. Επιγραμματικά.

● Ήταν πριν απ' όλα τα ιδανικά του σοσιαλισμού – κομμουνισμού που ήταν απαγορευμένα και με νόμο, αλλά και με δική μας ευθύνη ήταν στο περιθώριο. Ήταν το κύρος της Σοβιετικής Ένωσης. Παρά τη θολούρα που υπήρχε στις γραμμές μας σε ζητήματα στρατηγικής, τα ιδανικά του σοσιαλισμού – κομμουνισμού ήταν γόνιμο έδαφος για άνθηση της ΚΝΕ.

● Ήταν η θαρραλέα αντίσταση στη χούντα που έρχονταν από τις εξορίες, φυλακές, κέντρα βασανισμού, όπου οι κομμουνιστές ήταν η μεγάλη πλειοψηφία. Τέτοια κέντρα ήταν η Γυάρος, η Λέρος, ο Ωρωπός, οι φυλακές Αβέρωφ, Κορυδαλλού, Κέρκυρας, το Επταπύργιο, τα κέντρα βασανισμού της Μπουμπουλίνας, το ΕΑΤ – ΕΣΑ, ο Διόνυσος, κ.ά.

● Έπαιξε αποφασιστικό ρόλο η ίδρυση της Αντιδικτατορικής ΕΦΕΕ το 1972 που ήρθε στην κατάλληλη στιγμή.

Αυτή η πείρα είναι σημαντική. Στην πάλη για συνδικαλιστικές και δημοκρατικές ελευθερίες, σε όλες σχεδόν τις σχολές, είχαν αναδειχτεί με μαζικές διαδικασίες φοιτητικές επιτροπές αγώνα, κόντρα στους νόμους της χούντας, των ηγτανικών αρχών και επίσημων φοιτητικών Συλλόγων που είχαν διορισμένες διοικήσεις με τραμπούκους και φασιστικά στοιχεία.

Ταυτόχρονα, αναπτύσσονταν και οι τοπικοί φοιτητικοί σύλλογοι με βάση τον τόπο καταγωγής. Δηλαδή, οι Κρήτες, οι Στερεοελλαδίτες, οι Ηπειρώτες, κ.ο.κ., είχαν συγκροτήσει συλλόγους. Μια επίσης ενδιαφέρουσα παρέμβαση: Σε όλο αυτό τον αγώνα η ΚΝΕ έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο και είχε κατακτήσει ισχυρές θέσεις στις φοιτητικές επιτροπές αγώνα και στους τοπικούς συλλόγους.

Προέκυπτε ανάγκη συντονισμού αυτού του αγώνα που φούντωνε. Έτσι γεννήθηκε η ανάγκη ίδρυσης της Αντι-ΕΦΕΕ, κάτι σαν το ΜΑΣ σήμερα, σε διαφορετικές, βέβαια, συνθήκες.

Η ίδρυση της Αντι-ΕΦΕΕ έδωσε νέα δυναμική στον αντιδικτατορικό αγώνα και κύρος στην ΚΝΕ, που ήταν η ψυχή της. Είχε υπόσταση, έπαιζε ρόλο, συνδύαζε τη νόμιμη με την παράνομη δουλειά, έβγαζε παράνομα, αλλά με πλατιά διάδοση, την εφημερίδα "Πανσπουδαστική". Δεν ήταν μια εύκολη διαδικασία. Η Αντι-ΕΦΕΕ αναπτυσσόταν μέσα από έντονη ιδεολογική διαπάλη με αριστεριστές και τους ομορτουμιστές και έχοντας τις διωκτικές αρχές κατά πόδας.

Η Αντι-ΕΦΕΕ αποτέλεσε σημαντικό φυτώριο μελών για την ΚΝΕ, βοήθησε στη γρήγορη μαζικοποίησή της, που εκφράστηκε ιδιαίτερα αμέσως μετά την κατάρρευση της κούντας το '74.

Μια άλλη, επίσης σημαντική, πείρα σχετικά με τη μαζικοποίηση της ΚΝΕ είναι η ίδρυση των Κινήσεων Δημοκρατικής Νεολαίας (ΚΔΝ) αμέσως μετά τη μεταπολίτευση. Τότε είχαμε την εξής κατάσταση.

- Το κύρος του Κόμματος και της ΚΝΕ ήταν μεγάλο μέσα στη νεολαία.
- Ήταν, επίσης, μαζική η διάθεση μέσα στη νεολαία για οργάνωση και δράση.

Το πρόβλημα που μας απασχόλησε ήταν το εξής. Όλη αυτή η μάζα των νέων δεν μπορούσε χωρίς όρους να ενταχθεί στην ΚΝΕ, αλλά κι η ΚΝΕ δεν ήταν σε θέση να αφομοιώσει όλη αυτή τη μάζα νέων.

Αποφασίσαμε τότε – και μάλιστα σε μια μισοπαράνομη συνεδρίαση του Γραφείου του ΚΣ σε σπίτι κάπου στα Πετράλωνα – τη δημιουργία της ΔΚΝ ως μαζικής πολιτικής και πολιτιστικής αθλητικής κίνησης, όπου μπορούσαν να ενταχθούν χωρίς όρους μαζικά νέοι και νέες.

Πράγματι, οι ΚΔΝ έγιναν μαζικές, άρχισαν να συσπειρώνουν μαζικά τη νεολαία και να αναπτύσσουν μια πλούσια δράση, κυρίως στις γειτονιές, με την καθοδήγηση της ΚΝΕ.

Οι κινήσεις αυτές αποτέλεσαν πραγματικά φυτώριο και πηγή άντλησης δυνάμεων για την ΚΝΕ μέσα από διαδικασίες δοκιμής.

Δεν καταφέραμε να διατηρήσουμε αυτές τις κινήσεις. Είχε αυξημένες απαιτήσεις η καθοδήγησή τους, δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Γιατί ταυτόχρονα άρχισαν να οργανώνονται νέοι και νέες στα Συνδικάτα, τους Συλλόγους Τεχνικών Σχολών, στην ΜΟΔΝΕ, στους μαθητές, κ.α. Δεν μπορέσαμε να αλλάξουμε τη μορφή τους, το περιεχόμενό τους έγκαιρα, κυρίως στις γειτονιές, ώστε να καλύπτει μια σειρά ενδιαφέροντα της νεολαίας, με λέσχες, στέκια ή άλλες μορφές.

Σήμερα αυτή η πείρα μπορεί να αξιοποιηθεί; Δεν είναι έξω από την πάλη της ΚΝΕ να δημιουργεί γύρω της μια στεφάνη από πλατιές, μαζικές κινήσεις για πολλά από τα ενδιαφέροντα της νεολαίας, αξιοποιώντας καλύτερα και το Φεστιβάλ που φέρνει πλατιές μάζες ανοργάνωτες. Φυσικά, μεγάλη πηγή μαζικοποίησης της ΚΝΕ αποδείχθηκαν τα Φεστιβάλ ΚΝΕ – Οδηγητή.

Ένα ακόμα σοβαρό πρόβλημα, που συνδέεται με τη σταθερότητα της ΚΝΕ ως Οργάνωσης του ΚΚΕ και της ένταξης με σταθερούς ρυθμούς στο Κόμμα έχει να κάνει και με την πολιτική στελεχών. Η επιλογή, εκπαίδευση, διάταξη και το σχετικά γρήγορο, αλλά προγραμματισμένο πέρασμα στην κομματική δουλειά με σωστή αξιολόγηση για κομματική χρήση, είναι ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα.

Στην ιστορία της ΚΝΕ και ιδιαίτερα μετά την μεταπολίτευση παρουσιάστηκαν στον τομέα αυτό πολλά προβλήματα.

Μια αιτία των δυσκολιών βρίσκεται στο γεγονός ότι η ΚΝΕ ξεκίνησε από τα Πανεπιστήμια, δεν μπόρεσε από το ξεκίνημά της να συνδεθεί με την εργατική νεολαία, τη νεολαία που ήταν στην παραγωγή. Εξάλλου, το ίδιο το Κόμμα ήταν εξαιρετικά αδύνατο σε οργανώσεις μέσα στην εργατική τάξη και στους τόπους δουλειάς. Ένας μεγάλος αριθμός μελών της ΚΝΕ στα Πανεπιστήμια δεν προερχόταν από την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, αλλά προερχόταν από αστικές και μικροαστικές οικογένειες και κυρίως ο ηγετικός της πυρήνας. Η ένταξή τους στο κομμουνιστικό κίνημα σήμαινε να εγκαταλείψουν την τάξη τους. Δεν είναι εύκολο κάτι τέτοιο, ούτε και σήμερα είναι εύκολο. Για αυτό και σε κρίσιμες στιγμές της ταξικής πάλης δεν άντεχαν ή ήταν εστίες φραξιονιστικής δουλειάς σε διάφορες φάσεις. Θα μπορούσαν να είχαν περιοριστεί αυτά τα φαινόμενα αν οι επιλογές των στελεχών γίνονταν με πιο ολοκληρωμένα κριτήρια. Πολλές φορές βάραινε, μπροστά στις μεγάλες ανάγκες η εύκολη λύση, π.χ. ο περισσότερος ελεύθερος χρόνος, οι προσωπικές γνωριμίες και φιλίες και άλλα επιφανειακά κριτήρια. Δε βασανίζαμε όπως έπρεπε τα κριτήρια, όπως της ταξικής προέλευσης, του ευρύτερου οικογενειακού και πολιτικού περιβάλλοντος, της συνολικής συγκρότησης.

Από εδώ βγαίνει ένα ακόμα συμπέρασμα για τον προσανατολισμό της ΚΝΕ σταθερά στα παιδιά εργατικών και λαϊκών στρωμάτων κατά πρώτο λόγο και κυρίως για τη δουλειά που πρέπει να κάνει για να παραμένουν σταθεροί και να μην προδίδουν την ταξική τους καταγωγή. Είναι ένα από τα σκληρά μέτωπα με την αστική τάξη το κέρδιμα των παιδιών της εργατικής τάξης με το επαναστατικό κίνημα.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, όταν εμείς χρεωθήκαμε να δουλέψουμε στην ΚΝΕ, πήραμε ευθύνες πολύ πάνω από τις δυνάμεις μας. Η πείρα μας ήταν λειψή και η κομματική βοήθεια περιορισμένη και ανεπαρκής. Ως εκ τούτου ήταν επόμενο να κάνουμε και λάθη και να αυτοσχεδιάζουμε σε αρκετά ζητήματα. Τα βγάλαμε πέρα, γιατί είχαμε θέληση, πίστη στο σκοπό μας και εμπιστοσύνη στο Κόμμα.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, τα μεγάλα γεγονότα είναι μπροστά. Έχετε ισχυρά όπλα στα χέρια σας, την επεξεργασμένη στρατηγική του Κόμματος, τη δουλεμένη πείρα των ταξικών αγώνων του 20^{ού} αιώνα. Εξοπλιστείτε γερά για νικηφόρους αγώνες. Ούτε βήμα πίσω.

Υλικά της ΚΝΕ από την περίοδο της παρανομίας

Η κατάληψη της Νομικής το Φλεβάρη και ο ξεσηκωμός του Πολυτεχνείου το Νοέμβριο του 1973 αποτέλεσαν την κορύφωση της αντιδικτατορικής πάλης.

Η αφίσα της ΚΝΕ για το 1^ο Συνέδριο της Οργάνωσης το 1976.

Από τη μεγάλη εκδήλωση για το 1^ο Συνέδριο της ΚΝΕ στο γήπεδο της Νέας Σμύρνης.

Η πάλη για την ισχυροποίηση της ΚΝΕ την περίοδο της ανόδου της σοσιαλδημοκρατίας *του Σπύρου Χαλβατζή*

Ο Σπύρος Χαλβατζής ήταν Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 1979 έως το 1986.

1. Κάθε περίοδος στη δράση μιας επαναστατικής οργάνωσης νεολαίας, όπως είναι η ΚΝΕ, έχει ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες. Πέρασαν 50 χρόνια και μας φαίνεται σαν χτες τα μηνύματα που στείλαμε από τους τόπους εξορίας και εκφράζαμε τη συμφωνία μας με την απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ για την ίδρυση της ΚΝΕ.

Η ανάπτυξη της ΚΝΕ, οργανωτική, πολιτική, ιδεολογική, από την επόμενη της μεταπολίτευσης υπήρξε γοργή. Στα χρόνια από τον Ιούλιο του 1974 που είχαμε την κατάρρευση της στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας και φτάνοντας στο τέλος της δεκαετίας του 1970, αφού είχε προηγηθεί το 1^ο Συνέδριο το Φλεβάρη του 1976, η αριθμητική αύξηση της ΚΝΕ ήταν εντυπωσιακή. Αλλωστε, ήταν η εποχή κατά την οποία οι νέοι αναζητούσαν ιδεολογική και πολιτική ταυτότητα, ύστερα από την καταπίεση της εφτάχρονης δικτατορίας. Και η ΚΝΕ έπραξε το καθήκον της με τη βοήθεια του ΚΚΕ.

Το 2^ο Συνέδριο τον Απρίλη του 1979, το οποίο στηρίχθηκε στις αποφάσεις του 10^{ου} Συνεδρίου του ΚΚΕ, τον Μάη του 1978, του πρώτου νόμιμου από το 1945, έδωσε νέα ώθηση στη δράση της ΚΝΕ παντού.

Υπήρχαν τότε, εκατοντάδες Οργανώσεις Βάσης-ΟΒ σε εργοστάσια, σε τόπους δουλειάς, όχι μόνον στα μεγάλα αστικά κέντρα Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, στην Αττική, στην Ελευσίνα κυρίως, που είχε πολλά εργοστάσια, στη Στερεά, την Πάτρα, Λάρισα, Βόλο, καθώς και σε άλλες πόλεις, που δούλευαν δραστήρια μαζί με τις αντίστοιχες ΚΟΒ για την οργάνωση και κινητοποίηση και των νέων εργατών στα συνδικάτα τους, στον αγώνα για τα δικαιώματά τους. Ταυτόχρονη ήταν η προσπάθεια να γνωριστεί η νεολαία με την ιστορία του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος με μαθήματα και διαλέξεις και με τη συμμετοχή παλιών κομμουνιστών συνδικαλιστών. Σοβαρό ρόλο στην αγωνιστική διαπαιδαγώγηση των νέων εργατών, έπαιζαν οι Επιτροπές Νέων που λειτουργούσαν σε αρκετά στα σωματεία.

Μεγάλη ανάπτυξη είχαμε και στις μέσες και κατώτερες Τεχνικές σχολές καθώς και στα ΚΑΤΕΕ (τα σημερινά ΤΕΙ), όπως και στα νυχτερινά Γυμνάσια. Φυσικά, στους φοιτητές συνεχίζαμε να είμαστε η πρώτη δύναμη στις φοιτητικές εκλογές και συνολικά να επιδρούν οι θέσεις και η πολιτική του Κόμματος σε πλατιές φοιτητικές μάζες. Οι δυνάμεις αυτές αγωνίζονταν για φιλολαϊκές λύσεις στα προβλήματα των σπουδαστών φοιτητών και ενάντια στην αστική πολιτική, γενικότερα, στο χώρο της εκπαίδευσης.

Στους μαθητές υπήρχαν πάρα πολλές οργανωμένες δυνάμεις σε όλες τις πόλεις της χώρας, σε κεφαλοχώρια, ακόμα και σε χωριά που είχαν Γυμνάσιο και Λύκειο. Οι εκλογές για τις μαθητικές κοινότητες και για τα 15μελή έπαιρναν γενικό ιδεολογικό χαρακτήρα και περνούσαν, μέσα από τις παρεμβάσεις των μελών της ΚΝΕ σοβαρά ιδεολογικά μηνύματα. Επίσης και η δουλειά της ΚΝΕ, η παρέμβασή της με τους Νέους Πρωτοπόρους είχε μια ορισμένη επίδραση στις πιο μικρές ηλικίες. Καίριο ζήτημα, διαχρονικό είναι η αφομοίωση των νέων μελών της ΚΝΕ.

Ακόμα, οι ΟΒ της ΚΝΕ στις συνοικίες έδιναν έναν ιδιαίτερο τόνο στις δικές της εκδηλώσεις, αλλά και στις εκδηλώσεις του Κόμματος και του λαϊκού κινήματος. Γενικότερα επιβεβαιώθηκε ότι, όταν υπάρχει γερή, ιδεολογικά και πολιτικά, οργάνωση της ΚΝΕ, όταν γνωρίζει το Πρόγραμμα και τις θέσεις του Κόμματος και της ΚΝΕ, όταν έχει εμπιστοσύνη σ' αυτές τις θέσεις, συνειδητά, μπορεί να επηρεάζει ευρύτερες δυνάμεις νεολαίας. Τρεις Κνίτες στο σχολείο, στη σχολή, στο εργοστάσιο μπορούσαν και μπορούν να κινητοποιούν πολλαπλάσιους νέους για τα προβλήματά τους, αλλά και για την ευρύτερη πολιτικοποίησή τους, για το άνοιγμα της προοπτικής ένταξής τους στην ΚΝΕ.

2. Οι ιδιομορφίες που αναφέρθηκαν στην αρχή, σχετίζονταν με τη νέα κατάσταση που είχε διαμορφωθεί λίγο πριν και αμέσως μετά το 1980 με την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην κυβερνητική εξουσία, τον Νοέμβριο του 1981. Θα μπορούσαμε να πούμε, έστω σχηματικά, ότι και η περίοδος που διανύουμε έχει κάποια αναλογία με εκείνη την περίοδο και κάποιες νέες δυσκολίες στη δουλειά της ΚΝΕ στη νεολαία σήμερα, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ. Γιατί η τωρινή συγκυβέρνηση δημιουργεί με την πολιτική της, με την προπαγάνδα της αντίστοιχες, περίπου καταστάσεις στη νεολαία. Έχει καλλιεργήσει ελπίδες και προσδοκίες. Στηρίχτηκε και στηρίζεται από μεγάλα τμήματα του κεφαλαίου, καθώς και από την ΕΕ. Προωθεί και εφαρμόζει, σε όλη τη γραμμή την πολιτική της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και εξυπηρετεί, συνολικά, τις επιδιώξεις και την κερδοφορία του κεφαλαίου στη χώρα μας, καθώς και τους στόχους του ΝΑΤΟ στην ευρύτερη περιοχή της Μ. Ανατολής, της Β. Αφρικής, αλλά και στη μαύρη θάλασσα.

Φυσικά, ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, παρά την αναλογία με την τότε κατάσταση, δεν έχει την ευελιξία της προηγούμενης συγκυρίας του '80 με το ΠΑΣΟΚ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά έλεγε ότι θα καταργήσει τα μνημόνια και την πολιτική που ακολουθούσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, είτε οι συγκυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και άλλων. Και είναι αυτή η συγκυβέρνηση που υπόγραψε και ψήφισε, μαζί με όλα τα άλλα αστικά κόμματα το 3^ο μνημόνιο, ετοιμάζεται να ψηφίσει 4^ο μνημόνιο και εφαρμόζει όλα τα προηγούμενα κατά γράμμα. Η κατάσταση στη νεολαία, ειδικά με την ανεργία που στους νέους φτάνει το 50% και όσοι δουλεύουν αμείβονται με 380 ευρώ και οι περισσότεροι με μερική απασχόληση και εξευτελιστικούς μισθούς.

Ενώ με την ανάληψη της κυβερνητικής εξουσίας, το 1981, το ΠΑΣΟΚ προχώρησε σε κάποια μέτρα που είχαν ήδη ωριμάσει προ πολλού και η ΝΔ για ιστορικούς, ιδεολογικούς λόγους δεν τα πήρε αυτή. Τέτοια ήταν η κατάργηση των κοινωνικών φρονημάτων (άσχετα αν στη θέση τους μπήκαν άλλα κριτήρια, ρουσφετολογικά κ.λπ.), η διεύρυνση των θέσεων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ που έδωσαν τη δυνατότητα εισαγωγής σε παιδιά λαϊκών στρωμάτων, η διεύρυνση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων, με μονιμότητα και καλύτερους εργασιακούς όρους (π.χ. ΔΕΚΟ). Οι παραχωρήσεις αυτές –άλλες λόγω αναγκών του συστήματος άλλες λόγω ιδεολογικού φορτίου του ΠΑΣΟΚ πριν γίνει κυβέρνηση– αλλά και λόγω της πίεσης του λαϊκού κινήματος, δημιούργησαν το έδαφος για ενίσχυση των σοσιαλδημοκρατικών αστικών αντιλήψεων.

Τότε και το ΠΑΣΟΚ μοίραζε υποσχέσεις, καλλιεργούσε ελπίδες, έσπειρε αυταπάτες. Τα συνθήματά του επηρέαζαν μεγάλα τμήματα του λαού και επιδρούσαν στη νεολαία. Αυτή, λοιπόν τη νέα κατάσταση που είχε διαμορφω-

θεί στο κίνημα της νεολαίας, την επιχείρηση ενσωμάτωσης της νεολαίας στη σοσιαλδημοκρατική πολιτική του ΠΑΣΟΚ, την αντιμετώπισε η ΚΝΕ ικανοποιητικά, στο χώρο της νεολαίας κάτω από την καθοδήγηση και με τη βοήθεια του Κόμματος. Με τις θέσεις του Κόμματος για όλα τα προβλήματα και με τη δουλειά της ΚΝΕ από όλες τις οργανώσεις της, καταφέραμε από τη μια να αποκαλύπτουμε την πολυγλωσσία του ΠΑΣΟΚ, τον αποπροσανατολισμό που καλλιεργούσε σε πλατιά λαϊκά στρώματα και από την άλλη, με σοβαρή ιδεολογική δουλειά να πείθουμε μεγάλα τμήματα της νεολαίας για τις υποχωρήσεις του και τη δεξιά πολιτική του που ακολουθούσε και στήριζε την καπιταλιστική ανάπτυξη σε όλη τη γραμμή. Αυτή η δράση της ΚΝΕ βοηθούσε να μπαίνουν στον αγώνα πλατιές δυνάμεις νεολαίας.

Μερικά παραδείγματα είναι χαρακτηριστικά για την πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Μετά τη μεταπολίτευση, ένας από τους κεντρικούς στόχους του εργατικού κινήματος, ήταν η πάλη για το διώξιμο των αμερικανικών βάσεων από τη χώρα μας. Ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ μιλούσαν εναντίον των αμερικανικών βάσεων, την ίδια ώρα που υπογράφαν τη συμφωνία για την πολύχρονη παραμονή τους στην Ελλάδα. Το σύνθημα “ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο” για μεγάλο διάστημα ήταν βασικό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ και ακούγονταν παντού. Το ΠΑΣΟΚ γύρισε την πλάτη σ’ αυτά τα λαϊκά αιτήματα. Δηλαδή έξω το ΝΑΤΟ και όχι στην ΕΟΚ. Άλλος ένας στόχος ήταν ο εκδημοκρατισμός του συνδικαλιστικού κινήματος και η κατάργηση των αντεργατικών νόμων του παρελθόντος. Και σ’ αυτό, τα βήματα που έγιναν ήταν ελάχιστα. Ακόμα, η ψήφιση της απλής αναλογικής, ένα αίτημα που συσπείρωνε πλατιές δυνάμεις, εγκαταλείφθηκε από το ΠΑΣΟΚ.

Εκείνη την περίοδο, το ΠΑΣΟΚ, για να έχει μεγαλύτερη ιδεολογική παρέμβαση στη νεολαία δημιούργησε το Υπουργείο Νέας Γενιάς. Μέσα από αυτό προσπαθούσε να ασκεί πιο άμεση πολιτική πάνω στα οξυμένα προβλήματα των νέων, δίδεν, σε μια προσπάθεια επίλυσής τους. Έτσι, στα Πανεπιστήμια, στις Σχολές, αλλά και στους μαθητές επεδίωκε να παρεμβαίνει με εκδηλώσεις χρηματοδοτούμενες από το υπουργείο, αλλά και από άλλους κυβερνητικούς μηχανισμούς. Αντιπαρετέθηκαμε ιδεολογικά και πολιτικά σε αυτή την επιδίωξη του ΠΑΣΟΚ. Έτσι, ουσιαστικά το Υπ. Νέας Γενιάς απαξιώθηκε στα μάτια των νέων. Προκύπτει, συνεπώς, πείρα ότι σε τέτοιες συνθήκες απαιτείται πιο βαθιά, συστηματική, επεξεργασμένη δουλειά από το Κόμμα, μελετημένη προπαγάνδα και δράση μέσα στο κίνημα, ώστε να αντιμετωπίζεται ο ρεφορμισμός. Οι αναλογίες με τη σημερινή κατάσταση αντιμετωπίζονται από τις δυνάμεις της ΚΝΕ και πρέπει να δυναμώνει η δράση ενάντια στο ΣΥΡΙΖΑ και στην πολιτική του ομορτοπισμού.

3. Η ιδεολογική διαπάλη ήταν εντονότατη και σκληρή εκείνα τα χρόνια, όπως πάντα, άλλωστε, σε όλους τους χώρους, όπου δρούσε, μορφωνόταν, ζούσε, η νεολαία. Ιδιαίτερα αυτή η διαπάλη ήταν οξυμένη στα Πανεπιστήμια, στα ΚΑΤΕΕ και στις Τεχνικές σχολές, ενάντια στον ομορτουισμό που εκφράζονταν από τη νεολαία του λεγόμενου “εσωτερικού” το Ρήγα Φεραίο, αλλά και από αριστεριστικές οργανώσεις.

Να σημειώσουμε ότι, η ιδεολογική δουλειά της ΚΝΕ, δεν περιοριζόταν μόνον στα ιδεολογικά μαθήματα, με τη βοήθεια του Κόμματος. Μέσα από τις σχολές της ΚΝΕ και του Κόμματος γινόταν η γνωριμία των μελών της ΚΝΕ με το Πρόγραμμα και το Καταστατικό του Κόμματος. Η προετοιμασία τους να κατακτήσουν τον τίτλο του μέλους του Κόμματος ήταν από τα βασικά καθήκοντα με καλά αποτελέσματα. Η δράση και η παρέμβαση της ΚΝΕ ήταν πολύμορφη και πολύπλευρη. Πέρα από μαθήματα και διαλέξεις ήταν και οι εκδόσεις του “Οδηγητή” Πολλά βιβλία εκδόθηκαν, πολλές πρωτοβουλίες αναπτύχθηκαν, όπως η συσπείρωση νέων καλλιτεχνών, λογοτεχνών, εικαστικών κ.ά. Η ΚΝΕ έδινε βήμα στο Φεστιβάλ σε νέους δημιουργούς, σε ερασιτεχνικά σχήματα, για την προβολή και ανάδειξη του έργου τους.

Άλλος τομέας ιδεολογικής παρέμβασης ήταν η προσπάθεια για τη γνωριμία των μελών και των φίλων της ΚΝΕ, καθώς και μεγάλων τμημάτων της νεολαίας με την ιστορία του Κόμματος, καθώς και με τις κατακτήσεις της Σοβιετικής Ένωσης, των χωρών του σοσιαλισμού, στο χώρο της νεολαίας. Ήταν συνεχής η προσπάθεια να γνωριστεί η ελληνική νεολαία με αυτές τις κατακτήσεις. Οι δημοσιεύσεις και η έκδοση βιβλίων ήταν συνεχής, για να καταφέρνει να παρεμβαίνει ιδεολογικά στη νεολαία.

Ακόμα, η ακτινοβολία της ΚΝΕ στο παγκόσμιο νεολαιίστικο κίνημα της έδινε τη δυνατότητα να συμμετέχει δραστήρια σε διεθνείς συναντήσεις της ΠΟΔΝ και άλλων διεθνών οργανισμών νεολαίας. Όπως σήμερα, που υπάρχουν πολλές δυσκολίες και προβλήματα στο διεθνές κίνημα της νεολαίας, η ΚΝΕ προσπαθεί και παρεμβαίνει αποτελεσματικά παντού.

Στα αμφιθέατρα ο λόγος των εκπροσώπων της ΚΝΕ, της Πανσπουδαστικής, ήταν για μεγάλο διάστημα κυρίαρχος. Λόγος μεστός, με πειστικά επιχειρήματα, μαχητικότητα και επιμονή. Όχι λίγες φορές υπήρχαν σφοδρές ιδεολογικές και πολιτικές συγκρούσεις, που κάποιες φορές ξέφευγαν από τη φραστικότητα. Κι’ αυτό όταν αντιμετωπίζονταν αντικομμουνιστικές επιθέσεις ενάντια στο ΚΚΕ, αλλά και συκοφαντίες εναντίον της Σοβιετικής Ενωσης και των χωρών του σοσιαλισμού. Εκεί πρωτοστατούσαν οι δυνάμεις του Ρήγα Φεραίου και των αριστεριστών.

4. Όλη αυτή η δραστηριότητα, η λειτουργία και η δράση της ΚΝΕ, η πρωτοπόρα παρουσία της παντού, με εξορμήσεις στα εργοστάσια με τον “Οδηγητή”, τον “Ριζοσπάστη”, η εμφάνισή τους στα τραπέζια στις σχολές, στα πανεπιστήμια, η πώλησή τους στις πλατείες της Αθήνας και των μεγάλων πόλεων σε όλη τη χώρα, λειτουργούσαν ευεργετικά συνολικά στον αγωνιστικό προσανατολισμό της νεολαίας. Η δύναμη των μαρξιστικών-λενινιστικών ιδεών, οι θέσεις, το Πρόγραμμα του Κόμματος, έδιναν τότε, δίνουν και σήμερα τα εφόδια στα μέλη της ΚΝΕ να θωρακίζονται, αλλά και να εξοπλίζονται, να προχωρούν μπροστά, να ανοίγουν νέους δρόμους στη νεολαία.

Οργανώσαμε το πρώτο φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή. Μας ακολούθησαν και οι άλλες νεολαίες για κάποια χρόνια, αλλά εγκατέλειψαν την προσπάθεια. Ενώ το φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή συνεχίζει για 43 χρόνια με τεράστια επιτυχία. Κι αυτό γιατί, είμαστε πράγματι το μέλλον. Γιατί ο σοσιαλισμός είναι το μέλλον και ο καπιταλισμός το χτες, όπως λέει και το σύνθημα.

Η Κνίτισσα Σωτηρία Βασιλακοπούλου που δολοφονήθηκε στις 28 Ιουλίου 1980 έξω από το εργοστάσιο της ΕΤΜΑ, την ώρα που μοίραζε προκηρύξεις στους εργάτες.

Από το 8^ο Φεστιβάλ ΚΝΕ-"Οδηγητή" το 1982 στο Περιστέρι.

Η δύσκολη περίοδος της κρίσης και της διάσπασης της ΚΝΕ

του Σήφη Κωτσαντή

**Ο Σήφης Κωτσαντής διετέλεσε υπεύθυνος της προ-
συνεδριακής Επιτροπής του Κεντρικού Συμβουλίου
της ΚΝΕ κατά τη διάρκεια της κρίσης 1989-1990.**

Συντρόφισσες και σύντροφοι,
είμαστε περήφανοι για την 50χρονη
ιστορία και προσφορά της ΚΝΕ. Σωστά επι-
σημαίνεται στο σχέδιο διακήρυξής σας ότι «η
πορεία της ΚΝΕ είναι αντικειμενικά αδιάσπα-
στα δεμένη με τα προβλήματα αλλά και με την
πορεία στρατηγικής ωρίμανσης του ΚΚΕ».

Από αυτήν την άποψη, όπως ήταν φυσικό, η ΚΝΕ βίωσε, και μάλιστα με με-
γαλύτερη οξύτητα, την κρίση που πέρασε το Κόμμα την περίοδο 1989-1991.
Κρίση που το κύριο χαρακτηριστικό της ήταν η προσπάθεια να απεμπολήσει
τα επαναστατικά του χαρακτηριστικά, να μετατραπεί σε ένα σοσιαλδημο-
κρατικό κόμμα και τελικά να διαχυθεί στον τότε «Συνασπισμό της αριστεράς
και της προόδου».

Όπως έχουμε εκτιμήσει σαν Κόμμα, οι βαθύτερες αιτίες της κρίσης ήταν:
Η προγραμματική ανεπάρκεια του Κόμματος με τη λογική των σταδίων της
ενιαίας επαναστατικής διαδικασίας «Αντιιμperialιστικό Αντίμονοπωλιακό
Δημοκρατικό» και της σοσιαλιστικής επανάστασης όπως καθόριζε και περι-
έγραφε το πρόγραμμα που ψήφισε το 10^ο Συνέδριο του Κόμματος, η κατά-
σταση στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα που επιδρούσαν στο Κόμμα.

Αυτές οι αιτίες άφηναν περιθώρια σε ομορτυνιστικές λεγκαλιστικές αντι-

λήψεις στο Κόμμα, που φούντωναν και συγκροτούνταν σε ομάδες κάτω από συγκεκριμένες πολιτικές συγκυρίες, εκμεταλλευόμενες και λανθασμένες πολιτικές επιλογές του Κόμματος.

Είναι δύσκολο σε αυτήν την σύντομη παρέμβαση να αναφερθούμε αναλυτικά στην περίοδο '89-'91, στα συμπεράσματα που έχει βγάλει το Κόμμα. Υπάρχουν τα συνεδριακά ντοκουμέντα του Κόμματος όπου γίνονται αναφορές. Επίσης κείμενο του ΠΓ της ΚΕ του Κόμματος που δημοσιεύτηκε στην ΚΟΜΕΠ του 2013 τεύχος 6 με τον τίτλο: «*Η πορεία αποκατάστασης του επαναστατικού χαρακτήρα του ΚΚΕ*» που αναλύει και βγάζει συμπεράσματα από την περίοδο αυτή.

Να θυμίσω σύντομα:

- Το 1989, η περεστρόικα στη Σοβιετική Ένωση, που οδήγησε τελικά στην ανατροπή του σοσιαλισμού, βρίσκονταν στο αποκορύφωμά της. Επιδρούσε στις πολιτικές επιλογές του Κόμματος.

- Το Κόμμα μετά το 12^ο Συνέδριο το 1987 είχε καθορίσει τον στόχο της «Αλλαγής με κατεύθυνση τον σοσιαλισμό» έθετε ως προϋπόθεση την οικοδόμηση ενός συνασπισμού της Αριστεράς και προοδευτικών δυνάμεων στη βάση ενός κοινού προγράμματος αλλαγής της κατάστασης.

- Για πρώτη φορά προβάλλεται στην προσυνεδριακή συζήτηση το ΚΚΕ, ως κόμμα διακυβέρνησης στις συνθήκες του καπιταλισμού. Η πάλη και η καθιέρωση της απλής αναλογικής αποκτά προτεραιότητα στην όλη δουλειά του Κόμματος ως μέτρο που βοηθά στο παραπάνω.

- Στις αρχές Φλεβάρη του 1989 συγκροτείται ο ΣΥΝ με πρωτοβουλία του Κόμματος και τη συμμετοχή της ΕΑΡ (που αποτελούνταν από δυνάμεις του πρώην ονομαζόμενου ΚΚΕ Εσωτερικού που είχε προκύψει από τη διάσπαση του Κόμματος, στη 12^η ολομέλεια του 1968).

- Στην πολιτική ζωή της χώρας κυριαρχεί το σκάνδαλο Κοσκωτά και η λεγόμενη κάθαρση, όπου εμπλέκονται ηγετικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ και ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου.

- Τον Ιούνιο του 1989 γίνονται εκλογές και κανένα κόμμα δεν παίρνει · αυτοδυναμία για να σχηματίσει κυβέρνηση. Ο ΣΥΝ αναδεικνύεται ρυθμιστικός παράγοντας για τη συγκρότηση κυβέρνησης.

- Τον Ιούλιο του 1989 το ΚΚΕ με απόφαση της ΚΕ και του ΣΥΝ προχώρησε στη συμμετοχή σε κυβέρνηση συνεργασίας μεταβατικής- υπηρεσιακής και όχι κανονικής προγραμματικής, αρχικά με την ΝΔ και στη συνέχεια και με τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ. Οι λόγοι σχηματισμού της πρώτης κυβέρνησης με τη ΝΔ (και Πρωθυπουργό τον Τζανή Τζανετάκη) είναι λίγο πολύ γνωστοί, να κερδηθεί ο απαιτούμενος χρόνος μέχρι τις επόμενες εκλογές ώστε να μην παραγραφεί το σκάνδαλο Κοσκωτά. Η δεύτερη κυβέρνηση με τη συμμετοχή

και του ΠΑΣΟΚ (με πρωθυπουργό τον Ξενοφώντα Ζολώτα) έγινε με στόχο να αποκλειστούν οι αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις σε μια περίοδο που το πρώτο κόμμα δεν είχε την απαιτούμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να διαμορφώσει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Με αφορμή αυτό, το καλοκαίρι του 1989 οξύνεται και κορυφώνεται τον Σεπτέμβριο η διαβρωτική φραξιονιστική δουλειά της “αριστερής” φράξιας στην ΚΕ και της ομάδας Γράψα στο ΚΣ της ΚΝΕ, ενώ από το 4^ο Συνέδριο της ΚΝΕ δουλεύουν συνωμοτικά ενάντια στο Κόμμα και τις αποφάσεις του. Επιδιώκουν να αποκόψουν και αντιπαραθέσουν την ΚΝΕ στο Κόμμα. Διαλύουν τις αρχές λειτουργίας της ΚΝΕ, παραλύουν τη δράση της, χρησιμοποιούν κάθε μέσο για τον σκοπό τους.

Η ολομέλεια της ΚΕ τον Σεπτέμβριο του 1989 αφού εξάντλησε τις προσπάθειες, χωρίς αποτέλεσμα, να παρέμβει με συζήτηση στο ΚΣ και με τον ίδιο τον Γραμματέα του, Γράψα, ως μέλος της ΚΕ, για αντιμετώπιση του προβλήματος, αποφάσισε την σύγκληση Έκτακτου Συνεδρίου της ΚΝΕ.

Όρισε προσυνεδριακή επιτροπή από Γραμματείς των συμβουλίων περιοχής της ΚΝΕ, μέλη του ΚΣ που δεν συμφωνούσαν και αντιπαρατίθονταν στην ομάδα Γράψα καθώς και άλλα στελέχη με επικεφαλής μέλος της ΚΕ, τον υποφαινόμενο (εκείνο το διάστημα ήμουν μέλος της ΚΕ και Γραμματέας της Επιτρ. Περ. Ανατ. Μακεδονίας-Θράκης του Κόμματος, ήμουν στο ΚΣ από το 1^ο Συνέδριο και στο Γραφείο του από το 1977 μέχρι το 1984 που πέρασα στο Κόμμα).

Ο ρόλος της προσυνεδριακής επιτροπής ήταν να συσπειρώσει τα μέλη της ΚΝΕ στην πολιτική και στις αρχές του Κόμματος. Να απομονώσει την φραξιονιστική ομάδα, να αποκαταστήσει τις αρχές λειτουργίας της οργάνωσης οδηγώντας την στο συνέδριο.

Όπως καταλαβαίνετε η κατάσταση ήταν δύσκολη. Η φραξιονιστική ομάδα με τη διαβρωτική της δουλειά, είχε την πλειοψηφία στο ΚΣ και επηρέαζε σημαντικό αριθμό στελεχών, είχε σπείρει την απογοήτευση σε μεγάλο αριθμό στελεχών και μελών.

Η αντιπαράθεση είχε οξύτητα. Το κύριο ζήτημα της αντιπαράθεσης ήταν: ΚΝΕ με το ΚΚΕ ή σε αντιπαράθεση μαζί του; Μέσα από την οποία αναδεικνύονταν όλα τα ζητήματα, πολιτικής του Κόμματος, αρχών λειτουργίας του κ.λπ.

Για ένα διάστημα εμφανίζονταν με τον τίτλο της ΚΝΕ, και βέβαια είχαν την άμεση στήριξη του πολιτικού φορέα του ΝΑΡ που συγκρότησαν τα μέλη της ΚΕ (αριστερή φράξια) που αποχώρησαν από το Κόμμα.

Με μεγάλες προσπάθειες και με την άμεση βοήθεια όλου του Κόμματος συσπειρώθηκε ένα σημαντικό μέρος των μελών της ΚΝΕ, συγκροτήθηκαν νέα όργανα και τον Μάρτη του 1990 έγινε το 5^ο έκτακτο Συνέδριο της ΚΝΕ όπου εκλέχτηκε και νέο ΚΣ με Γραμματέα τον Τάκη Θεοδωρικάκο.

Το Συνέδριο δεν έλυσε το πρόβλημα γιατί εν τω μεταξύ βάραινε η κρίση στο Κόμμα με την διαβρωτική δουλειά της “δεξιάς” φράξιας που κορυφώθηκε στο 13^ο Συνέδριο και την αποχώρηση και διαγραφή τον Ιούλη του 1991 σημαντικού μέρους της ΚΕ και άλλων στελεχών από το Κόμμα και την ΚΝΕ και την προσχώρησή τους στον ΣΥΝ. Το Κόμμα είχε αποχωρήσει από τον ΣΥΝ που μετατράπηκε σε ενιαίο ομορτουνιστικό κόμμα με κύριο χαρακτηριστικό την προσπάθεια διάλυσης του ΚΚΕ.

Να σημειώσω ακόμα ότι: οι δυο ομαδοποιήσεις που δρούσαν καθαρά ως φράξιες αλληλεπικαλύπτονταν και συνεργάζονταν. Δεν ασκούσαν κριτική η μία στην άλλη, ενώ εμφανίζονταν με εκ διαμέτρου διαφορετικές απόψεις. Στην πραγματικότητα συνέβαινε το αντίθετο. Είχαν πλήρη σύμπτωση μεταξύ τους όσον αφορά την πολεμική κατά της πλειοψηφίας της ΚΕ με στόχο την αλλοίωση του επαναστατικού χαρακτήρα του Κόμματος, την ανοιχτή απομάκρυνση του από το μαρξισμό-λενινισμό.

Η κρίση του 1991 στο Κόμμα δημιούργησε κατάσταση διάλυσης στην ΚΝΕ. Μετά την κρίση του 1991 άρχισε η ανάκτηση των επαναστατικών χαρακτηριστικών του Κόμματος, η ανασυγκρότηση της ΚΝΕ. Επιστέγασμα αυτής της συστηματικής συλλογικής δουλειάς του Κόμματος ήταν το νέο επαναστατικό Πρόγραμμα και Καταστατικό που αποφάσισε το 19^ο Συνέδριό του.

Τα συμπεράσματα και τα διδάγματα από τις παρεκκλίσεις και τα λάθη του Κόμματος αυτήν την περίοδο από την κρίση του ‘89-’91 μας βοήθησαν να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία την επίθεση που δέχτηκε το Κόμμα μας με τις πρόσφατες εξελίξεις το 2012 και 2015.

Κρατάμε σαν δίδαγμα στρατηγικής σημασίας ότι ένα επαναστατικό κόμμα κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες δεν έχει καμιά δουλειά να συμμετέχει σε κυβερνήσεις καπιταλιστικής διαχείρισης.

Η πάλη ενάντια στον ομορτουνισμό πρέπει να είναι διαρκής και συστηματική. Θωρακίζεται το Κόμμα απέναντί του όταν έχει και παλεύει με επιστημονικά επεξεργασμένη επαναστατική στρατηγική, όταν ατσαλώνεται στην ταξική πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη.

Καλή επιτυχία στους στόχους σας.

Κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων του 15^{ου} Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή στο Γαλάτσι
εκφράστηκε ανοικτά η διάσπαση της ΚΝΕ.

«Δεν είμαι γω
σπορά
της τύχης
ο πλάστοργός
της νιάς ζωής.
Εγώ 'μαι
τέκνο
της ανάγκης
κι ώρμηο τέκνο
της οργής»

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΝΕ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΣ - Αρ. φύλλου 782 - Δρχ. 100

Σεπτέμβρης 1991. Ξεκινάει ξανά η κυκλοφορία του "Οδηγητή"
επιβεβαιώνοντας την διαδικασία ανασυγκρότησης της ΚΝΕ.

Η ΚΝΕ στα χρόνια της ανασυγκρότησης του Νίκου Σοφιανού

Ο Νίκος Σοφιανός ήταν Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 1991 έως το 2000.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, η ανασυγκρότηση της ΚΝΕ ξεκίνησε σχεδόν παράλληλα με την ανασυγκρότηση του Κόμματος στις αρχές του Ιούλη του 1991, μέσα από σύσκεψη μελών στελεχών. Καμιά εκατοστή μαζευτήκαμε στην Αθήνα που συγκάλεσαν τα μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου, 13 σύντροφοι, που έμειναν με το Κόμμα, δεν ακολούθησαν δηλαδή τους ομορτιστές στην πορεία που άνοιξαν τότε, με τη συγκρότηση του Συνασπισμού σαν ενιαίο κόμμα, αφού απέτυχαν να ελέγξουν την Κεντρική Επιτροπή που εκλέχθηκε στο 13^ο Συνέδριο του Κόμματος.

Είχε προηγηθεί όμως η διαλυτική πορεία που ακολούθησε η ΚΝΕ μετά το 5^ο έκτακτο Συνέδριό της, από τη μεγάλη πλειοψηφία του Οργάνου που εκλέχτηκε στο Συνέδριο, που ακολούθησε την ομορτιστική ομάδα. Μια διαλυτική πορεία που στο κέντρο της είχε τη συζήτηση για τον χαρακτήρα της ΚΝΕ, για τη διάχυσή της δηλαδή σε νεολαία Συνασπισμού, για την ανάγκη για μια πιο πλατιά οργάνωση της νεολαίας. Μια συζήτηση που ανέφερε η συντρόφισσα Αλέκα και γινόταν τη δεκαετία του '60 επανερχόταν ξανά. Συνδυαζόταν με δυσφήμιση στη δράση της ίδιας της Οργάνωσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο 5^ο Συνέδριο ομιλητής δήλωσε ότι αντί για ομιλία θα

παρουσιάσει ένα σκετς εδώ στο Συνέδριο, διακωμωδώντας την εξόρμηση με τον Οδηγητή και την αφισκοκόλληση.

Μαζί με αυτό το κλίμα υπήρχαν και ενέργειες, όπως ήταν η συγκρότηση πειραματικά Οργανώσεων Βάσης της ΚΝΕ στη βάση των ενδιαφερόντων των μελών της και ενέργειες όπως η διακοπή έκδοσης του Οδηγητή στα τέλη του 1990, η μετατροπή του Φεστιβάλ σε προφεστιβαλική εκδήλωση στη Γκράβα το καλοκαίρι του '90, το Φεστιβάλ νεολαίας Συνασπισμού στο Ζάππειο, αλλά και η απουσία της ΚΝΕ από τις μεγάλες μαθητικές κινητοποιήσεις του '90-'91 στα Λύκεια και τα Πανεπιστήμια, απουσία δηλαδή σχεδίου, οργάνωσης, παρέμβασης. Αυτή η απουσία δημιουργούσε πρόσθετες δυσκολίες στην προσπάθεια ανασυγκρότησης που ξεκινούσαμε.

Μετά την αποχώρηση των ομορτυνιστών από την ΚΕ και τη μετεξέλιξη του Συνασπισμού σε ενιαίο κόμμα, η πλειοψηφία του ΚΣ της ΚΝΕ συγκάλεσε σύνοδο του ΚΣ τον Ιούνιο του 91 με στόχο η ΚΝΕ να σταθεί αμέτοχη στην κρίση του Κόμματος, να πάρει έναν ρόλο ειρηνοποιού, ότι δεν είμαστε ούτε με τους μεν ούτε με τους δε.

Η αποχώρηση των μελών του ΚΣ, της μειοψηφίας από αυτή τη σύνοδο με το επιχείρημα ότι η ΚΝΕ δεν μπορεί να υπάρχει παρά μόνο σαν νεολαία του ΚΚΕ, οδήγησε σε αυτή τη σύσκεψη, με την οποία ξεκίνησε, με τις συγκεκριμένες δυσκολίες και σε περίοδο που ολοκληρώνονταν οι ανατροπές στη Σοβιετική Ένωση, η ανασυγκρότηση της Οργάνωσης.

Εκλέχθηκε εξαμελές Γραφείο, Γραμματέας, αποφασίστηκε η διοργάνωση του 17^{ου} Φεστιβάλ στο Περιστέρι με σύνθημα «Τολμάμε, είμαστε νέοι κομμουνιστές», η επανέκδοση του Οδηγητή με τη μορφή της εφημερίδας, ο σχεδιασμός συγκρότησης νέων ΟΒ, που συγκροτούνταν μέσα από ιδρυτικές συσκέψεις που συγκαλούνταν μαζί με τις κομματικές οργανώσεις, παρουσία στελεχών του Κόμματος. Αυτό έγινε γιατί στην πλειοψηφία των Κομματικών Οργανώσεων δεν υπήρχαν συγκροτημένες οργανώσεις, Όργανα της ΚΝΕ, το καλοκαίρι του 1991.

Μερικές εκατοντάδες μελών ήταν η πρώτη καταγραφή που κάναμε μετά το Φεστιβάλ, το Σεπτέμβριο του 1991, όταν προχωρήσαμε παράλληλα σε πρόσληψη νέων μελών στο ΚΣ για να μπορέσει να λειτουργήσει το καθοδηγητικό όργανο. Η επιτυχία του Φεστιβάλ στην Αθήνα και σε τέσσερις ακόμα πόλεις, η κυκλοφορία του Οδηγητή, η μαζική παρουσία της ΚΝΕ στο Πολυτεχνείο, η καμπάνια αλληλεγγύης στην Κούβα, που τότε το 1991 αντιμετώπιζε τις άμεσες επιπτώσεις από την ανατροπή στη Σοβιετική Ένωση, έδωσαν μια θετική αίσθηση, μια δυναμική στη δύσκολη προσπάθεια στρατολογίας, συγκρότησης, δράσης, μέσα στη νεολαία.

Η στρατολογία αυτών των χρόνων ήταν σχεδόν αποκλειστικά από μαθη-

τές, παιδιά 14 έως 16 χρονών. Τα στελέχη της Οργάνωσης αυτή την περίοδο ήταν μέλη που είχαν περάσει την περίοδο της κρίσης από το 1988 έως το 1991, κουβαλώντας τις εμπειρίες της κρίσης, δηλαδή μιας δράσης χωρίς αρχές που χαρακτήριζε τις δύο ομορτιστικές ομάδες σε Κόμμα και σε ΚΝΕ. Αντιλαμβανόμαστε πως δεν είναι και ό,τι το καλύτερο για να διαπαιδαγωγούνται και να διαμορφώνονται στελέχη, σε τέτοιους καιρούς που οργάζε ο φραξιοτισμός.

Στο 6° συνέδριο ολοκληρώθηκε η περίοδος της οργανωτικής ανασυγκρότησης. Μεσολάβησαν πρωτοβουλίες με συνεχείς καμπάνιες και σταθμούς στη δράση της Οργάνωσης, θέλοντας να δίνεται περιεχόμενο και βάρος στο πολιτικό άνοιγμα και εφόδια στη διαπάλη, όπως ήταν η καμπάνια ενάντια στον εθνικισμό με τα συλλαλητήρια που έγιναν τότε από το σύνολο του αστικού πολιτικού συστήματος με μόνο το Κόμμα αντίθετο, για το όνομα της Μακεδονίας, μια καμπάνια που ολοκληρώθηκε με την πρωτοβουλία «Μια αλυσίδα ειρήνης» στις Πρέσπες, καθιερώνοντας λόγω της μεγάλης ανταπόκρισης που είχε, τα αντιιμπεριαλιστικά διήμερα που κάθε χρόνο πραγματοποιεί η Οργάνωση. Η καμπάνια «Έλα μαζί μας» δανειζόμενη ένα σύνθημα από την ΚΝ Κούβας τότε, με την μπροσούρα «Κομμουνισμός, η νιότη του κόσμου», το «Σχολικό μάθημα εκτός έδρας», για να ενισχυθεί η δουλειά μας στους μαθητές κλπ.

Στις φοιτητικές και σπουδαστικές εκλογές του 1992 επανεμφανίστηκε η Πανσπουδαστική, μετά από απουσία 5 χρόνων, καταγράφοντας ιδιαίτερα χαμηλά ποσοστά, 3% στα Πανεπιστήμια και 4% στα ΤΕΙ, που φανέρωναν το κόστος και το μέγεθος του χτυπήματος από τους ομορτιστές, ιδιαίτερα στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Στο 6° Συνέδριο, το Μάρτη του 1993, η ΚΝΕ είχε συγκροτήσει οργανώσεις σε όλη τη χώρα με πάνω από το 60% των μελών της να είναι μαθητές στα σχολεία. Έως και το 7° Συνέδριο, το Μάη του 1997, και παρά τον διπλάσιασμό των μελών της, η ΚΝΕ ήταν μια μικρή οργάνωση με αδύνατους δεσμούς σε πλατύτερα τμήματα της νεολαίας.

Συνεχίστηκε και αυτή την περίοδο (1993 - 1997) η έντονη δράση της Οργάνωσης με πρωτοβουλίες και με τις πολιτικές μάχες που έδινε το Κόμμα, καταγράφοντας μια αργή και δύσκολη, ανοδική όμως πορεία. Πάρθηκαν πρωτοβουλίες για συναντήσεις και συντονισμό δράσης με τις ΚΝ, ξεκίνησαν ξανά τα Παγκόσμια Φεστιβάλ Νεολαίας και Φοιτητών με σκληρή διαπάλη στα πλαίσια της ΠΟΔΝ σχετικά με τον χαρακτήρα της οργάνωσης, στάλθηκαν δυο μηριγάδες αλληλεγγύης στην Κούβα και άλλες δράσεις διεθνιστικής αλληλεγγύης.

Μπορούμε να πούμε ότι ήταν σημαντική η σύνοδος που έκανε το ΚΣ της ΚΝΕ το 1994, που εντόπισε καθυστέρηση και έλλειψη προσανατολισμού

της Οργάνωσης στο κίνημα της νεολαίας, όπως λέγαμε τότε. Επείσησαν την ανάγκη να υπάρξει παντού σχεδιασμός παρέμβασης για να ανέβουν αγωνιστικές διεκδικήσεις και δραστηριότητες από τους φορείς της νεολαίας στα Λύκεια, στα νυχτερινά, στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ, εκεί συγκέντρωνε δυνάμεις και μπορούσε να παρέμβει η ΚΝΕ, να δραστηριοποιηθούν τα μέλη μας, να δουλεύουν πλαίσια και στόχοι πάλης σε κάθε χώρο. Αυτή η προσπάθεια έδωσε αποτελέσματα με τα Συντονιστικά Αγώνα Μαθητών, το Συντονιστικό 15μελών νυχτερινών, τα μπλοκ συλλόγων, ειδικά στα ΤΕΙ αλλά και στα Πανεπιστήμια. Εντάθηκε η διαπάλη στα ανώτατα ιδρύματα με τα ΕΑΑΚ και τους κάθε λογής ομορτωτιστές, ιδιαίτερα και με τον αναρχικό χώρο, στο ποιος θα πάρει το πάνω χέρι στις αγωνιστικές διεργασίες που σποραδικά αναπτύσσονταν.

Κατοχυρωνόταν μέσα από αυτή την πορεία σε ευρύτερα τμήματα η ΚΝΕ σαν Οργάνωση που παλεύει, που διεκδικεί τα δικαιώματα της νεολαίας, που μέσα από τα Φεστιβάλ της αφήνει πολιτιστικό αποτύπωμα, φέρνοντας το Κόμμα κοντά σε τμήματα νεολαίας που μεγάλωναν κάτω από την άμεση επίδραση που είχε η ανατροπή του Σοσιαλισμού, ιδιαίτερα εκείνα τα χρόνια, το πισωγύρισμα και η υποχώρηση. Μέσα από αυτή τη δουλειά το Κόμμα και η ΚΝΕ είχαν δημιουργήσει την υποδομή ώστε στην αμέσως επόμενη περίοδο που μπήκαν σε κίνηση μεγάλες μάζες νεολαίας, ιδιαίτερα μαθητικής, με τους αγώνες που έγιναν ενάντια στις μεταρρυθμίσεις Αρσένη, 1998 – 99, αλλά και τις κινητοποιήσεις του λαού μας το 1999 – 2001, απέναντι στους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία και το Ιράκ, το Κόμμα και η ΚΝΕ να ηγηθούν αυτού του κινήματος με σημαντικά αποτελέσματα.

Από το 7^ο Συνέδριο έως και το 8^ο Συνέδριο, η ΚΝΕ αξιοποιώντας τις θέσεις, την παρουσία, τη στήριξη του Κόμματος μπήκε σε πορεία μαζικοποίησης, πρωτοπόρας δράσης, διευρυμένης επιρροής. Στο 8^ο Συνέδριο είχε χιλιάδες μέλη, εισπράττοντας τη δράση της στο μαθητικό κίνημα και την εναντίωση στην επέμβαση των ιμπεριαλιστών στη Γιουγκοσλαβία. Άφηνε στα Πανεπιστήμια πίσω τα ΕΑΑΚ με διαφορά, που ήταν βασικό βήμα στην προσπάθεια ανασυγκρότησης του φοιτητικού κινήματος, ιδιαίτερα στα Πανεπιστήμια, τα Φεστιβάλ έγιναν οι μεγαλύτερες εκδηλώσεις, στα σχολεία αναδείχθηκαν τα Συντονιστικά Αγώνα σε αναγνωρισμένα όργανα πάλης.

Αυτή την περίοδο μπορούμε να διακρίνουμε ένα είδος μέθης, μια υποτίμηση δηλαδή των δυσκολιών και της δουλειάς του αντιπάλου, μια υποτίμηση της ανάγκης τα Όργανα της ΚΝΕ να ατσαλωθούν ιδεολογικά, πολιτικά με τις αποφάσεις και τις επεξεργασίες του Κόμματος, όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη, με ενέργειες, με πρωτοβουλίες, ιεραρχήσεις, δημιουργώντας σχολές μαζι

με το Κόμμα, ανοίγοντας μια σειρά ζητήματα απαραίτητα ώστε να κατακτά αυτό το στελεχικό δυναμικό μια ωρίμανση, μια ικανότητα γενίκευσης της πείρας. Μπροστά στη μαζική στρατολογία που αποτυπωνόταν ανά τρίμηνο με 500 – 600 στρατολογίες, δε δινόταν προσοχή σε προβλήματα αφομοίωσης και διαρροής, προβλήματα που εντοπίστηκαν στη συνέχεια.

Το στοιχείο από την άλλη πλευρά, της σύγκρουσης με τις δυνάμεις της καταστολής, ή με τις αναρχικές ομάδες, που ήταν συχνό εκείνη την περίοδο, στις διαδηλώσεις και τις περιφρουρήσεις, άμβλυσε την ανάγκη να διαπαιδαγωγείται το δυναμικό μας όχι τόσο με τη μορφή της σύγκρουσης, όσο με το συγκρουσιακό περιεχόμενο που έχει η κοσμοθεωρία μας, η πρόταση εξουσίας όπως τη διατύπωνε με τα ντοκουμέντα του το Κόμμα.

Από την ανασυγκρότηση ως το 8^ο Συνέδριο της ΚΝΕ (Δεκέμβρης 2001), η ΚΝΕ ακολούθησε την πολιτική και ιδεολογική ωρίμανση του Κόμματος, προσπάθησε με την καθοδήγησή του να επεξεργαστεί και εξειδικεύσει την παρέμβασή της. Συγκέντρωσε θετική και αρνητική πείρα για τη συνέχιση αυτής της πορείας ωρίμανσης. Αναδείχθηκαν, χωρίς να κατανοείται πάντα στην πράξη στη δουλειά της Οργάνωσης, η σημασία που έχει η προτεραιότητα της σύνθετης δουλειάς αφομοίωσης, διαπαιδαγώγησης του δυναμικού της ΚΝΕ, ο ρόλος των μελών του Κόμματος που δουλεύουν στην ΚΝΕ και η καθοδήγηση αυτού του δυναμικού με ευθύνη και του Κόμματος, ιδιαίτερα όταν τα ποσοστά των κομματικών μελών κινούνταν πάντα σε μονοψήφια ποσοστά 5 – 6 %, των μελών της ΚΝΕ.

Έχουν επίσης σημασία οι αλλαγές που έγιναν στο 7^ο Συνέδριο στο καταστατικό της ΚΝΕ, που ίσχυε από το πρώτο Συνέδριο της Οργάνωσης. Η πρόβλεψη για τα ναρκωτικά, ότι είναι ασυμβίβαστη δηλαδή με το μέλος της ΚΝΕ η χρήση των ναρκωτικών, αλλά και η δημιουργική κατανόηση αυτής της πρόβλεψης. Η δουλειά μας στο στρατό που ειδικότερα εκείνη την περίοδο με την πολύμηνη θητεία ήταν μια πηγή, όχι μόνο διαρροής αλλά και εγκατάλειψης της καθοδήγησής αυτού του δυναμικού. Η σχέση της ΚΝΕ με την ΠΟΔΝ, το ότι δεν μπορεί δηλαδή μια ΚΝ να ανήκει καταστατικά σε μια πλατύτερη δημοκρατική νεολαία.

Επίσης έχει αξία και για τα σημερινά σας καθήκοντα η προσπάθεια να βασανίσουμε το πώς το δυναμικό της ΚΝΕ αποκτά σχέση με τον καθημερινό Ριζοσπάστη και όχι μόνο με τον Κυριακάτικο. Η πρωτοβουλία για κάποια χρόνια να κυκλοφορεί ο Οδηγητής μαζί με τον Ριζοσπάστη μπορεί να έδωσε μια ώθηση στο Κυριακάτικο Φύλλο της πρώτης φοράς του κάθε μήνα, αλλά δεν έλυσε το πρόβλημα, δείχνοντας ότι δεν είναι μόνο θέμα οργανωτικό, είναι θέμα που αφορά την ίδια την πολιτική, ιδεολογική και καθοδηγητική δουλειά της Οργάνωσης.

Σήμερα σύντροφοι, η ΚΝΕ έχει ένα ώριμο στελεχικό δυναμικό με ιδεολογική και πολιτική συγκρότηση. Φάνηκε και από τη συζήτηση αλλά και από τις συνεργασίες μας με τα τμήματα και τα όργανα του Κόμματος. Είναι εφοδιασμένο με το Πρόγραμμα του Κόμματος, με τις αποφάσεις του 20^{ού} Συνεδρίου και το μερίδιο που αντιστοιχεί στην ΚΝΕ για την ισχυροποίηση του Κόμματος, αλλά έχει και ένα επιπλέον προσόν, σε σχέση με το παρελθόν. Κατανοείται πλέον και εμπεδώνεται η ευθύνη του Κόμματος, η αυτοτελής ευθύνη που έχει το Κόμμα για τη δουλειά του στη νεολαία ενισχύοντας τη δουλειά της ΚΝΕ, κατακτιέται η ευθύνη που έχει και το Κόμμα και οι Κομματικές Οργανώσεις στην αφομοίωση αυτού του ανθρώπινου δυναμικού που έχει η ΚΝΕ και που θέλουμε και μπορούμε να το κάνουμε μέλη του Κόμματος.

Οδηγητής

Δεν είμαστε σίγουροι πως είναι
ο καλύτερος της νύχτας
Ενώ μια τέτοια της αλήθειας
κι αφού είναι της αλήθειας
Κ. ΒΑΡΙΑΛΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Κ.Σ. ΤΗΣ ΚΝΕ
ΙΟΥΝΗΣ '92 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 790 • ΔΡΧ. 100

Το εξώφυλλο του "Οδηγητή" για το 1ο Αντιιμπεριαλιστικό Διήμερο της ΚΝΕ που πραγματοποιήθηκε στις Πρέσπες.

Στιγμιότυπο από τις κινητοποιήσεις ενάντια στη ΝΑΤΟϊκή επέμβαση στη Γιουγκοσλαβία το 1999.

Από τις μεγάλες μαθητικές κινητοποιήσεις του 1998 ενάντια στη μεταρρύθμιση Αρσένη.

Προσπάθεια για την ενίσχυση των επαναστατικών χαρακτηριστικών της ΚΝΕ του Θέμη Γκιώνη

Ο Θέμης Γκιώνης ήταν Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 2000 έως το 2007.

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες, η δουλειά που κάνετε σήμερα και με την διευρυμένη Σύνοδο του Κεντρικού Συμβουλίου, έχει τη συγκεκριμένη ξεχωριστή σημασία και ιστορικότητα, καθώς ως Κόμμα και ΚΝΕ είμαστε σε ένα ανώτερο επίπεδο ωρίμανσης πολιτικής, ιδεολογικής, οργανωτικής.

Η διακήρυξη του ΚΣ θα φτάσει στα χέρια των χιλιάδων μελών και στελεχών της οργάνωσης, θα τους γεμίσει με περηφάνια για τη Νεολαία του Κόμματος της οποίας είναι μέλη, για την ιστορία και τη δράση στο κίνημα της νεολαίας.

Μπορεί, και θα δώσει σίγουρα, νέα ώθηση επιβεβαιώνοντας την επιλογή χιλιάδων αγοριών και κοριτσιών να γίνουν μέλη της Οργάνωσής μας. Θα φτάσει και σε μεγαλύτερους σε ηλικία, όπως εμείς, που μπορούν μέσα και από την έκδοση να αξιολογήσουν τη μεγάλη συμβολή που είχε η ΚΝΕ στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και στη διαπαιδαγώγηση όλων όσοι πέ- ρασαν από τις γραμμές της ως νέοι κομμουνιστές, και στην περαιτέρω πο- ρεία στο Κόμμα.

Οι σύντροφοι που μίλησαν προηγούμενα ανέδειξαν τις συνθήκες μέσα στις οποίες ιδρύθηκε, ανδρώθηκε η ΚΝΕ, συνθήκες δύσκολες, ανόδου αλλά και

υποχώρησης, ήττας για το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα μετά τις αντεπαναστατικές ανατροπές του '89 – '91. Σ' αυτή την πορεία μπορεί να δει κανείς ηρωικές στιγμές που αφήνουν ανεξίτηλο το στίγμα τους, επιβεβαιώνουν ότι σε κάθε γενιά υπάρχουν ηρωικές περιόδους είτε υπάρχει άνοδος του κινήματος είτε στασιμότητα ή υποχώρηση.

Επιβεβαιώνεται επίσης ότι η πολιτική, ιδεολογική και μαζική παρέμβαση του Κόμματος προσδίδει στην ΚΝΕ σημαντική δυναμική όταν διασφαλίζεται η πολιτικοιδεολογική καθοδήγηση από το Κόμμα σε συνεπή επαναστατική γραμμή, όταν τα στελέχη και τα μέλη της ΚΝΕ κατανοούν την αναντικατάστατη σημασία αυτής της καθοδήγησης.

Το 8^ο Συνέδριό της βρήκε την ΚΝΕ συγκροτημένη με ΟΒ σε σχολεία, σχολές, χώρους κατάρτισης, σε μεγάλες πόλεις, σε χωριά. Συνεχίζοντας την πρωτοπόρα δράση μες τη νεολαία η Οργάνωση πρωτοστάτησε, οργάνωσε τους αγώνες της νεολαίας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στο Ιράκ, με μεγάλες μαζικές κινητοποιήσεις, συμμετέχοντας στο σύνολο σχεδόν των σχολείων, των σχολών, στους μαθητικούς αγώνες, υπερασπίζοντας το δικαίωμα στη μόρφωση, στους χώρους των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Συγκροτήθηκαν σύλλογοι σπουδαστών σε δημόσια και ιδιωτικά ΙΕΚ, στους ΟΑΕΔ, αναπτύχθηκε δράση στους εργαζόμενους νέους και νέες, καθώς η ενίσχυση της ΚΝΕ σε μαθητές και σε ΑΕΙ – ΤΕΙ τροφοδότησε στην εξέλιξη τις εργατικές οργανώσεις της ΚΝΕ.

Η ΚΝΕ είχε τη δική της συμβολή στο πλευρό του Κόμματος στην ανάδειξη του χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιπαρετεθήκαμε εκείνη την περίοδο στη νέα μεγάλη εθνική ιδέα της εποχής, στους Ολυμπιακούς Αγώνες, το πνεύμα της εθνικής ενότητας, του εθελοντισμού.

Είχαμε τη δική μας ιδιαίτερη συμβολή στους αγώνες σε ΑΕΙ – ΤΕΙ το 2006, στη διαπάλη που διεξαγόταν στο φοιτητικό κίνημα εκείνης της περιόδου με τις άλλες δυνάμεις για τον προσανατολισμό, τα αιτήματα, τις μορφές πάλης. Ήταν μια περίοδος μαζικής συμμετοχής των φοιτητών στις διεργασίες στο φοιτητικό κίνημα όπου συμμετείχαν πάνω από 20.000 φοιτητές στις γενικές συνελεύσεις εκείνης της περιόδου, στη διαπάλη με τις άλλες δυνάμεις και στα συνθήματα που εστίαζαν κυρίως στις αλλαγές υπουργών και κυβερνήσεων χωρίς να βάζουν στο κέντρο της προσοχής την ανάγκη συνολικότερων αλλαγών.

Γενικά, μπορούμε να πούμε πως τμήματα νέων που κατά πλειοψηφία προέρχονταν από εργατικά λαϊκά στρώματα που δεν είχαν συμβιβαστεί με τους όρους ζωής τους σε αυτό το σύστημα, και κάτω από την επίμονη δράση της ΚΝΕ και των μελών της πήραν μέρος στους αγώνες, απέκτησαν μια αγωνιστική εμπειρία.

Παράλληλα όμως, οι αμφισβητήσεις τους υπονομεύονταν και τότε και τώρα από την αμφιβολία σε σχέση με τη δυνατότητα, τη ρεαλιστικότητα περάσματος σε έναν ανώτερο σχηματισμό, αφού η εμπειρία τους δεν επιβεβαίωνε εκείνη τη δυνατότητα. Στις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις υπάρχουν στοιχεία που διαμορφώνουν μια ορισμένη δυσaréσκεια που δημιουργούν θετικά ρήγματα αλλά δε φτάνουν ως εκεί που πρέπει, δηλαδή στην αμφισβήτηση της εξουσίας, καθώς δεν είμαστε μόνοι μας, επιδρούν και άλλοι παράγοντες, άλλες δυνάμεις, επομένως ο ρόλος της ΚΝΕ είναι σημαντικούς και αναντικατάστατος ως πρωτοπορίας, ώστε να ξεπερνιούνται και να αντιμετωπίζονται οι παγίδες που βάζει το σύστημα. Στην περίπτωση π.χ. των κινητοποιήσεων των φοιτητών το 2006, υπολειπόταν αυτός ο ρόλος. Έπρεπε να τον ενισχύσουμε περισσότερο.

Δηλαδή αυτό που λέμε «πώς δουλεύουμε με την προοπτική» ήταν ένα ζήτημα που μας απασχολούσε από τότε, το πώς δηλαδή η ΚΝΕ θα φωτίσει τα προβλήματα που βιώνει η νεολαία από τη σκοπιά του μέλλοντος, από τη σκοπιά του Σοσιαλισμού. Πώς η ΚΝΕ δηλαδή θα γίνεται πιο ικανή, αφομοιώνοντας ακόμα καλύτερα την πολιτική και τη θεωρία μας, αναπτύσσοντας τα επαναστατικά χαρακτηριστικά της, να συμβάλει στην προώθηση τους στη νεολαία ως σημαντικό ζήτημα, γιατί αν δεν το δούμε έτσι ελλοχεύουν κίνδυνοι που δεν είναι πολλές φορές άμεσα ορατοί κάτω από τον ενθουσιασμό της στιγμής, που προέρχεται από τον συσχετισμό, την όξυνση της διαπάλης, τη δράση των άλλων δυνάμεων.

Έχοντας αυτές τις εμπειρίες, θετικές και αρνητικές, με δεδομένο ότι η ΚΝΕ μέσα σε εκείνες τις συνθήκες μαζικοποιούνταν, μας απασχόλησαν ορισμένα ζητήματα ενίσχυσης και ανάπτυξης, περισσότερο των κομμουνιστικών χαρακτηριστικών της Οργάνωσης στη λειτουργία και στη δράση στο κίνημα, καθώς η αύξηση των γραμμών μας δε συμβάδιζε με τη βαθύτερη αφομοίωση, δηλαδή είχαμε απώλειες μεγαλύτερες του φυσιολογικού που υπάρχει σε μια επαναστατική οργάνωση νεολαίας, παρά την τάση μαζικοποίησης που συνέχιζε να υπάρχει.

Το ζήτημα προσπαθήσαμε να το αντιμετωπίσουμε δημιουργικά, έχοντας αυτές τις αρνητικές εμπειρίες, βεβαίως στην κατεύθυνση να λυθεί δουλεύοντας ώστε να διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για στρατολογία, αντιμετώπιζοντας και το ζήτημα που σε ένα βαθμό υπήρχε, ότι «το μαζικό δε θα λύσει, από μόνο του, το πρόβλημα της ισχυροποίησης».

Το πρόβλημα πρόέκυψε σε ένα βαθμό αντικειμενικά, αφού σε μια περίοδο που το κίνημα αναπτύσσεται μπορεί να υπάρχει πιο μαζική διάθεση οργάνωσης, αλλά η σταθεροποίηση σε οποιαδήποτε καμπή ή φάση είναι πιο σύνθετη δουλειά όσον αφορά τη λειτουργία και την εσωτερική ζωή της Οργάνωσης.

Άξονας για να υλοποιήσουμε τους στόχους μας ήταν η προσπάθεια ανόδου του ιδεολογικού – θεωρητικού επιπέδου, δηλαδή της γνώσης της θεωρίας, του Προγράμματος, του επιστημονικού Σοσιαλισμού, την ανάπτυξη ιδεολογικής δουλειάς στις γραμμές της ΚΝΕ, την προσπάθεια διαμόρφωσης μορφωτικού ρεύματος στις γραμμές της ΚΝΕ, καθώς δε φτάνει μόνο η αγωνιστικότητα –είναι βεβαίως απαραίτητη– αλλά πρέπει να συνδυάζεται με γνώση για να διαμορφώνονται κριτήρια ερμηνείας της σύνθετης πραγματικότητας και δυνατότητα δημιουργικής εφαρμογής της επαναστατικής γραμμής για την αλλαγή αυτής της πραγματικότητας.

Πήραμε σειρά μέτρων για την ενίσχυση αυτής της προσπάθειας με τη βοήθεια του Κόμματος ώστε να εντοπίσουμε κενά και αδυναμίες αλλά και στο πού θα κατευθύνουμε την προσοχή μας για να ξεπεράσουμε δυσκολίες. Ο αποφασιστικός παράγοντας σε αυτή την κατεύθυνση ήταν η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του Κόμματος για τη Νεολαία το 2005, που αποσαφίνισε ζητήματα για τη νεολαία και το κίνημά της, πήρε μέτρα για τη στήριξη της ΚΝΕ. Ενίσχυσε την αντίληψή μας και το οπλοστάσιό μας στη διαπάλη με τις αστικές, ομορτωτιστικές, αναρχικές δυνάμεις που κολακεύουν συστηματικά τη νεολαία, προβάλλοντας τα ηλικιακά χαρακτηριστικά, λες και πρόκειται για κάτι το καινούριο ή το πρωτοποριακό, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργούν απόψεις για χάσματα γενεών ώστε να εμποδίζουν τη νεολαία να έρχεται σε επαφή με την πείρα προηγούμενων γενεών και ειδικά με το εργατικό λαϊκό κίνημα.

Η κολακεία και η προσπάθεια να εμφανιστεί η νεολαία έξω από την κοινωνικοταξική διάρθρωση, οι λογικές περί αυτονομίας του κινήματος της νεολαίας, άρα και ότι μπορεί να έχει η νεολαία δική της πολιτική πρόταση, και το χαίδεμα απ' τα άλλα κόμματα σκοπό είχαν και έχουν να αποσπάνε τη νεολαία από τη ριζοσπαστικοποίηση που δίνει η επαφή και η δράση με το εργατικό λαϊκό κίνημα, η ενίσχυση αυταπατών σε συνδυασμό με το μύθο περί απολιτικής νεολαίας, ότι απεχθάνεται την οργάνωση, με στόχο να διαμορφωθεί η αντίληψη ότι δεν μπορεί να υπάρχει συλλογική σκέψη και δράση.

Η ενίσχυση συνεπώς των επαναστατικών χαρακτηριστικών της ΚΝΕ, η αφομοίωση της θεωρίας, των θέσεων, της γραμμής του Κόμματος, η αντανάκλαση που αυτή η προσπάθεια θα έχει στον προσανατολισμό στο κίνημα της νεολαίας μας, οδήγησε να εξετάσουμε αυτές τις πλευρές ως κεντρικό ζήτημα στο 9^ο Συνέδριο ώστε συνεχίζοντας την παρέμβασή μας να λύνονται ζητήματα και συγκύσεις, προσπάθεια που επιβεβαιώθηκε τα επόμενα χρόνια στην ωρίμανση της Οργάνωσης.

Η απόφαση να ασχοληθούμε με το παραπάνω ζήτημα είχε την εξής πλευρά: πολλές φορές οι εκτιμήσεις, ο εντοπισμός αδυναμιών, η ανάγκη ενίσχυσης της ιδεολογικής πολιτικής επαγρύπνησης, η υπεράσπιση της γραμμής του

Κόμματος, η δουλειά σε αυτή την κατεύθυνση στη νεολαία, δεν αφομοιώνονταν ενιαία. Π.χ. η ανάγκη διαμόρφωσης πόλου σε ΑΕΙ – ΤΕΙ, σε συνθήκες που οξύνονταν η διαπάλη, καθυστέρούσε, οι αποφάσεις και οι συζητήσεις για την ανάγκη ενίσχυσης της λειτουργίας των ΟΒ, τα ζητήματα στρατολογίας, αφομοίωσης και διαπαιδαγώγησης, η ανάγκη ενίσχυσης της ιδεολογικής δουλειάς, δεν αντιμετωπίστηκαν όσο αποφασιστικά έπρεπε. Δηλαδή παρόλο που εντοπίζονταν ζητήματα στη λειτουργία, στη διαπάλη, στην πίεση που ασκούσε ο αντίπαλος και η πίεση που υπάρχει γενικά σε συνθήκες αρνητικών συσχετισμών, για πολιτική και δράση στα όρια του εφικτού, η ιδεολογική και πολιτική επαγρύπνηση δεν ήταν στο επίπεδο που θα έπρεπε. Βεβαίως ο εντοπισμός αδυναμιών, η προσπάθεια αντιμετώπισης, η ρήξη με συνήθειες δεν είναι πάντα μια εύκολη υπόθεση αλλά για μας είναι μονόδρομος αν θέλουμε να εξυπηρετήσουμε, και θέλουμε, τους σκοπούς μας.

Τελειώνοντας, μπορούμε να πούμε όλοι με σιγουριά πως θα ανταμώσουμε στα 100 χρόνια του Κόμματος και τα 50 χρόνια της ΚΝΕ με νέες δυνάμεις, περισσότερο ατσαλωμένες, καταξιωμένες στη συνείδηση του λαού και της νεολαίας ως μαχητές υπέρ των αδυνάμων και των καταπιεσμένων. Άλλωστε τα μεγάλα γεγονότα είναι μπροστά μας.

**Από τα συλλαλητήρια ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση
των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ στο Ιράκ το 2003.**

Η καθοδήγηση από το Κόμμα, αναντικατάστατο εφόδιο για την ΚΝΕ

του Γιάννη Πρωτούλη

Ο Γιάννης Πρωτούλης ήταν Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 2007 έως το 2011.

Είναι σημαντικό να αναφερθούμε σε ορισμένες αποφάσεις του Κόμματος που είχαν καθοριστική συμβολή σε θετικά βήματα και στην θωράκιση της ΚΝΕ την περίοδο πριν την εκδήλωση της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης.

Η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για τη νεολαία και τη βοήθεια στην ΚΝΕ το 2005 επεξεργάστηκε θεωρητικά το ζήτημα του “νεολαιίστικου κινήματος”. Απορρίψαμε τη θέση ότι η νεολαία είναι ξεχωριστό στρώμα ή τάξη. Φυσικά η πλειοψηφία κατάγεται και θα ενταχθεί στην εργατική τάξη. Και ασφαλώς έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αλλά αυτά δεν την απομονώνουν από την υπόλοιπη κοινωνία και κατά συνέπεια οι αγώνες και οι μαζικές οργανώσεις των νέων σπουδαστών, φοιτητών είναι αναπόσπαστο μέρος του εργατικού λαϊκού κινήματος. Ακολούθησε το 18^ο Συνέδριο του Κόμματός μας, οι εκτιμήσεις για την καπιταλιστική οικονομική κρίση, για τη συνολική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, η Απόφαση για τις εκτιμήσεις και τα συμπεράσματα από τη σοσιαλιστική οικοδόμηση και η αντίληψή μας για τον σοσιαλισμό. Όλα αυτά ήταν εφόδιο, στήριγμα για να αντιμετωπίσει η ΚΝΕ τις νέες καταστάσεις που αντικειμενικά διαμορφώθηκαν.

Εκτός από τη θεωρητική επεξεργασία, καθοριστική συμβολή στα βήματα προόδου της ΚΝΕ είχε η συμμετοχή της Κομματικής Οργάνωσης σε όλες τις πτυχές της ζωής της ΚΝΕ.

Από το 9^ο στο 10^ο Συνέδριο εκατοντάδες στελέχη που δούλευαν στην ΚΝΕ πέρασαν στις γραμμές του Κόμματος, αναλαμβάνοντας θέσεις ευθύνης. Αυτή ήταν η πιο σημαντική συμβολή και επιτυχία. Ένα συμπέρασμα παραμένει επί-καιρο, ότι η αποτελεσματικότητα στην ανάδειξη στελεχών κρίνεται από την αποτελεσματική συμβολή της Κομματικής Οργάνωσης σε όλες τις πτυχές της ζωής των ΚΝίτικων οργανώσεων.

Αναπτύξαμε δράση στις μεγάλες φοιτητικές και μαθητικές κινητοποιήσεις του 2006 - 2007 που ήταν και οι τελευταίες μαζικές μέχρι σήμερα και θα πούμε και παρακάτω, στις μεγάλες φωτιές στα δάση και βουνά, ενάντια στον φραγμό παραλιών. Ήταν ξεχωριστή πείρα για τα μέλη της ΚΝΕ η μάχη για το μεροκάματο και τη νομιμοποίησή των μεταναστών που δούλευαν στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας, με τους Αιγύπτιους ψαράδες της Μηχανιώνας, στα φασονατζήδικα της Αττικής. Επίσης η δράση ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, στην ισραηλινή επέμβαση που έγινε τότε στη Γάζα, στο Λίβανο στις απαγορεύσεις Κομμουνιστικών Νεολαιών, όπως η αλληλεγγύη που εκφράστηκε στην ΚΝ Τσεχίας.

Σημαντικό γεγονός στο οποίο δοκιμάστηκαν οι δυνάμεις μας αφορά στο ξέσπασμα της νεολαιίστικης, και γενικότερα της λαϊκής οργής, με αφορμή την εν ψυχρώ δολοφονία του μαθητή στα Εξάρχεια τον Δεκέμβριο του 2008. Νεανικές μάζες, ιδιαίτερα μαθητικές, αλλά και φοιτητικές, σπουδαστικές, ξαναγέμισαν τους δρόμους των περισσότερων πόλεων της χώρας, με συνθήματα κατά της κρατικής βίας.

Το δίδαγμα που βγαίνει από αυτές τις κινητοποιήσεις είναι ότι: ένα γεγονός, μια σπίθα μπορεί να οδηγήσει στο φούντωμα του κινήματος, σε συνθήκες που υπάρχει το βασικό υπόβαθρο, η αγανάκτηση από τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, η διάψευση ελπίδων ότι είναι δυνατόν, στα πλαίσια του συστήματος, να δοθούν ριζικές λύσεις για το λαό και τη νεολαία. Έγινε προσπάθεια να σημαδευτούν οι νεανικές κινητοποιήσεις από την προσπάθεια ενός συγκροτημένου και «εκπαιδευμένου» αυτοαποκαλούμενου «αντιεξουσιαστικού» κινήματος, με κοινό χαρακτηριστικό την κουκούλα και κυρίως την τυφλή βία, με τη χρησιμοποίηση μολότοφ και άλλου σχετικού εξοπλισμού, που χρησιμοποιήθηκε για τις καταστροφές βιτρινών τραπεζών, καταστημάτων, δημόσιων κτιρίων κ.λπ., με το πλιάτσικο. Για 15 μέρες καίγονταν στην κυριολεξία το κέντρο της Αθήνας. Το βασικό τους χαρακτηριστικό ήταν η τυφλή βία και φυσικά ο πυρήνας ήταν διαπλεκόμενος με κρατικές υπηρεσίες, είχε σχέδιο και οργάνωση που δεν έχουν σχέση με αυθόρμητα κινήματα.

Αποκάλεσαν τις κινητοποιήσεις αυτές λαϊκή εξέγερση. Τα αστικά κόμματα προσπάθησαν να αξιοποιήσουν την τυφλή βία για να συκοφαντήσουν το λαϊκό κίνημα, το νεολαϊστικό κίνημα, να ερεθίσουν τα πιο αντιδραστικά και συντηρητικά ανταντακλαστικά, να δικαιολογήσουν την κρατική βία. Ο ΣΥΡΙΖΑ ξεπέρασε κάθε όριο καιροσκοπισμού και αντικομμουνισμού σε σύμπραξη με τις γνωστές αριστερές αντιΚΚΕ ομάδες, επιδίωξαν να εμφανίσουν το ΚΚΕ στη νεολαία ως “συστημικό κόμμα”. Προχώρησε σε ανοικτή υποστήριξη της δράσης των κουκουλοφόρων, γράφοντας στην Αυγή ότι “η πέτρα και η κουκούλα απελευθερώνει”. Η επιλογή του συνέπιπτε με τους ανάλογους σχεδιασμούς των αστικών πολιτικών δυνάμεων που επιθυμούσαν ένα ανάχωμα προς τη ριζοσπαστικοποίηση των λαϊκών μαζών και πιο ειδικά απέναντι στο ΚΚΕ και την ΚΝΕ. Το ανάχωμα αυτό μετεξελίχθηκε σε βασική μορφή στην αναμορφωμένη σοσιαλδημοκρατία μέσα στην κρίση και σήμερα κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Εξυπηρέτησε και ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς για την ενεργειακή στρατηγική της ελληνικής αστικής τάξης όπως αποκαλύφθηκε και από τις συμφωνίες που υπογράφονται σήμερα. Έδειξε την ανάγκη να έχουμε γρήγορα ανταντακλαστικά, δεσμούς με τη νεολαία, προετοιμασία. Τέτοια ξεσπάσματα είναι πιθανό να έχουμε και μπροστά μας. Δεν πρέπει να τα φοβόμαστε. Σε αυτά θα παρεμβαίνουν και οι άλλοι, κυρίως η αστική τάξη με τους μηχανισμούς της και τις επιδιώξεις της. Η δική μας ευθύνη είναι να δυναμώσει η ιδεολογικοπολιτική δουλειά στις νέες ηλικίες και η οργάνωση της πάλης για τα δικαιώματά τους στο δρόμο της αμφισβήτησης του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, στην ενίσχυση του ΚΚΕ.

Με την εκδήλωση της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης από την πρώτη στιγμή οργάνωσαμε την πλατιά διαφώτιση, την αγωνιστική κινητοποίηση στο πλευρό του κόμματος.

Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ διαλαλούσε ότι “απεργία μέσα στην κρίση είναι τρέλα”. Αυτή η στάση να φρενάρουν τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις έσοπε με κόστος και toλμηρή ενέργεια με την “απεργία απειθαρχίας” τον Δεκέμβριο του 2009. Μετά από εκείνη την απεργία πολλά μέλη της ΚΝΕ απολύθηκαν. Εκτιμήσαμε ότι θα έπρεπε καλύτερα προετοιμασμένα να έχουμε προστατέψει δυνάμεις. Αρκετά μέλη διαγράφηκαν γιατί έκαναν πίσω. Όμως αναδείχθηκαν και ατσάλωθηκαν πολύ περισσότεροι και περισσότερες που πάλεψαν με αυτοθυσία και γενναιότητα, στάθηκαν παλικαρία στις δυσκολίες όλα αυτά τα χρόνια.

Παραμένει διαχρονικό συμπέρασμα ότι με το παράδειγμά μας, που είναι αναντικατάστατο μέσο διαπαιδαγώγησης σε όλες τις εποχές, ανοίγουμε δρόμο να κατανοηθεί από τη νεολαία η σημασία ο λαός να πάρει την υπόθεση στα χέρια του.

Για σοβαρά εσωοργανωτικά προβλήματα που αντιμετωπίσαμε στην Σπουδάζουσα Αθήνας της ΚΝΕ:

Την περίοδο αμέσως μετά τις μεγάλες φοιτητικές μαθητικές κινητοποιήσεις 2006 – 2007 εκδηλώθηκε οργανωμένη φραξιονιστική ομάδα που ξεκινούσε από μέλη του ΚΣ. Τα ζητήματα που πρόβαλλε δεν είχαν να κάνουν τόσο με εμπειρίες ή προβλήματα στο φοιτητικό κίνημα ή στην δράση της ΚΝΕ αλλά με την γραμμή του Κόμματος και την ηγεσία του, στο γνωστό μοτίβο: σεχταριστική ηγεσία, σεχταριστική γραμμή. Καλύτερα να πούμε ότι τώρα είναι γνωστό αυτό το τροπάρι γιατί το έχουμε αντιμετωπίσει τόσες φορές, τότε για τα μέλη της ΚΝΕ εμφανίζονταν με νέα μορφή. Η ΚΝΕ το είχε αντιμετωπίσει την δεκαετία του 90 αλλά είχαν περάσει αρκετά χρόνια από τότε, τα μέλη της ΚΝΕ είχαν ανανεωθεί εξολοκλήρου.

Ήταν η περίοδος νέας ανόδου του ομορτισμού, χτυπήματος του Κόμματος με το όχημα της “ενότητας της αριστεράς”, με επιθέσεις φιλίας και καλέσματα κοινής δράσης. Τότε ο ΣΥΝ έγινε ΣΥΡΙΖΑ/Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, μετά από λίγο έβγαλε καινούργιο, νέο σε ηλικία αρχηγό, τον Τσίπρα που από τότε είχε προκλητική υπερπροβολή με γνωστούς μηχανισμούς που τον εμφάνιζαν ακόμα και αξιωματική αντιπολίτευση στις δημοσκοπήσεις ενώ ήταν στο 3%. Και το κυριότερο εκδηλώθηκε την περίοδο που το Κόμμα ολοκλήρωνε βήματα στις στρατηγικές του επεξεργασίες, στην αντίληψή μας για τον σοσιαλισμό, άφηνε πίσω του λαθεμένες και ξεπερασμένες στρατηγικές αντιλήψεις. Όπως έχουμε τονίσει κάθε βήμα στην επαναστατική στρατηγική αντίληψη δεν αφήνει αδιάφορο τον αντίπαλο. Ήταν ένα φιλόδοξο σχέδιο να χτυπηθεί το Κόμμα, να καταφέρουν οργανωτικό πλήγμα στη νεολαία του και φυσικά να πιεστεί για να αλλάξει τη γραμμή του, να μην προχωρήσει τις επεξεργασίες του. Υπήρχε όχι μόνο συνάντηψη με τον ομορτισμό αλλά και απευθείας επαφές όπως γίνεται συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις. Στην ΚΝΕ εκδηλωνόταν ως διαφωνία και άρνηση στην πράξη, στον στόχο που είχαμε θέσει από τα συνέδριά μας για την ενίσχυση των επαναστατικών χαρακτηριστικών. Ακόμα και διαλυτικά φαινόμενα μέσα στην Οργάνωση δικαιολογούνταν με το ότι “είναι παιδιά” και τύνονταν ιδεολογικά με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νεολαίας.

Ορισμένα βασικά συμπεράσματα:

Το Κόμμα άνοιξε με απόφαση της Κ.Ε. συζήτηση σε όλες τις κομματικές οργανώσεις με την ουσία των απόψεων και των διαφωνιών και κάλεσε τα κομματικά μέλη να πάρουν θέση. Το αντίστοιχο έγινε και με απόφαση του Κ.Σ. της ΚΝΕ σε όλες τις ΟΒ. Η συντριπτική πλειοψηφία των κομματικών μελών και των μελών της ΚΝΕ καταδίκασε και απομόνωσε αυτές τις απόψεις, οι οργανώσεις πήραν μέτρα.

Αποδείχτηκε ότι προβλήματα οργανωμένων διαφωνιών, η φραξιονιστική δράση αντιμετωπίζεται μόνο όταν ανοίξει ουσιαστική πολιτική συζήτηση μέσα στο Κόμμα, κάτω στις οργανώσεις με εμπιστοσύνη στα μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ. Μόνο με αυτό τον τρόπο βοηθάμε να ξεκαθαρίζονται ζητήματα, να βγαίνει στην επιφάνεια το μέγεθος των διαφωνιών και να απομονώνονται όσοι υπονομεύουν την ενότητα των γραμμών μας. Παίρνουν θέση τα μέλη μας, έτσι θεωράκιζεται το Κόμμα και η ΚΝΕ, δεν παρασύρονται καλοί αγωνιστές.

Ο φραξιονισμός χρησιμοποιεί τις πιο ύπουλες μεθόδους, καλλιεργεί διαρκώς την αμφισβήτηση στην ηγεσία του Κόμματος και στις καθοδηγητικές αποφάσεις. Αξιοποιεί υπαρκτά προβλήματα και αδυναμίες ως προβλήματα γραμμής για να παρασέρνει και καλούς συντρόφους (τότε οι φοιτητικές κινητοποιήσεις, προβλήματα που είχαμε στην τακτική μας και διορθώσαμε κ.ά.). Επιδιώκει τη στοίχιση πίσω από πρόσωπα και δουλεύει με τη στοίχιση γύρω από πρόσωπα, έτσι ώστε πολιτικά ζητήματα να εμφανίζονται ως διαφωνίες προσώπων.

“Αφήνουν όλα τα λουλούδια να ανθίσουν”, κάνουν τη δουλειά τους μέσα στη γενική σύγχυση, τρέφονται από αυτή. Στηρίζουν ή στρέφουν την προσοχή σε όποιον διαφωνεί, αρκεί να αμφισβητεί.

Μία γνώριμη τακτική είναι να εμφανίζουν επιτυχίες ως αποτέλεσμα της καθοδήγησης ή της “γραμμής” της φράξιας. Νομίζω ότι μόνο το 2007 η Σπουδάζουσα Αθήνας εμφάνιζε την μεγαλύτερη ανάπτυξη από όλες τις οργανώσεις με τεράστια διαφορά, στα χαρτιά φυσικά.

Δεν υπάρχει φραξιονιστική δράση που δεν εντοπίζει και δεν αξιοποιεί ο αντίπαλος. Αυτό φάνηκε και στη συγκεκριμένη περίπτωση. Όταν εκδηλωθεί η ζημιά είναι πολύ μεγαλύτερη.

Είναι άσχημη κατάσταση σύντροφοι για αυτό χρειάζεται διαρκής ιδεολογική και πολιτική επαγρύπνηση, να προλαβαίνουμε όσο γίνεται τέτοιες καταστάσεις. Δεν υπάρχει πιο στενάχωρο πράγμα με κόπο να έχουμε χτίσει και να χάνουμε από την Οργάνωση νέους ανθρώπους.

Με αυτές τις σκέψεις σύντροφοι κλείνω, άλλα να θυμηθούμε και ένα όμορφο στίχο από τα τραγούδια της ΚΝΕ:

*Το λάβαρο που μου 'λαχε
ψηλά θα το κρατήσω
εμπρός συντρόφοι πιο ψηλά*

Από τις εκδηλώσεις του 33^{ου} Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή (2007) που πραγματοποιήθηκαν στο ΣΕΦ. Τα έσοδα δόθηκαν για την ενίσχυση πυρόπληκτων μαθητών της Ζακάρως.

Από την πρώτη πανεργατική απεργία μετά το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης στην Ελλάδα στις 17 Δεκέμβρη του 2009.

Η δράση της ΚΝΕ στις σύνθετες συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης του Θοδωρή Χιώνη

Ο Θοδωρής Χιώνης ήταν Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ από το 2011 έως το 2015.

Η διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ, η σημερινή διευρυμένη σύνοδος και η δραστηριότητα για την υλοποίηση των σημαντικών στόχων που θέτει για τα επόμενα χρόνια, αποτελούν τις νέες σελίδες στην Ιστορία της ΚΝΕ, τη συνέχεια όλων των προηγούμενων, γι αυτή τη νεανική έφοδο στο μέλλον, όπως ωραία αναφέρεται και στο σχέδιο διακήρυξης.

Όπως καταλαβαίνουμε όλοι μας κι ακούγοντας ιδιαίτερα τους συντρόφους που ήδη μίλησαν, από την πορεία της ΚΝΕ που είναι ενταγμένη οργανικά στην ιστορία του Κόμματος, προκύπτουν σημαντικά συμπεράσματα, που μπορούν συνεχώς να ενισχύουν τη σοβαρή προσπάθεια που κάνει η ΚΝΕ, για τη διαπαιδαγώγηση χιλιάδων νέων κομμουνιστών, που θα ανανεώσουν τις γραμμές του Κόμματος, που θα προετοιμάσουν μαζί με το Κόμμα τους αυριανούς πρωτοπόρους του εργατικού κινήματος, του αγώνα για τον σοσιαλισμό – κομμουνισμό.

Η αξιοποίηση των συμπερασμάτων, η μετάδοση της πείρας μαζί με την εξέταση της νέας πείρας που αποκτιέται μέσα στην ταξική πάλη, στην ΚΝΕ

έπαιξε και παίζει σπουδαίο ρόλο για να καλύπτει όσο αυτό είναι δυνατό, και είναι σε μεγάλο βαθμό, τη φυσική πολιτική και κοινωνική απειρία των μελών της, τη συνεχή ανανέωση των γραμμών και των οργάνων της.

Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορού να εμπλουτίσω τη δουλειά που κάνετε όπως οι υπόλοιποι σύντροφοι. Άλλωστε μέχρι πριν δυο χρόνια μαζί δουλεύαμε στην ΚΝΕ και την περίοδο που προηγήθηκε την εκτιμήσαμε στο 11^ο Συνέδριο, με τα θετικά αλλά και τα κενά, τις ελλείψεις μας. Τι κάναμε, τι αντιμετωπίσαμε, είναι γνωστά.

Κάτι που αξίζει να θυμηθούμε, είναι ότι η ΚΝΕ μέσα από όλη την προηγούμενη πορεία της και την αντιμετώπιση προβλημάτων, είχε στο 10^ο Συνέδριό της καταφέρει να ανέβει ένα σκαλί παραπάνω στην ωρίμανσή της, είχε δημιουργήσει μια σοβαρή υποδομή για τη συνέχεια και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τους όρους παραπέρα ισχυροποίησής της. Δηλαδή την σταθερή δουλειά για την αφομοίωση των επεξεργασιών του ΚΚΕ για τον σοσιαλισμό, της στρατηγικής του, της μόνιμης ενασχόλησης για τη γνώση της ιστορίας του Κόμματος και του επαναστατικού κινήματος, της συνεχούς προσπάθειας για να την άνοδο του ιδεολογικού επιπέδου των στελεχών και των μελών της Οργάνωσης, τη διαπαιδαγωγτική δουλειά για τη διαμόρφωση της κομμουνιστικής προσωπικότητας, τη δράση που εξασφαλίζει τη διεύρυνση και την ποιότητα των δεσμών της ΚΝΕ με τη νεολαία.

Είχε δημιουργηθεί σοβαρή υποδομή και με την ολόπλευρη καθοδήγηση του Κόμματος για να σταθεί, να προχωρήσει και να παλέψει στο πλάι του Κόμματος σε συνθήκες βαθείας και παρατεταμένης καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, όπου ήρθε αντιμέτωπη με εξελίξεις και φαινόμενα πολύ σύνθετα, που τα στελέχη και τα μέλη της ίσως πρώτη φορά αντιμετώπιζαν. Αυτό δεν αφορούσε μόνο τα νέα προβλήματα, τις συνθήκες που διαμόρφωσε σε όλη τη χώρα, την ανεργία, την ένταση της εκμετάλλευσης, τους όρους ζωής και μόρφωσης της νεολαίας. Αλλά ιδιαίτερα τις μεθόδους της αστικής τάξης, το οπλοστάσιο που χρησιμοποίησε ενάντια στο ΚΚΕ και στο εργατικό, λαϊκό κίνημα, αλλά και στην ανανέωση των δεσμών μας με νέους και νέες. Ανάμεσα σε άλλα αξιοποιήθηκε συνδυασμένα και στηρίχτηκε τόσο το ρεύμα του ρεφορμισμού – οπορτουνισμού όσο και το εθνικιστικό - φασιστικό. Ο αποπροσανατολισμός και η ενσωμάτωση, η πίεση για άμεση λύση και η συμμετοχή σε αστική κυβέρνηση.

Ένα χαρακτηριστικό είναι ότι παρουσιάστηκαν και προβλήθηκαν ως “νέα” τα κινήματα τύπου “αιγυπτιακής” και “τυνισιακής άνοιξης”, “καταλάβετε τη Γουολ Στριτ” ή των διαδηλώσεων στην Τουρκία κι ως προοδευτικό στοιχείο γενικά η συμμετοχή νεολαίας σε αυτά. Εδώ πέρα, το λεγόμενο κίνημα των “αγανακτισμένων και των πλατειών”. Όπου στηρίχτηκαν και ενθαρρύνθηκαν

από μηχανισμούς της αστικής τάξης, με στόχο τη χειραγώγηση, την πρόληψη της ριζοσπαστικοποίησης, στα πλαίσια δικών τους, αστικών αντιθέσεων και ανταγωνισμών.

Τα αστικά κόμματα, ο οπορτουνισμός, τα κανάλια των καπιταλιστών προπαγάνδιζαν σαν καινούργια και ελπιδοφόρα την αντιδραστική κατεύθυνση “έξω τα κόμματα” ή “έξω τα συνδικάτα”, ενώ προωθούσαν την ενότητα των αντιμνημονιακών δυνάμεων.

Εμφάνισαν νέα “φρέσκα” πρόσωπα, που δεν κουβαλούσαν τις αμαρτίες των προηγούμενων ενώ είχαν και έχουν τις ίδιες σκουριασμένες πολιτικές ιδέες, πασπαλισμένες με εκουχρονισμούς, δήθεν εναλλακτικές ιδέες και στόχο την ανανέωση του αστικού πολιτικού συστήματος.

Εμφάνισαν ως νέο τρόπο στην κινητοποίηση της νεολαίας τις μορφές επικοινωνίας και συμμετοχής μέσα από το διαδίκτυο, την κοινωνική δικτύωση, σε μια προσπάθεια να αμφισβητηθεί η αξία της οργανωμένης πάλης.

Δόθηκε μάχη κόντρα στο ρεύμα και για να επεξεργαστούμε παραπέρα τις κατευθύνσεις μας για την παρέμβαση σε όλα τα τμήματα της νεολαίας κι εκεί που κρινόταν η ανανέωση των δυνάμεων της ΚΝΕ. Κόντρα σε όλα αυτά, που στη ουσία τους είναι τόσο παλιά όσο και η προσπάθεια της αστικής τάξης να απομακρύνει την νεολαία από την ταξική πάλη, που την παρουσιάζουν ως ξεπερασμένη κι ανούσια. Να κρατήσει μακριά από το εργατικό κίνημα την αγανάκτηση, τη διαμαρτυρία, τους αγώνες της νεολαίας, να μην συναντηθούν με την επαναστατική πολιτική, με τη γραμμή πάλης για την κατάργηση της καπιταλιστικής εξουσίας.

Σε αυτή τη μάχη είχαμε υποδομή από τα πριν, που αφορούσε την ενίσχυση του ταξικού κριτηρίου στην παρέμβαση της ΚΝΕ, σε ότι αφορά τη νεολαία, τη σύνθεσή της, τα προβλήματά της, τα κινήματα που συγκροτούν τα τμήματά της, τη προοπτική της. Συμβάλλοντας ως νεολαία του ΚΚΕ στο κύριο μέτωπο για το Κόμμα, που είναι η συγκέντρωση δυνάμεων στην εργατική τάξη, στη νέα βάρδιά της, με την ιδιαίτερη ευθύνη που έχει η ΚΝΕ στις νεότερες ηλικίες που αύριο θα αναπληρώνουν τις γραμμές της εργατικής τάξης.

Βέβαια, όπως θυμάστε ήρθαμε αντιμέτωποι με ένα σοβαρό πρόβλημα. Αν και ενισχύθηκε στην ΚΝΕ η πολιτική και αγωνιστική πείρα μέσα από μεγάλες αναμετρήσεις, αξιοποίησε τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες που έδιναν η στάση και οι επεξεργασίες του Κόμματος, η επεξεργασία του Προγράμματος στο 19^ο συνέδριο του Κόμματος -που ήταν το πιο κρίσιμο ζήτημα- μια σειρά παράγοντες, νέα ζητήματα που έφερε η κρίση, αλλά και δικές μας αδυναμίες, δημιούργησαν κενά στη δουλειά μέσα στη νεολαία στην προσπάθεια συσπείρωσης δυνάμεων, δηλαδή το να δουλεύουμε βαθιά μέσα στη νεολαία χωρίς να χάνουμε προσανατολισμό, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση αλλά

και χωρίς να παραβλέπουμε τους παράγοντες που απαιτούνται για τη συσπείρωση νέων.

Η απόφαση της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του Κόμματος για την δουλειά του στη νεολαία, έγινε οδηγός για το 11^ο Συνέδριο. Με στόχο μέσα από την ενίσχυση των επαναστατικών χαρακτηριστικών στη λειτουργία και τη δράσης της, η ΚΝΕ να εμπνέει ευρύτερα στην οργανωμένη πάλη με τις αξίες και τα ιδανικά της ταξικής πάλης, να αναπτύσσει την ικανότητα δουλειάς με μάζες νέων που όχι απλά επηρεάζονται αλλά, ενσωματώνονται από την κυρίαρχη ιδεολογία και τις διάφορες αποχρώσεις της.

Απαιτεί συνεχή επαγρύπνηση, αποτελεί διαρκή αγώνα η ΚΝΕ να δυναμώνει ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά διασφαλίζοντας ικανότητα δράσης σε όλες τις συνθήκες και με όρους προοπτικής, να δημιουργεί γερές υποδομές, νέες βάσεις για τη συνέχεια. Η συνέχεια οπωσδήποτε διασφαλίζεται από το Κόμμα, από την πρωταρχική ευθύνη που έχει για την παρέμβαση στη νεολαία και την καθοδήγηση της ΚΝΕ. Ευθύνη με μεγάλες απαιτήσεις, που τα δυο χρόνια που έχω περάσει αποκλειστικά στη δουλειά του Κόμματος την συνειδητοποιώ όλο και περισσότερο.

Το σίγουρο είναι ότι η ΚΝΕ απ' όλη την πορεία της έχει αποκτήσει σημαντική πείρα για να αντιμετωπίζει τις παγίδες, τα εργαλεία της αστικής τάξης, η οποία θέλει να ελέγχει και τη συνείδηση των νέων ανθρώπων.

Μπορούμε να γιορτάσουμε τα 100χρονα του ΚΚΕ και τα 50χρονα της ΚΝΕ εμπλουτίζοντας κι εμείς το οπλοστάσιό μας, ώστε όλο και περισσότεροι νέοι και νέες να πυκνώνουν και να ανανεώνουν τις γραμμές της ΚΝΕ, που στην καθημερινή τους πάλη νόημα και περιεχόμενο να δίνουν οι μεγάλες μάχες που βρίσκονται μπροστά μας, ο σκοπός του αγώνα που διεξάγουμε. Με σημαντικές, συγκεκριμένες πράξεις να ανταποκριθούμε στις παρακαταθήκες της ιστορίας μας, στην ιστορική αποστολή της πιο πρωτοπόρας τάξης.

Από το 22° Αντιιμπεριαλιστικό Διήμερο της ΚΝΕ στη Σούδα.

Στα πλαίσια του διημέρου πραγματοποιήθηκε πορεία στην αεροπορική και τη ναυτική βάση που λειτουργούν στην περιοχή ως ορμητήρια ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Από τις εργασίες του 11^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ (18-21/12/2014).

Από τις εκδηλώσεις του 43^{ου} Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή στην Αθήνα.

**ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ**

*«Σεμνή υπογραφή του λαού μας
στις λεωφόρους του μέλλοντος»*

Γιάννης Ρίτσος

Παρέμβαση του Δημήτρη Κουτσούμπα

Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ

Πρόκειται για πολύ σημαντική συνεδρίαση η σημερινή Διευρυμένη Σύνοδος του ΚΣ για την προετοιμασία μας μπροστά στα 50 χρόνια της ΚΝΕ που θα τα γιορτάσουμε μαζί με τα 100 χρόνια του Κόμματός μας.

Οποσδήποτε το σχέδιο διακήρυξης, με την βελτίωση που θα έχει και μετά την σημερινή συλλογική συζήτηση, αλλά και με τις παρατηρήσεις των μελών της ΚΕ του ΚΚΕ, δίνει το στίγμα, την κατεύθυνση, το περιεχόμενο της δουλειάς μας όλο τον επόμενο χρόνο, μαζί με τις υπόλοιπες αποφάσεις για τις δραστηριότητες της ΚΝΕ και την άμιλλα για την οικοδόμηση και τη στρατολογία.

Φυσικά, εξυπακούεται ότι βαθιά ιστορική μελέτη και ολοκληρωμένα συμπεράσματα από αυτή την ηρωική 50χρονη πορεία, δεν μπορούν να βγουν μέσα από τη σημερινή δουλειά και τη διακήρυξη. Η ολοκληρωμένη αποτίμηση όλης αυτής της πορείας, είναι ενταγμένη στη συλλογική μελέτη και συζήτηση, που θα κάνει και έχει ήδη αρχίσει να ετοιμάζει το Κόμμα, για την περίοδο και της δικτατορίας 1967-1974, όπως και στη συνέχεια για το 1974-1991 και πάει λέγοντας.

Ορισμένα βασικά και κρίσιμα συμπεράσματα από την ιστορική πείρα, έδωσαν οι σύντροφοι από το Κόμμα που μίλησαν κατά τη διάρκεια των εργασιών και οι οποίοι είχαν διατελέσει γραμματείς της ΚΝΕ, κατά τη διάρκεια όλης σχεδόν αυτής της 50χρονης πορείας. Δεν είναι μαζί μας, αφού

έχει φύγει από τη ζωή εδώ και πολλά χρόνια, ο σ. Μήτσος Τσιάρας, ο πρώτος Γραμματέας της ΚΝΕ, από την ίδρυσή της το 1968 έως το 1972, μέσα στη χούντα. Φυσικά λείπουν ακόμα δύο Γραμματείς που διαγράφηκαν από την ΚΝΕ –ο Γ. Γράψας που έφυγε με το ΝΑΡ το 1989 και δεν είναι πλέον εν ζωή και ο Τ. Θεοδωρικάκος που έφυγε το 1991 με τον ΣΥΝ και σήμερα συνεργάζεται με τη ΝΔ.

Όλοι αυτοί οι σύντροφοι που μίλησαν από το Κόμμα, όπως και η συντρόφισσα Αλέκα Παπαρήγα, στην ομιλία της, αναφέρθηκαν αναλυτικά σε βασικές εκτιμήσεις και συμπεράσματα που βγάζει η πείρα, όπως την ανάγκη αυτοτελούς ύπαρξης επαναστατικής κομμουνιστικής νεολαίας στο πλάι του ΚΚΕ, κάτω από όλες τις συνθήκες, την ανάγκη το Κόμμα να καθοδηγεί τη νεολαία του η οποία πρέπει να συγκροτείται στη βάση του μαρξισμού-λενινισμού, του προλεταριακού διεθνισμού, του Προγράμματος και της στρατηγικής του Κόμματος, με την τήρηση όλων των λενινιστικών κανόνων και αρχών λειτουργίας και δράσης. Την ανάγκη συνεχούς πάλης κατά του οπορτουнизμού, της συνεχούς ιδεολογικοπολιτικής και οργανωτικής επαγρύπνησης. Το γεγονός ότι δεν νοείται νεολαιίστικο κίνημα αυτονομημένο, αυτοτελές, έξω από το εργατικό κίνημα με βάση το κριτήριο της ηλικίας, αφού ακόμα και στο μαθητικό, φοιτητικό, σπουδαστικό κίνημα συμμετέχουν παιδιά της εργατικής τάξης, των λαϊκών οικογενειών, είναι ενταγμένα στη δράση με το εργατικό κίνημα και την κοινωνική συμμαχία σε ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική-αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, στην πάλη για την εργατική εξουσία και άλλα σχετικά. Δεν θα ξαναμιλήσω λοιπόν για όλα αυτά.

Θα ήθελα όμως να επαναλάβω και να επισημάνω, ότι η ΚΝΕ, ως επαναστατική κομμουνιστική νεολαία του ΚΚΕ, στάθηκε δίπλα στο Κόμμα, σε όλη αυτή την σχεδόν 50χρονη δραστηριότητα μέσα στους αγώνες, στην γενικότερη πολιτική δράση, στις διάφορες σκληρές αναμετρήσεις.

Από τα μαύρα χρόνια της δικτατορίας, οπότε και ιδρύθηκε (1968-1974), τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης της νεοδημοκρατικής διαχείρισης (1974-1981), όπως και στη συνέχεια της πρώτης σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης του ΠΑΣΟΚ (1981-1989).

Αν και λαβωμένη από την εσωκομματική διαπάλη και τις δύο διασπάσεις του Κόμματος, μέσα στα χρόνια της επικράτησης της αντεπανάστασης, της διάλυσης της ΕΣΣΔ και των ανατροπών του σοσιαλιστικού συστήματος (1989- 1991), ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του Κόμματος, στο κάλεσμα της ιστορικής αναγκαιότητας, να κρατήσουμε ψηλά την κόκκινη σημαία, γιατί η ελπίδα βρίσκεται στην πάλη των λαών.

Αντέξε, ανασυγκροτήθηκε, ανέπτυξε τις δυνάμεις της, σταθερά στο πλευρό

του Κόμματος, πολύτιμη δύναμη, ακολουθώντας σταδιακά την πορεία αποκατάστασης των επαναστατικών χαρακτηριστικών, κάνοντας αρχή από το 14^ο Συνέδριο τον Δεκέμβριο του 1991, και με ορόσημο το 19^ο Συνέδριο τον Απρίλη του 2013.

Συμμετείχε όλη αυτή την εικοσαετία, στην πλούσια αλλά πολύ δύσκολη πορεία του Κόμματος:

- Για μελέτη των συμπερασμάτων από τις ανατροπές και την συνολική σοσιαλιστική οικοδόμηση, με επίκεντρο την πείρα της Σοβιετικής Ενωσης που καταγράφηκε μέσα από συλλογική μελέτη και συζήτηση στις αποφάσεις του 18^{ου} Συνεδρίου το 2009.

- Την μελέτη της ιστορικής πείρας του ΚΚΕ, μέσα από την επίσης συμμετοχή στην συλλογική συζήτηση και την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για την ιστορία του Κόμματος το 2011.

- Όπως και από τις προγραμματικές επεξεργασίες και την διαμόρφωση νέου προγράμματος του Κόμματος, έγκρισης νέου καταστατικού, στο 19^ο Συνέδριο το 2013.

Τα χρόνια που ακολούθησαν μέχρι το πρόσφατο 20^ό Συνέδριο του Κόμματος, τον Μάρτη του 2017, και μετά από αυτό μέχρι σήμερα, η ΚΝΕ, με τη βοήθεια του Κόμματος, κατέβαλε μεγάλη και σοβαρή προσπάθεια να εξειδικεύσει τη στρατηγική του Κόμματος σε χώρους όπου συγκεντρώνεται η νεολαία, ως εργατική και σπουδάζουσα.

Με την ενεργή συμμετοχή στη συζήτηση των αποφάσεων και κατευθύνσεων, των ντοκουμέντων του Κόμματος, με τις θέσεις, εκτιμήσεις και προτάσεις των στελεχών της και των μελών της, των φίλων και οπαδών της, συνέβαλε στον εμπλουτισμό της πολιτικής και μαζικής δράσης του Κόμματος.

Φυσικά σε όλη αυτή την περίοδο συνέβαλαν αποφασιστικά και η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του Κόμματος τον Δεκέμβριο του 2013 για τη δουλειά του Κόμματος στη νεολαία και το 11^ο Συνέδριο της ΚΝΕ τον Δεκέμβριο του 2014.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, ειλικρινά νιώθουμε περήφανοι σαν Κόμμα γιατί έχει αναδειχθεί μια νέα γενιά στελεχών της ΚΝΕ.

Όλοι και όλες εσείς που συμμετέχετε σήμερα στην Διευρυμένη αυτή Σύνοδο του ΚΣ για τα 50χρονα, επίσης άλλα στελέχη που δεν είναι σήμερα εδώ, καθώς και μια γενιά στελεχών που ήδη έχει περάσει από την ΚΝΕ στο Κόμμα, όλα αυτά τα χρόνια της δράσης μας, και έχει έτσι ανανεώσει και βελτιώσει την ηλικιακή σύνθεση των οργάνων του Κόμματος. Δεν είναι για να χαϊδέψουμε αυτιά, ούτε για κολακεία.

Είστε μια γενιά διαπαιδαγωγημένη σε σύνθετες συνθήκες, με δύσκολα καθήκοντα, αγωνιστικά διαπαιδαγωγημένη, καθώς έχετε σχετικά βελτιώσει και την πολιτική σας μόρφωση και την πείρα από διάφορες αναμετρήσεις.

Και δεν υποτιμούμε το γεγονός αυτό, καθώς έχουμε πλήρη συνείδηση ότι η επίδραση της αντεπανάστασης, το προσωρινό πισωγύρισμα στην ιστορία της ανθρωπότητας, η οπισθοχώρηση του εργατικού επαναστατικού κινήματος, διεθνώς και στη χώρα μας, ο αρνητικός συσχετισμός δύναμης, σπάει κόκαλα σήμερα.

Δυσκολεύει την στράτευση, την ανάταση, ανακόπτει την ορμή, την αισιοδοξία, στοιχεία που επιδρούν καταλυτικά μέσα στις μάζες της νεολαίας, αφού από την φύση της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, αυτά είναι στοιχεία που συμβάλλουν επιπλέον στο να την κινητοποιούν και να ενδυναμώνουν την επαναστατική της διάθεση για πάλη και αντίσταση.

Φυσικά, γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ, για να ανατρέψουμε –όσο περνάει από το χέρι μας- αυτή την κατάσταση, για να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες.

Γιατί τα λόγια του Μαγιακόφσκι δεν τα τραγουδάμε για να γιορτάσουμε μόνο την μνήμη του Μεγάλου Οκτώβρη του 1917, αλλά γιατί είμαστε βαθιά πεισμένοι, ότι *«το μέλλον δεν θα ρθει από μονάχο του έτσι νέτο-σκέτο, αν δεν πάρουμε μέτρα κι εμείς»*.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

παρά την αναμφισβήτητη πρόοδο που έγινε όλα αυτά τα χρόνια, παρά την προσπάθεια που έγινε στην παραπέρα επεξεργασία των κριτηρίων στρατολογίας και δοκιμασίας των μελών της ΚΝΕ, πριν ενταχθούν στο Κόμμα, εμφανίζονται προβλήματα αρκετά, που πρέπει με καθαρό μυαλό και ανοιχτά μάτια και αυτιά να τα αντιμετωπίσουμε παίρνοντας επιπλέον μέτρα δημιουργικά.

Για να το πούμε αλλιώς, εξακολουθούν να υπάρχουν τα προβλήματα που εντοπίσαμε και στην Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για τη Νεολαία και στο 20^ο Συνέδριο, όπως είναι για παράδειγμα:

- Οι καθυστερημένοι ρυθμοί στρατολογίας, σε σχέση με τις ανάγκες, ιδιαίτερα σε χώρους δουλειάς που απασχολούν νέους και νέες, όπως οι σχολές κατάρτισης και μαθητείας, αλλά και στα υπόλοιπα σχολεία, ΕΠΑΛ- Γυμνάσια- Λύκεια, στα ΤΕΙ και στα Πανεπιστήμια.

- Ιδιαίτερα το πρόβλημα των χαμηλών ρυθμών στρατολογίας από τα σχολεία, τους μαθητές, είναι κρίσιμο ζήτημα καθώς καθορίζει την παραπέρα ανάπτυξη της ΚΝΕ και τους ρυθμούς αυτής της ανάπτυξης.

- Επίσης έχουμε διαπιστώσει αναντιστοιχία προς τις σημερινές ανάγκες και απαιτήσεις για συνεχή προσπάθεια αφομοίωσης και των παλιότερων αλλά και των νέων μελών. Υπάρχουν μεγάλες ακόμα υστερήσεις σε αυτό αλλά και

προχειρότητα στην στρατολογία, στοιχεία δηλαδή που αποτελούν πηγές αιμορραγίας δυνάμεων, κάτω από την ύπαρξη οξυμένων δυσκολιών και προβλημάτων που συναντούν οι νέοι άνθρωποι.

● Οπωσδήποτε όλα αυτά δεν είναι αποκλειστικά προβλήματα της ΚΝΕ. Αφορούν εξίσου και περισσότερο αν θέλετε, το Κόμμα, τόσο τα μέλη του Κόμματος που δουλεύουν μέσα στην ΚΝΕ όσο και τις αντίστοιχες Κομματικές Οργανώσεις.

● Η μη επίλυση προβλημάτων από όλους εμάς, όπως το γεγονός ότι δεν έχει αποκτήσει ακόμα τον απαραίτητο επιτελικό χαρακτήρα τόσο η προσέγγιση, όσο και η κοινή δράση εκπαιδευτικών-μαθητών-γονιών, για την απαιτούμενη ιδεολογικοπολιτική προετοιμασία μέσα στους μαθητές, στη μαθητεία, στα ΕΠΑΛ, στα ΤΕΙ, δυσκολεύει την ίδια την διεύρυνση του αγωνιστικού περιγύρου της ΚΝΕ, την Κίνηση οικοδόμηση, άρα και τη διεύρυνση των πηγών στρατολογίας στο Κόμμα, για το οποίο, όπως όλοι ξέρουμε, μια πολύ βασική πηγή της, η κύρια πηγή της είναι η Κομμουνιστική Νεολαία.

Οπωσδήποτε, όπως έχουμε εκτιμήσει, νέα προβλήματα έχουν ανακύψει, που προκαλούν και νέες δυσκολίες στην προσέγγιση του Κόμματος και την επίδραση της επαναστατικής πολιτικής μέσα στη νεολαία.

Δυσκολίες που, ιδιαίτερα αυτά τα 9 συνεχή χρόνια της βαθιάς καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, έχουν αγκαλιάσει σχεδόν το σύνολο των νέων ηλικιών, με αρνητικές κατά βάση αλλαγές στις συνθήκες ζωής, εργασίας, μόρφωσης, με νέες εργασιακές σχέσεις αλλά και με δραματική αύξηση της ανεργίας, της προσωρινής, ευκαιριακής εργασιακής απασχόλησης, την μεγάλη εσωτερική κινητικότητα αλλά και την μετανάστευση.

Ταυτόχρονα, έχουν να κάνουν με τις συνεχιζόμενες αντιδραστικές αναδιρθρώσεις στην παιδεία, αντιδραστικές από τη σκοπιά φυσικά των παιδιών της λαϊκής οικογένειας, γιατί αναμφίβολα είναι θετικές για το κεφάλαιο και τις μονοπωλιακές επιχειρήσεις, τις προδιαγραφές που βάζει το σύστημα και οι καπιταλιστικές ενώσεις στο οποίο αυτό ανήκει, δηλαδή η ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Παρουσιάζονται νέες δυσκολίες στο ιδεολογικό μέτωπο.

Συζητούσαμε στο Γραφείο του ΚΣ πριν λίγες μέρες, την περίπτωση καθηγήτριας Πανεπιστημίου που έβαλε εργασία στους φοιτητές της: *«Κάποιοι λένε ότι το σύστημα είναι άδικο. Μπορεί αυτό να αλλάξει;»* Κι αφού έγραψαν την εργασία οι φοιτητές, πήγε την επόμενη φορά και είπε ως θέση της έδρας: *«Το σύστημα αυτό δεν αλλάζει. Το ζήτημα είναι να δημιουργήσουμε μια δίκαιη ανάπτυξη, με επενδύσεις κ.λπ.»*, θέτοντας όλο το ιδεολογικό προπαγανδιστικό πλαίσιο της κυβερνητικής προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και της αντιπολίτευσης των αστικών κομμάτων. Κι αυτό δεν είναι μεμονωμένο παράδειγμα.

Στο οπλοστάσιο που χρησιμοποιεί η αστική τάξη, ο ρεφορμισμός και ο οπορτουνισμός, χρειάζεται σθεναρή απάντηση, καθημερινή επεξεργασία επιχειρημάτων. Σε όλα αυτά αλλά και σε άλλα ζητήματα, οδηγός είναι ο Ριζοσπάστης. Κι από αυτό το γεγονός προκύπτει κυρίως η ανάγκη για καθημερινή αγορά και μελέτη του.

Αντίστοιχα δείκτης δυσκολίας είναι οι συνεχείς εξελίξεις στο αστικό πολιτικό σύστημα, η προσπάθεια αναδιάρθξής του, η προσπάθεια διαμόρφωσης του νέου διπολισμού με επίκεντρο τον ΣΥΡΙΖΑ και τη ΝΔ, ενώ κάνουν απέλπιδα προσπάθεια να αναβιώσουν την κεντροαριστερά, η οποία συμπιέζεται αφού τη θέση της σοσιαλδημοκρατίας καλύπτει βασικά, και μάλιστα με επιτυχία όπως λέει και ο ΣΕΒ και οι ευρωπαίοι, αμερικάνοι και άλλοι εταίροι, ο ΣΥΡΙΖΑ ή τέλος πάντων μια συγκυβέρνηση με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ.

Χρειάζεται με πειστικότητα να εξηγούμε, να παρακολουθούμε τις εξελίξεις. Προσπαθεί για παράδειγμα, ο ΣΥΡΙΖΑ να εμφανιστεί με αντισυστημική, προοδευτική δήθεν μεταμφίεση. Πότε με το σύμφωνο συμβίωσης, πότε με την ταυτότητα φύλου, πότε με την νομιμοποίηση της κάνναβης, πότε με τα θρησκευτικά, πότε με τον κολοβό αντιφασισμό του, πότε με την προστασία δήθεν των προσφύγων, πότε με τα γαρίφαλα στην Καισαριανή ή την Μακρόνησο κ.λπ. Διαστρέφοντας ταυτόχρονα μέσα από όλα αυτά, ό,τι πραγματικό, ταξικό, προοδευτικό, ανατρεπτικό περιεχόμενο έχει η συνολική πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, όπως και τις συγκεκριμένες κρυστάλλινες θέσεις μας για τα ζητήματα αυτά και τον επιστημονικό τρόπο που τα αναπτύσσουμε με πληθώρα επιχειρημάτων, που και οι ίδιοι αντίπαλοί μας, κυρίως σε κατ' ιδίαν συναντήσεις, δεν μπορούν να αμφισβητήσουν.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, οπωσδήποτε γίνονται διεργασίες μέσα στις λαϊκές συνειδήσεις. Οι περισσότερες είναι υπόγειες, βουβές, δεν εκφράζονται με αποφασιστικότητα οργάνωσης, προσωπική και μαζική συμμετοχή σε αγώνες, στο κίνημα κ.λπ., αλλά γίνονται.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα κλαδικού σωματείου σε εργασιακούς χώρους-γκέτο, που το είχε φτιάξει η εργοδοσία με τον ΣΥΡΙΖΑ και άλλους και βάζουν τους διευθυντές να γράφουν μέλη, για να το ελέγχουν, όπου εμείς δεν είχαμε δυνάμεις, δώσαμε γραμμή για να μην νομιμοποιήσουμε τη νοθεία της εργοδοσίας και του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού, να εκφραστούν στην κάλπη με λευκό και άκυρο, ενώ τελευταία στιγμή κατεβάσαμε ενδεικτικά και ένα ψηφοδέλτιο λίγων απόδμων του ΠΑΜΕ, για να έχουμε εικόνα από τα μέσα για το τι κάνουν. Μάλιστα οι σύντροφοι που ήταν υποψήφιοι δεν ψήφισαν το ψηφοδέλτιο. Έριξαν άκυρο με βάση τη γραμμή.

Το αποτέλεσμα ήταν έκπληξη: Σε 6.236 ψηφίσαντες, η κόλπη έβγαλε 542 άκυρα, 321 λευκά και 325 ψηφοδέλτια του ΠΑΜΕ. Και μάλιστα σε συνθήκες που η εργοδοσία και τα τσιράκια της τους πήγαιναν με τα ψηφοδέλτια πάνω από την κόλπη.

Οι εργαζόμενοι αντέδρασαν στη νοθεία, στην τρομοκρατία της εργοδοσίας και των μπράβων της, στους συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ και άλλους εξαγορασμένους, πωλημένους.

Και δεν είναι μόνο αυτά τα παραδείγματα.

Άρα βλέπουμε, ότι εκτός από δυσκολίες η ίδια η εξέλιξη της κατάστασης, των συνθηκών, η δράση η δική μας, δημιουργεί και νέες δυνατότητες, που πρέπει να τις αξιοποιήσουμε, να τις βάλουμε σε ένα κανάλι, να αποκτήσουν πιο μόνιμα και γενικευμένα χαρακτηριστικά.

Συνολικά, οι εξελίξεις –οικονομικές-πολιτικές κ.λπ.– από τη μια διαμορφώνουν όρους μειωμένων απαιτήσεων, τάσεις υποταγής, συμβιβασμών, καλλιεργούν τον ατομισμό αλλά την ίδια στιγμή συνυπάρχουν και μπολιάζουν τη νεολαία, τον λαό, με την προσδοκία της ανάκαμψης, της ανάπτυξης, που καλλιεργούν τα κόμματα του συστήματος, άσχετα ποια συνταγή προκρίνει το καθένα από αυτά.

Όμως, στα πλαίσια και στο έδαφος της πορείας αυτής, της επιδείνωσης της θέσης των νέων των εργατικών λαϊκών οικογενειών, δεν αποκλείεται καθόλου να παρουσιαστούν, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες ριζοσπαστικές διαθέσεις, να φουσκώσει ξανά ορμητικά ο χείμαρρος της λαϊκής, της νεανικής οργής.

Και για αυτή τη στιγμή πρέπει να είμαστε έτοιμοι, αφού για αυτές τις στιγμές άλλωστε δουλεύουμε και σε συνθήκες και καιρούς δύσκολους, και όπως τους βιώνουμε, ακόμα και καμιά φορά βαρετούς.

Αυτές είναι λοιπόν οι στιγμές, ακόμα και οι διαθέσεις που πρέπει να αξιοποιηθούν από εμάς για την σχεδιασμένη παρέμβαση, καθοδήγηση και δράση.

Έχουμε πολλά μέτωπα πάλης ανοικτά που πρέπει να τα δουλέψουμε, να παρακολουθήσουμε καλύτερα την εξέλιξή τους και να διαμορφώσουμε το ιδεολογικό πολιτικό μας μέτωπο και την οργανωμένη παρέμβασή μας.

Όλα αυτά τα ζητήματα και μέτωπα που ανοίγονται πρέπει να αντιμετωπίζονται και μέσα στο μαζικό κίνημα και μέσα από την αυτοτελή ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση του Κόμματος και της ΚΝΕ, που θα βοηθά την κομματική οικοδόμηση, θα ενισχύει την στρατολογία και την μαζική, με σταθερότητα, αφομοιωτική και διαπαιδαγωγική ικανότητά μας.

Αρκετά από αυτά θίχτηκαν σήμερα, άλλα όμως, δεν μας προβλημάτισαν επαρκώς. Θα πω ορισμένα.

Π.χ. Οφείλουμε να δουλέψουμε καλύτερα, παίρνοντας υπόψη στη δράση μας, ότι η ανεργία, η προσωρινή απασχόληση με όλες τις μορφές που γνωρίζουμε, η μεγάλη “κινητικότητα” όπως την λένε, είναι και μέσα ενσωμάτωσης και καλλιέργειας νέων αυταπατών, δυναμώνει τα εμπόδια για την ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης.

Υπάρχει δυσκολία λόγω όλων αυτών, στην απόκτηση από τους νέους και τις νέες σταθερών δεσμών με το σωματείο του κλάδου τους. Και παρουσιάζεται αυτό το πρόβλημα κυρίως σε κλάδους, όπως επισιτισμός, εμπόριο, τηλεπικοινωνίες, υπηρεσίες κλπ., όπου υπάρχει συγκέντρωση νεολαίας, αλλά και όπου παρουσιάζονται όλα αυτά τα προβλήματα εποχιακής δουλειάς, γρήγορης μετακίνησης από τόπο δουλειάς σε τόπο δουλειάς ακόμα και μέσα στον ίδιο τον κλάδο, εναλλαγής της ολιγόμηνης εργασίας με την ανεργία και πάει λέγοντας, που επιδρούν ανασταλτικά στην ανάγκη συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Θέλει ειδική αντιμετώπιση, δεν είναι απλό ζήτημα.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας πρέπει επίσης να είναι το αντικειμενικό γεγονός ότι λόγω της αναδουλειάς κλπ., τα νέα ζευγάρια, ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη ηλικία, έχουν αυξημένες ανάγκες και υποχρεώσεις, μεγαλύτερες δυσκολίες, δεν είναι ανέμελα, χάνουν ακόμα και τα νεανικά τους χαρακτηριστικά ως ψυχολογία, ιδιαίτερα όταν αποκτούν ευθύνες με τη γέννηση, ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους.

Η επεξεργασία των θέσεών μας, η προβολή τους, η συνειδητοποίηση αυτών των ζητημάτων, μαζί με την συντροφική αλληλεγγύη και τα μέτρα που πρέπει να συνοδεύουν αυτή είναι από τα ζητήματα που πρέπει να μας απασχολούν περισσότερο, να εξαγεται πολύτιμη πείρα, να γίνεται κτήμα αυτή μέσω των κομμουνιστών, στο μαζικό κίνημα, στο ταξικό κίνημα, να ενσωματώνεται στα αιτήματά τους, τη δράση τους, την ενασχόλησή τους με αυτά τα προβλήματα.

Πρέπει να δώσουμε συνεπώς καλύτερα το βάρος μας στην προσέγγιση νέων, να είμαστε πανταχού παρόντες και με εξορμήσεις σε χώρους απασχόλησης, χώρους ψυχαγωγίας και άθλησης, να μην περιοριζόμαστε σε χώρους κυρίως κατοικίας. Η εδαφική δουλειά θα πρέπει να προσανατολίζεται όλο και περισσότερο σε συγκεκριμένους χώρους που συσπειρώνουν νεολαία.

Έχουμε κάνει κάποια βήματα σε αυτό. Χρειάζεται ένα πιο αποτελεσματικό και πιο επεξεργασμένο με κλιμάκωση σχέδιο προσέγγισης, που θα συμβάλλει στην καλλιέργεια της σημασίας της οργάνωσης, στο ξεπέρασμα αυταπατών, στην κατανόηση της σημασίας που έχει η διαμόρφωση αγωνιστικών δεσμών με την εργατική τάξη και τους συμμάχους της σε αντιμονοπωλιακή- αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Έχουμε εκτιμήσει –και ειπώθηκαν και εδώ σήμερα αρκετά παραδείγματα– ότι το αστικό κράτος, η εργοδοσία, τα αστικά κόμματα –παλιότερα και νεό-

τερα— προωθούν την πολιτική απάθεια, τον πολιτικό μηδενισμό, τη φοβία, την ενσωμάτωση, τη φασιστική δράση, τον αντικομμουνισμό, βοηθούμενα φυσικά από τα ομορποτιστικά κόμματα και την αναρχοαυτόνομη δράση.

Είναι πολλά μέτωπα ιδεολογικής πολιτικής πάλης που πρέπει να αναπτύξουμε προς κάθε κατεύθυνση, παίρνοντας υπόψη κάθε φορά τις συνθήκες του κάθε χώρου, τι εμφανίζεται ως κυρίαρχο, πιο δραστήριο, τι επιδρά περισσότερο.

Αλλού π.χ. έχει μεγαλύτερη δράση η Χ.Α., με πυρήνες της, επιδρά σε νέες ηλικίες. Αλλού εμφανίζονται οι ονομαζόμενοι αντιεξουσιαστές, σε αθλητικές ποδοσφαιρικές ομάδες, στέκια κ.λπ., αλλού είναι εξαφανισμένοι. Συνεπώς παίρνουμε υπόψη όλα αυτά και αναπτύσσουμε κατάλληλα το μέτωπό μας. Δυναμώνοντας παρεμβάσεις μαζί με το Κόμμα, συγκεντρώσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, ανακοινώσεις, κινητοποιήσεις κ.λπ. Όλα βοηθάνε.

Δεν υποτιμάμε τίποτε. Είναι πολύ σημαντικό για το Κόμμα και την ΚΝΕ η προσπάθεια απόκρουσης της επίθεσης της αστικής τάξης —αλλά και του ομορποτισμού, του ρεφορμισμού, του φασισμού— να ξεκινά αυτή πολύ έγκαιρα, από όσο γίνεται μικρότερη ηλικία, αφού το σύστημα κάνει μελετημένη παρέμβαση από την προσχολική ακόμα αγωγή, στο δημοτικό και το γυμνάσιο, λύκειο κ.λπ.

Τόσο η άρχουσα τάξη, όσο και ο ομορποτισμός, χρησιμοποιούν ιδιαίτερα τον πολιτισμό, την ψυχαγωγία, τον αθλητισμό, τη φυσική αγωγή, τις διάφορες μορφές κοινωνικής δικτύωσης, τις διάφορες θεωρίες της ναρκομανίας, την πολλαπλότητα του σεξουαλικού προσανατολισμού, την ταυτότητα φύλου, ως δήθεν έκφραση ελευθερίας και ατομικού δικαιώματος, στην πραγματικότητα ως μέσα ενσωμάτωσης και πλήρους υποταγής των νέων, από την παιδική ακόμα ηλικία.

Διαμορφώνουν για τον σκοπό αυτό, εκτός από τα νομοσχέδια, την επεξεργασμένη διαφήμιση όλων αυτών των ιδεολογημάτων, με προπαγάνδα από τα ΜΜΕ, από ενσωμάτωσή τους στην τέχνη, στις ταινίες και τα τηλεοπτικά σίριαλ που δημιουργούν κλίμα μαζικής ανοχής και αποδοχής αστικών θεωριών και επικίνδυνων αντιλήψεων που συμπαραλιάζουν τη νεανική ψυχή και συνείδηση. Αλλά οργανώνουν και παρεμβάσεις με διάφορα στέκια, πολυχώρους, ομάδες φιλάθλων, “αλληλέγγυους ατομικών δικαιωμάτων”, εντός εισαγωγικών, δηλαδή ατομικών προτιμήσεων στην ουσία, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Έχουμε επεξεργασμένες θέσεις για όλα αυτά. Πρέπει να τις εντάξουμε στην καθημερινή μας συζήτηση με τους νέους και τις νέες. Γιατί, μας αρέσει- δεν μας αρέσει, αυτά συζητούνται, προβληματίζουν, μπερδεύουν, κι αν δεν ξεμπερδεύονται, γίνονται ανασταλτικοί παράγοντες για την μαζική ένταξη νέων στην ΚΝΕ.

Αστοί και ομορποτιστές, τα αναγορεύουν όλα αυτά σε θέσφατα, μαζί με αξιοποίηση αθλητικών εγκαταστάσεων, ποδοσφαιρικών και άλλων ομάδων για ομάδες φιλάθλων και κουλιγκανισμό, προθάλαμο φασιστικών ομάδων κρούσης κλπ.

Οπωσδήποτε χρειάζεται συγκεκριμένη και μεγαλύτερη ενασχόληση με ζητήματα προσανατολισμού της νεολαίας στα οποία παρεμβαίνει το κεφάλαιο και συνολικά το σύστημα, με αιχμή την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία, με κύρια αιχμή τη Χ.Α. Αλλά και τα διάφορα “κινήματα” αναρχικών διαφόρων ειδών και της κοινωνικής δικτύωσης, μετά το προς το παρόν φιάσκο και την προσωρινή απόσυρση των κινημάτων τύπου “Αραβικής Άνοιξης”. Πρέπει να είναι από τα σημαντικά ζητήματα της ιδεολογικοπολιτικής μας αντιμετώπισης το επόμενο διάστημα. Γιατί αυτά έρχονται και επανέρχονται ως ουσία, με κάποιες αλλαγές στις μορφές.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, μέσα στη νεολαία αναμφίβολα επιδρά, δημιουργώντας και κλίμα ανασφάλειας, φόβου, μοιρολατρίας, ο κίνδυνος ενός γενικευμένου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Είναι από τους παράγοντες που δυσκολεύουν την στράτευση, την οργάνωση.

Επιτείνεται αυτό από την σύγχυση που σπέρνει η αστική προπαγάνδα, ιδιαίτερα η προπαγάνδα του «όλοι μαζί για το εθνικό συμφέρον», η ανάγκη της «ενότητας κάτω από την σημαία της κυβέρνησης» που θα καθοδηγεί τον πόλεμο, ενάντια στους εχθρούς, μη αντιλαμβανόμενοι ότι ο εχθρός βρίσκεται και μέσα στη δική μας χώρα, άσχετα εάν η χώρα μας είναι που δέχεται πρώτη την επίθεση ή εάν είναι αυτή επιτιθέμενη κατά άλλης.

Ζητήματα που σε στελεχικό επίπεδο και βασικά μέσα στην Οργάνωση τα έχουμε συλλογικά επεξεργαστεί και αποφασίσει και με το Πρόγραμμά μας, πολύ περισσότερο με την παραπέρα μελέτη των νέων εξελίξεων στο 20^ο Συνέδριο και τις αποφάσεις του.

Άλλωστε δεν είναι τυχαίο, ότι πολλοί νέοι άνθρωποι, ακόμα και στην επιρροή της ΚΝΕ ή και μέλη της, ως κρίσιμο σταυροδρόμι για την ζωή τους αντιλαμβάνονται και βιώνουν ως τέτοιο, οι άντρες, την στρατιωτική θητεία. Για την οποία χρειάζεται περισσότερη και πιο ολοκληρωμένη προετοιμασία και στήριξη, βοήθεια και συμπαράσταση, έτσι ώστε να ανταποκριθεί παλικαρίσια και αγωνιστικά, χωρίς υποχωρήσεις ή ιδεολογικές ταλαντεύσεις, σε μια ακόμα μεγάλη δοκιμασία στην αγωνιστική του ζωής.

Αλλά και συνολικότερα. Η δουλειά που πρέπει να κάνουμε ως Κόμμα και ΚΝΕ για τα ζητήματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου, της κινητοποίησης και δράσης από τώρα ενάντια στις βάσεις, ενάντια στα ΝΑΤΟϊκά γυμνάσια και

τις αποστολές εκτός συνόρων στρατιωτών, για τη Σούδα και τον Αραξο, είναι κρίσιμα ζητήματα, είναι θέματα που συγκινούν και απασχολούν τους νέους και τις νέες, μπορούν αν τους κινητοποιήσουμε να δυναμώσουμε τις δράσεις της νεολαίας και μέσα από τα συνδικάτα του ΠΑΜΕ, από το ΜΑΣ, και από τις επιτροπές της ΕΕΔΥΕ κλπ.

Να γίνουν δηλαδή, όλα αυτά επιπλέον κανάλια, προσέγγισης αλλά και οργάνωσης της νεολαίας στην ΚΝΕ, οικοδόμησης σε νέους χώρους, στρατολογίας νέων μελών.

Η ιδεολογική μας υπεροχή απέναντι στα ζητήματα του πολέμου και της κατεύθυνσης της εργατικής λαϊκής πάλης, ώστε η νεολαία και ο λαός να μην μπουν κάτω από ξένη σημαία, συνεχίζει.

Μπορεί να αποτελέσει ένα ακόμα στοιχείο για τη διεύρυνση της επιρροής και της απήχησης του Κόμματος και της ΚΝΕ μέσα στη νεολαία, να συμβάλει στην οικοδόμηση και ακόμα πιο στέρεη αφομοίωση των νέων μελών μας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, έχουμε επακριβώς προσδιορίσει όλα τα πεδία και τους τομείς δράσης που με πρωταρχική ευθύνη του Κόμματος, πρέπει να υπάρχει όχι απλά συνεργασία – η οποία έτσι κι αλλιώς υπάρχει – με τα όργανα της ΚΝΕ, αλλά απολύτως κοινός σχεδιασμός και εξειδίκευση με βάση τις αποφάσεις και των Συνεδρίων μας, του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Απαιτείται συστηματική ενασχόληση, ανταλλαγή και ενσωμάτωση της πείρας, θετικής και αρνητικής. Κι αυτό είναι, πρέπει να είναι αντικείμενο συζήτησης των Τομεακών Οργάνων του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Αυτός θα είναι και ο αποφασιστικός παράγοντας για να στεφθούν με επιτυχία και τα πλάνα οικοδόμησης και στρατολογίας στην ΚΝΕ, που τιμητικά βάζουμε σήμερα με αφορμή τα 50χρονα, που πρέπει και να αποτελέσουν στοιχείο δημιουργικής άμιλλας ανάμεσα σε όλες τις οργανώσεις της ΚΝΕ.

Για να περάσουμε πραγματικά σε μια νέα περίοδο, μεγάλης ανάπτυξης της Κνίκτης Οργάνωσης απ' άκρη σε άκρη σε όλη την Ελλάδα, με προτεραιότητα τα μεγάλα αστικά κέντρα όπου είναι συγκεντρωμένη η εργατική τάξη, αλλά και για να περάσουμε ταυτόχρονα σε φάση ολοκληρωμένης αφομοίωσης των μελών της ΚΝΕ που να φιλοδοξεί, να τείνει να προσεγγίζει το 100%.

Μη σας φαίνεται υπερφίαλο. Έχουμε καθήκον να κερδίσουμε το 100% των εργατοπαίδων, των παιδιών των φτωχών λαϊκών οικογενειών, όσων μας προσεγγίζουν και κάνουν το θαρραλέο βήμα να ενταχθούν στην ΚΝΕ, σε περίοδο αντεπανάστασης κι όχι απλής νηνεμίας και σταθερότητας, ούτε περισσότερο σε φάση επαναστατικής εξέγερσης, όπου τότε μαζικά και σωρηδόν θα προσέρχονται στις επαναστατικές γραμμές.

Κι εδώ προέχει η δουλειά μας στην εργατική τάξη, στους τόπους δουλειάς και κλάδους, όπου συγκεντρώνεται η νεολαία.

Στις σχολές μαθητείας και κατάρτισης, στα ΕΠΑΛ, στις σχολές Εμπορικού Ναυτικού, στα γυμνάσια και τα γενικά λύκεια, στα ΤΕΙ και ΑΕΙ.

Σε όλα τα παιδιά που προέρχονται από την εργατική τάξη, τα στρώματα των αυτοαπασχολούμενων ΕΒΕ, αγροτών, των αυτοαπασχολούμενων επιστημόνων, τα παιδιά των μεταναστών και προσφύγων.

Να έχουμε ειδικά στραμμένη την προσοχή μας στα νέα ζευγάρια, στις μικρότερες ηλικίες, αυτό που συνηθίζουμε να λέμε 9-13 ετών, με βάση την ήδη μικρή αποκτημένη πείρα μας αυτό τον ένα χρόνο που ξεκίνησε πιο συστηματικά η δουλειά.

Πρέπει να κωθούμε μέσα σε όλες τις σχολές, τα σχολεία, τις λαϊκές γειτονιές αλλά και να αποκτήσουμε καλή σχέση και γνωριμία με τους χώρους που τα παιδιά αυτά συχνάζουν με βάση τα ενδιαφέροντά τους στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, με αξιοποίηση της μεγάλης επιτυχίας και των φετινών Φεστιβάλ, όπου πήραν μέρος μαζικά χιλιάδες νέοι άνθρωποι.

Σε αντίθεση με άλλες πολιτικές νεολαίες και τα φεστιβάλ-παρωδία, όπως αυτό του Σπυριτικού, του ΣΥΡΙΖΑ, στην Αθήνα, που κατέληξε σε τραγωδία, με μικρή συμμετοχή την πρώτη μέρα, τη δεύτερη να τους σώζει η βροχή που έπεσε και την τρίτη με τον Μπρέγκοβιτς να μη συγκεντρώνουν πάνω από τρεις χιλιάδες άτομα, μετά βίας, γεγονός που τους δημιούργησε εντάσεις και καυγάδες στο εσωτερικό τους.

Σε όλους λοιπόν τους χώρους, όπου δουλεύει, σπουδάζει, αθλείται, ψυχαγωγείται η νεολαία θα τη βρούμε για να κάνουμε την παρέμβασή μας.

Να την γνωρίσουμε, να την πείσουμε, να την εντάξουμε στο κίνημα, σε σωματοειά, συλλόγους, επιτροπές, άλλες ριζοσπαστικές συσπειρώσεις, να τους στρατολογήσουμε.

Μόνο εκεί και τότε θα τους βρούμε αν έχουμε καλό προσανατολισμό και τέτοιο σχέδιο που θα ελέγχεται συστηματικά και καθημερινά από τα όργανα κυρίως τα Τομεακά και τις ΟΒ, σε συνεργασία με τα αντίστοιχα κομματικά.

Για την επιτυχία αυτού του σχεδίου και των πλάνων που έθεσε και η εισήγηση του Γραφείου του ΚΣ και οι ομιλίες σας απαιτούνται παράλληλα οργανωτικά μέτρα, ενίσχυσης χώρων, τομέων και ΟΒ, πιθανή αναδιάταξη στελεχών και χρεώσεων μελών όπου κρίνεται απαραίτητο ώστε να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί και δημιουργικοί στην υλοποίηση των στόχων μας.

Έχουμε τη δύναμη να τα καταφέρουμε. Καλή επιτυχία στη συνέχεια των εργασιών και καλή δύναμη στην υλοποίηση των τελικών αποφάσεων της Διευρυμένης Συνόδου.

Περιεχόμενα

Πρόλογος	3
Διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ	7
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΝΕ.....	25
ΚΝΕ: Σχολείο διαπαιδαγώγησης νέων κομμουνιστών, μελών του ΚΚΕ του Δημήτρη Τσιάρα	31
Η ανάγκη ύπαρξης και δράσης Κομμουνιστικής Νεολαίας, νεολαίας του ΚΚ της Αλέκας Παπαρήγα	35
Η πορεία μαζικοποίησης της ΚΝΕ, πείρα και ορισμένα προβλήματα του Δημήτρη Γόντικα	43
Η πάλη για την ισχυροποίηση της ΚΝΕ την περίοδο της ανόδου της σοσιαλδημοκρατίας του Σπύρου Χαλβατζή	51
Η δύσκολη περίοδος της κρίσης και της διάσπασης της ΚΝΕ του Σήφη Κωτσαντή	59
Η ΚΝΕ στα χρόνια της ανασυγκρότησης του Νίκου Σοφιανού	65
Προσπάθεια για την ενίσχυση των επαναστατικών χαρακτηριστικών της ΚΝΕ του Θέμη Γκιώνη	73
Η καθοδήγηση από το Κόμμα, αναντικατάστατο εφόδιο για την ΚΝΕ του Γιάννη Πρωτούλη	79
Η δράση της ΚΝΕ στις σύνθετες συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης του Θωδωρή Χιώνη	85
Παρέμβαση του Δημήτρη Κουτσούμπα Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ.....	93

Στις 14 Οκτωβρίου 2017 πραγματοποιήθηκε Διευρυμένη Σύνοδος του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ, στην οποία συμμετείχαν τα μέλη του ΚΣ, τα μέλη των επιτροπών του ΚΣ και στελέχη από τα γραφεία και συμβούλια των Οργανώσεων Περιοχής της ΚΝΕ.

Με αίσθημα αυξημένης ευθύνης και απαιτητικότητας, σε κλίμα μαχητικής αισιοδοξίας συζητήθηκαν δύο κείμενα:

- «Διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ».
- «Η πορεία οικοδόμησης και ανάπτυξης της ΚΝΕ μπροστά στη συμπλήρωση των 50 χρόνων από την ίδρυσή της».

Κατά τη διάρκεια της Διευρυμένης Συνόδου έγιναν παρεμβάσεις από στελέχη του ΚΚΕ που είχαν ιδιαίτερη συμβολή κατά τη διάρκεια της 50χρονης πορείας της ΚΝΕ, με κρίσιμες καθοδηγητικές ευθύνες, οι περισσότεροι σαν Γραμματείς του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ, αναδεικνύοντας τα βασικά πολιτικά και ιστορικά ζητήματα αυτής της πορείας.

Με απόφαση του Γραφείου του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ δημοσιεύονται στην παρούσα έκδοση υλικά της Διευρυμένης Συνόδου, που περιλαμβάνουν τη «Διακήρυξη του Κεντρικού Συμβουλίου για την πορεία προς τα 50 χρόνια ζωής και δράσης της ΚΝΕ», τις παρεμβάσεις των στελεχών του ΚΚΕ, την απόφαση για την άμιλλα ανάπτυξης και οικοδόμησης των οργανώσεων της ΚΝΕ καθώς και την παρέμβαση του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ. Στην παρούσα έκδοση ζωντανεύει όλη η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ, γίνεται φανερό ότι η Οργάνωσή μας ήταν και είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα για κάθε τι που αφορά τη νεολαία της εργατικής τάξης και του λαού.

Κεντρικό Συμβούλιο της

web: www.kne.gr // e-mail: kne@kne.gr